

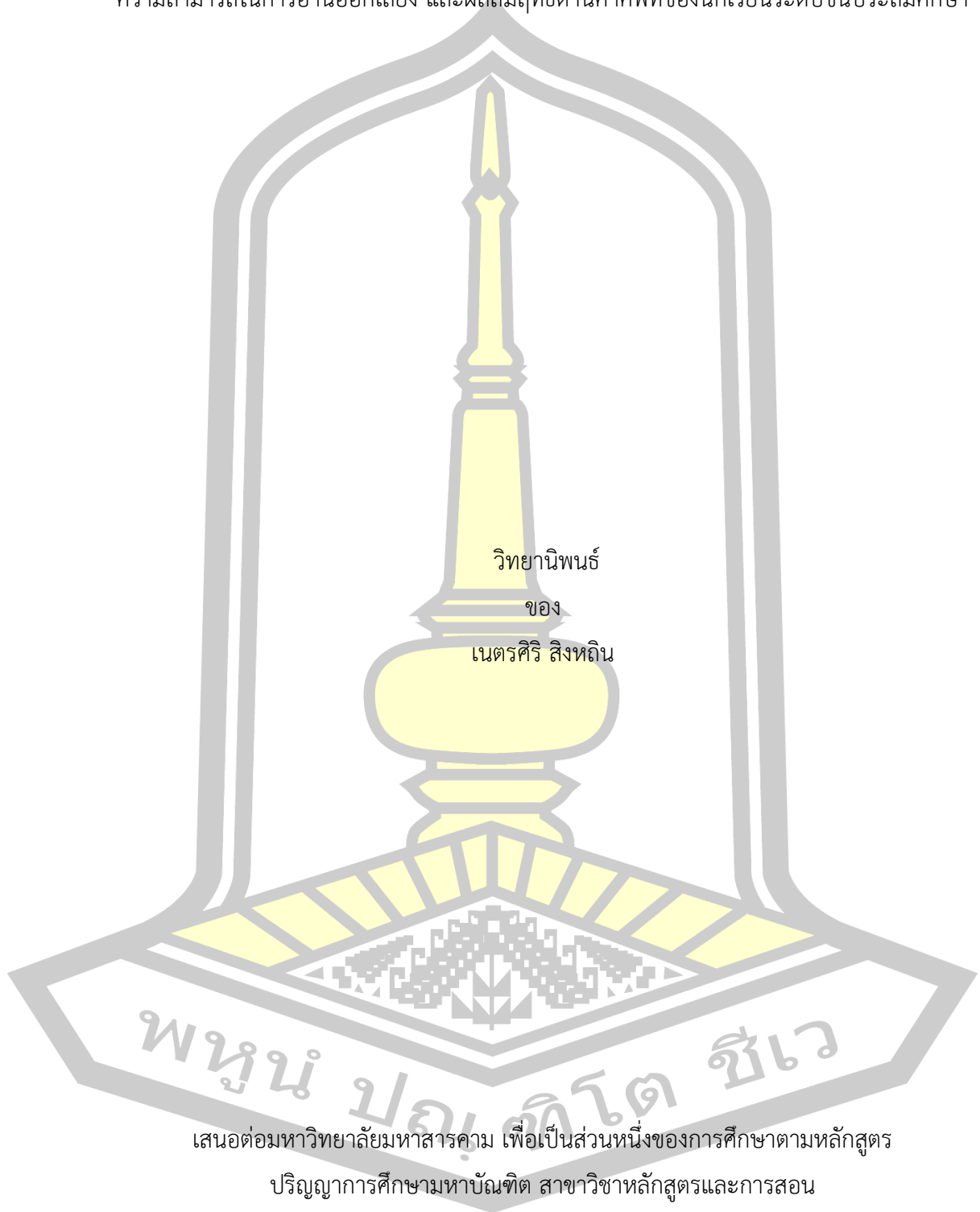
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์
ของ
เนตรศิริ สิงถิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

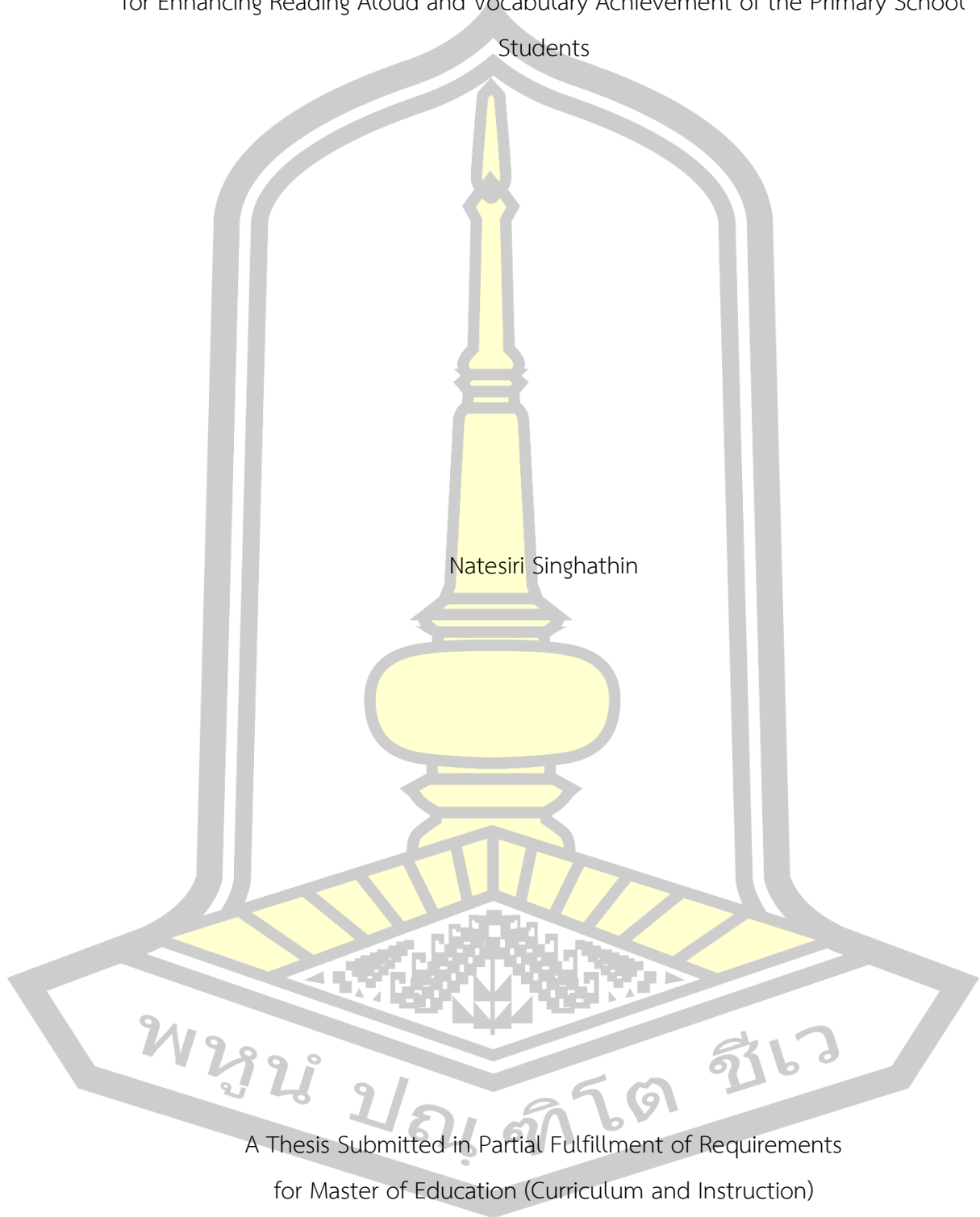
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Communicative English Learning Management Using Multimedia Instructional Package
for Enhancing Reading Aloud and Vocabulary Achievement of the Primary School

Students

Natesiri Singhathin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

June 2021

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวเนตรศิริ สิงห์ถิ่น
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. จิระพร ชะโน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. มนต์รี วงษ์สะพาน)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ทิพาพร สุจारी)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กฤษน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา		
ผู้วิจัย	เนตรศิริ สิงห์ถิ่น		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนต์รี วงษ์สะพาน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่อยากจะเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีขนาดเล็ก สื่อการเรียนไม่เพียงพอ และที่สำคัญยังขาดครูสอนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ 1.) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย 3.) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย กลุ่มประชากรได้แก่นักเรียนโรงเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านป่าข้างโนนลาน อ.แกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) แผนการวิจัยแบบทดลอง One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย จำนวน 15 แผน ผลการวิจัย 1.) ประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 95.58/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2.) นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.70 คิดเป็นร้อยละ 70 3.) นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีความสามารถในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้, มัลติมีเดีย, ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียง

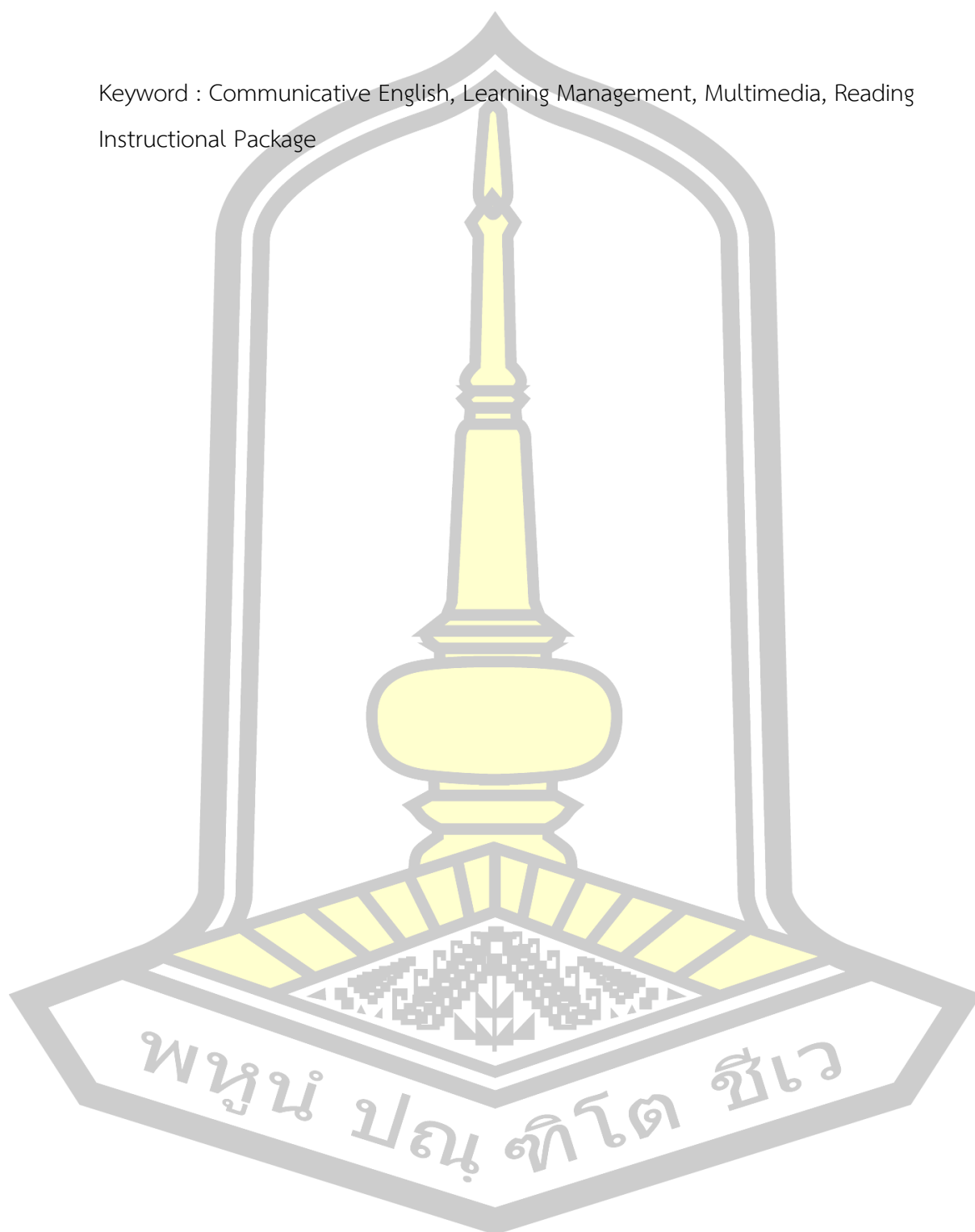
TITLE	Communicative English Learning Management Using Multimedia Instructional Package for Enhancing Reading Aloud and Vocabulary Achievement of the Primary School Students		
AUTHOR	Natesiri Singhathin		
ADVISORS	Assistant Professor Montree Wongsaphan , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

Small schools usually have insufficient learning materials as well as a shortage of English teachers. Hence, students may not have enough opportunities to learn English. Therefore, this current study aimed to develop a multimedia reading instructional package that can enhance students' interest and their eagerness to learn English for communication. The participants of this study consisted of 13 first graders from a primary school in Maha Sarakham, Northeastern Thailand by using a simple random sampling. The objectives of this research were: 1) to develop the learning management of English for communication which including a multimedia reading instructional package, 2) to investigate the effectiveness of the English language learning management for communication by using the multimedia pronunciation activity package, and 3) To study the reading ability of the students who learned English for communication using a multimedia pronunciation activity package. This current study was conducted by using One Group Pretest-Posttest Design. The findings found that the effectiveness of the English language learning management plan for communication using the multimedia pronunciation activity package had the efficiency (E1 / E2) of 95.58 / 83.58 which was higher than the specified 80/80 criteria. The results also indicated that the students learning progress was increased by 0.70, or 70%. Moreover, it was revealed in the present study that the elementary school students who learned English for communication using a

multimedia pronunciation activity package had an increased ability to read aloud.

Keyword : Communicative English, Learning Management, Multimedia, Reading Instructional Package

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ญาณภัทร สีหะมงคล กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนการช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์อุทก พิเคราะห์ฤกษ์ อาจารย์ ดร.อพันธ์ พิสุทธิพิทยา อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร และอาจารย์ชนแก้ว มาพรม ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นายวรพจน์ นามแก้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าช่างโนนลาน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจจนงานวิจัยสำเร็จด้วยดีคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญ ที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

เนตรศิริ สิงห์ถิ่น

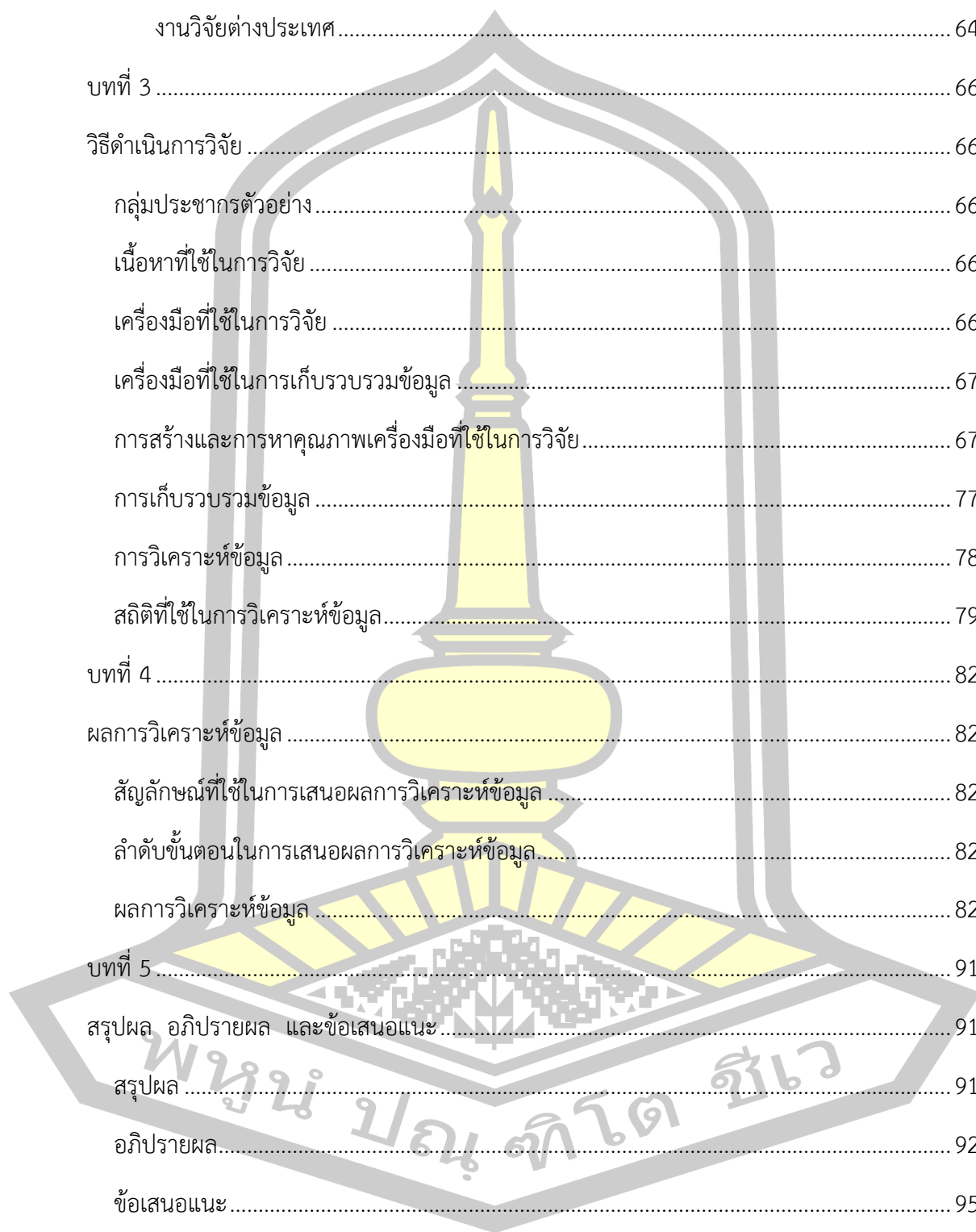
พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

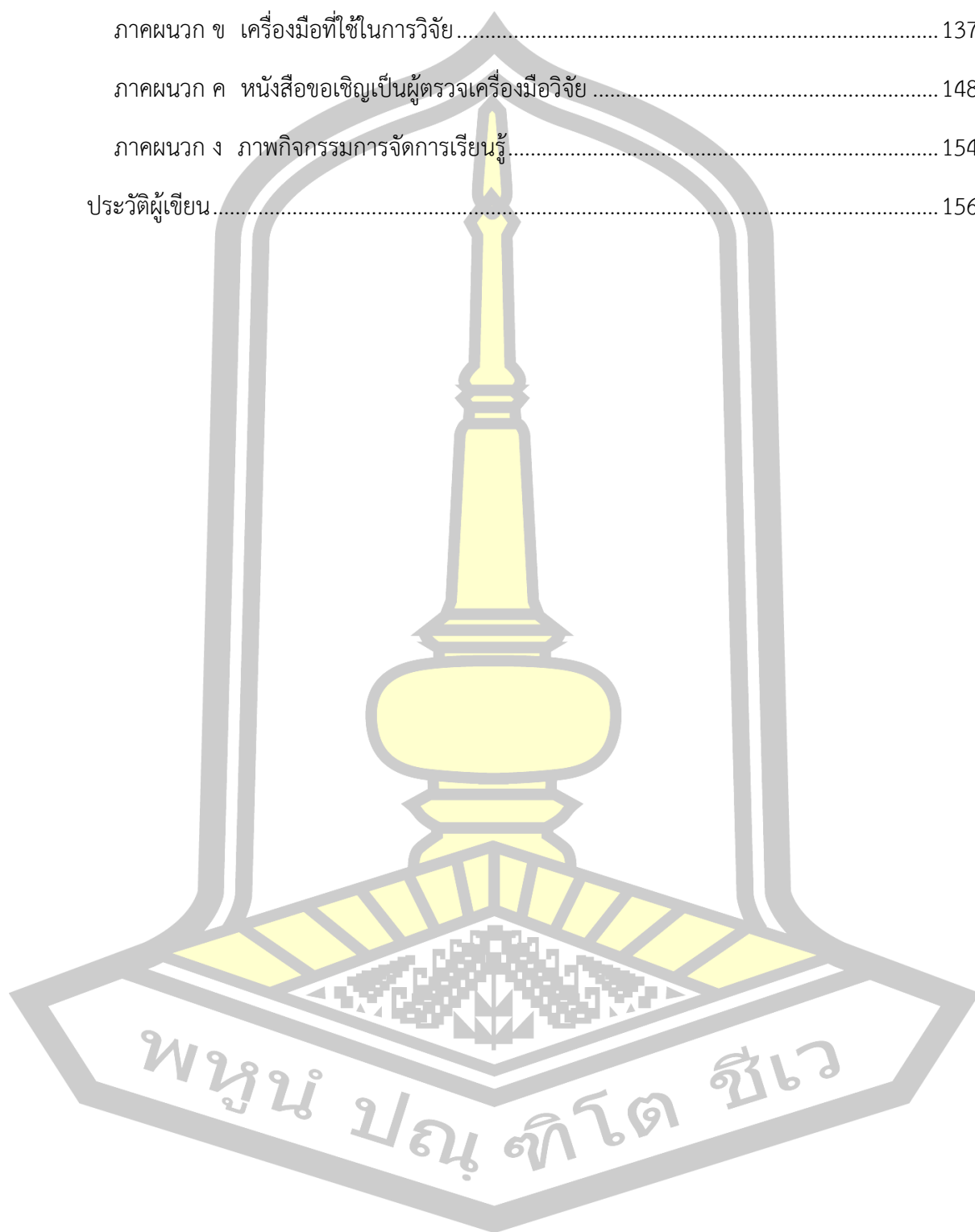
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ระยะเวลาในการวิจัย.....	6
นิยามคำศัพท์.....	6
บทที่ 2	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560.....	10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
คุณภาพผู้เรียน	11
มาตรฐาน ตัวชี้วัด (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1).....	12
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	14
ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	14
องค์ประกอบของการสอน	16
การจัดการเรียนรู้.....	18
การวัดและประเมินผล.....	20
การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย	25
ความหมายของชุดกิจกรรม	25
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม.....	26
การพัฒนาชุดกิจกรรม	28
ความหมายของมัลติมีเดีย.....	31
องค์ประกอบของมัลติมีเดีย	32
การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	35
ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	35
การจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	37
การวัดและประเมินผลด้านคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	41
ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	43
ความหมายของการอ่าน	43
ประเภทของการอ่าน	45
ความสามารถในการอ่านออกเสียง	46
การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55

งานวิจัยในประเทศ.....	55
งานวิจัยต่างประเทศ.....	64
บทที่ 3	66
วิธีดำเนินการวิจัย	66
กลุ่มประชากรตัวอย่าง.....	66
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
บทที่ 4	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
บทที่ 5	91
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
สรุปผล	91
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	102

ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	103
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
ภาคผนวก ค หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย	148
ภาคผนวก ง ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้.....	154
ประวัติผู้เขียน.....	156

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางที่เปรียบเทียบการทดสอบแบบเดิมและแบบทางเลือก.....	21
ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ (หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 1 เรื่อง พยัญชนะภาษาอังกฤษ	68
ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้(หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 2 เรื่อง สี.....	69
ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ (หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 3 เรื่อง สัตว์.....	69
ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ (หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 4 เรื่อง ผลไม้.....	70
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนคำศัพท์ที่ต้องการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง	73
ตารางที่ 7 ตารางกำหนดการให้คะแนนการอ่านออกเสียง.....	74
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนข้อสอบที่เขียนทั้งหมดและที่ต้องการ.....	76
ตารางที่ 9 สรุปปัญหาที่พบระหว่างจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และแนวทางการแก้ไขปัญหา	84
ตารางที่ 10 คะแนนผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	85
ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน.....	86
ตารางที่ 12 ค่าประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมีผลดี.....	86
ตารางที่ 13 คะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์กับนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest).....	87
ตารางที่ 14 คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา.....	88
ตารางที่ 15 คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา	89

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยว กับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลกไปแล้ว มนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ ฯลฯ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การเรียนภาษาอังกฤษนับว่าเป็นสิ่งที่ควรตระหนักในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ผ่านมารองเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ และโรงเรียนขนาดเล็กกำลังประสบปัญหาต่าง ๆ ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กขาดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา นักเรียนขาดโอกาสในการได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ ซึ่งส่งผลทำให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ ดังนี้

1. โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนต่อหัวที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ เนื่องจากภาวะประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัญหาเด็กนักเรียนออกกลางคัน และการเลือกทำงานหลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ส่งผลทำให้ขนาดของโรงเรียนปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายนักเรียนต่อหัวสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในจำนวนที่มากกว่า หรือจ่ายแพงกว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก

2. เนื่องจากโรงเรียนแต่ละแห่งได้รับการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากรัฐบาลโดยคิดเป็นรายหัวนักเรียน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนน้อยอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณน้อย

กว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กขาดทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง

3. ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสัดส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 20 คน ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการจัดสรรครูแก่นักเรียนบางแห่งที่มีจำนวนนักเรียนน้อย ยกตัวอย่าง เช่น โรงเรียนประถมที่จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และมีนักเรียนศึกษาอยู่จำนวน 80 คน หากยึดตามเกณฑ์ของ สพฐ. โรงเรียนแห่งนี้จะได้รับการจัดสรรครูเพียง 4 คนเท่านั้น ซึ่งไม่พอกับจำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอน ดังนั้นโรงเรียนดังกล่าว จึงประสบปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียน และครูไม่ครบทุกสาขาวิชา (รายงานทีดีอาร์ไอ แนวทางแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก, 2558)

สำหรับเด็กไทยมีปัญหาอย่างมากในการออกเสียงภาษาอังกฤษเนื่องจากระบบเสียงของภาษาอังกฤษกับระบบเสียงของภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ประการแรกคือ เสียงที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษนั้น ไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /v/, /z/ โดย พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544) ได้กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียง ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นการรู้แต่เพียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยคยังไม่เพียงพอถ้าผู้สื่อสารไม่สามารถแปลงเสียงที่เจ้าของภาษาฟังและเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมา นั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น นอกจากผู้เรียนจะไม่สามารถอ่านออกเสียงได้แล้ว ยังไม่รู้ความหมายของคำ ๆ นั้นอีกด้วย เด็กบางคนไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงเนื่องจากขาดความเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงผิด จึงส่งผลให้ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ออกเสียงไปนั้น (เทียนมณี บุญจุน, 2548)

ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านการออกเสียงและความรู้ทางคำศัพท์ คือ “ผู้เรียนสามารถระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียง และสะกดคำ ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และเลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำ ที่ฟัง” ซึ่งในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ดีและสำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาตนเองในภายภาคหน้า อาทิการออกเสียงคำศัพท์และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การเริ่มเรียนภาษาคือการรู้ความหมายของคำศัพท์ในภาษานั้น ๆ การออกเสียงของแต่ละภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนจะต้องฝึกออกเสียงให้ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา จึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะการออกเสียงให้ถูกต้องมาตั้งแต่ต้น เพื่อไม่ทำให้เกิดปัญหาที่แก้ยากในภายหลังและนอกจากการออกเสียงให้ถูกต้องแล้ว ควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทุกภาษา การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก จะส่งผลให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Lewis, 1997) และการรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ (Allen & Vallette, 1977)

การออกเสียงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในระบบเสียง (phonological system) ของภาษา ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองส่วนใหญ่ตระหนักว่า ปัญหาที่สำคัญในการพูดภาษาอังกฤษสืบเนื่องมาจากการออกเสียง (pronunciation) ซึ่งถือเป็นสาเหตุที่สำคัญของปัญหาในการสื่อสารที่เกิดขึ้น การออกเสียงที่ถูกต้องจึงทำให้มั่นใจได้ว่าการสื่อสารที่ส่งออกไปมีประสิทธิภาพ การออกเสียงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการพูดและการฟังในการสื่อสาร สำหรับความสำคัญต่อการพูดนั้น ผู้พูดจำเป็นต้องออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง สำหรับการฟัง ผู้ฟังจะต้องสามารถวิเคราะห์คำพูดที่ได้ยินตามหน่วยเสียงในระบบเสียงเพื่อตีความตามความหมายได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการออกเสียงพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษา (Derwing & Rossiter, 2002 อ้างถึงใน Binturki, 2008)

การจัดการเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลๆหนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns & Lowe, 1966 : 48) จึงกล่าวได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่านเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร (Huang, 1993) ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร นับว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนาจากสถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมายเทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้าง เสียง และคำศัพท์ มีการทำแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอน แบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่า การพยายามออกเสียงให้เหมือนนักเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุดซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1.) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) 2.) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ในสังคม

(Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารกับบุคคลในสังคมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ (ธูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้อย่างแท้จริงนั้น ไม่ได้อาศัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องส่วนเนื้อหา กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ศัพท์ที่ตีพอดแต่เพียงอย่างเดียว นั้นแต่นักเรียนต้องเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษาหน้าที่ในการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามกาลเทศะและเป็นที่ยอมรับของสังคมด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้จึงได้รับการพัฒนาเพื่อมุ่งเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีแนวคิดว่าเป็นเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารนักเรียนจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์กาลเทศะ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558)

เทคโนโลยีมัลติมีเดียได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพราะเป็นความหวังที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้วยความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน (มธุรส จงชัยกิจ, 2539) สามารถสร้างความสนใจโดยผ่านการผสมผสานสื่อหลายๆชนิด เช่น ข้อความ ภาพเคลื่อนไหว สร้างภาพหลายมิติ เสียง เป็นต้น ซึ่งสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างมาก (สุกรี ยีดิน, 2544) ซึ่งการนำมัลติมีเดียมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนเพราะสามารถนำเสนอข้อมูลได้ทั้งภาพและเสียง ครูผู้สอนสามารถควบคุมการเรียนของนักเรียนได้ มีความแปลกใหม่จะเพิ่มความน่าสนใจของผู้เรียนมากขึ้น และช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพ สื่อมัลติมีเดียเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้สอน ได้บูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ และข้อความ เข้าไปเป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสาร และการให้ประสบการณ์ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั่นเอง เทคโนโลยีด้านสื่อมัลติมีเดียช่วยให้การออกแบบบทเรียน ตอบสนองต่อแนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ การวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียว่า สามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ที่สูงขึ้นได้ สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ ความต้องการ และความสะดวกของตนเอง สามารถสร้างสถานการณ์จำลอง จำลองประสบการณ์ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อการฝึกฝน เพื่อเสนอสถานการณ์จำลอง และเพื่อสอนการคิดแก้ปัญหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้เป็นประการสำคัญ รูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และรูปแบบการคิดหาคำตอบ สื่อมัลติมีเดียช่วยสนับสนุนให้มีสถานที่เรียนไม่จำกัดอยู่เพียงห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนอาจเรียนรู้ที่บ้าน ที่ห้องสมุด หรือภายใต้สภาพแวดล้อมอื่นๆ ตามเวลาที่ ตนเองต้องการ เทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดีย สนับสนุนให้เราสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียกับผู้เรียนได้ ทุกระดับอายุ และความรู้ หลักสำคัญอยู่ที่การออกแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนเท่านั้น สื่อมัลติมีเดียที่มีคุณภาพนอกจากจะช่วยให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนของโรงเรียนหรือหน่วยงานแล้วความก้าวหน้าของระบบเครือข่าย ยังช่วยส่งเสริมให้การใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอื่นๆ อีกด้วย (สุรจภูมิ ชอกรัมย์, 2558) มัลติมีเดียมุ่งสร้างความตื่นตาตื่นใจ น่าสนใจ และถ่ายทอดประสาทสัมผัสที่

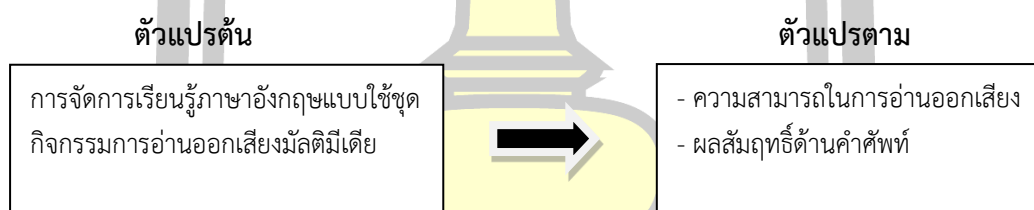

หลากหลายผ่านตัวอักษร ภาพและเสียง ซึ่งในปัจจุบันพัฒนาถึงขั้น ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกต่าง ๆ (ณัฐกร สงคราม, 2554)

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะทำการวิจัยและพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นวัยที่กำลังจดจำและเรียนรู้ได้ดี มีความกระตือรือร้นและความสนใจในสิ่งแปลกใหม่ มีความอยากรู้อยากเห็น เข้าใจเรื่องเหตุและผลมากขึ้น สามารถจดจำในสิ่งต่างๆ ได้ดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์สูงขึ้น ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองและสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีศักยภาพต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2.) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย
- 3.) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีความสำคัญในด้านการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ รวมไปถึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษา หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงที่ดีขึ้นจะทำให้สามารถเรียนรู้ในทักษะต่าง ๆ ที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเครือข่ายในเขตอำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าข้างโนนลาน อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 13 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย
- ตัวแปรตาม คือ
  - ความสามารถในการอ่านออกเสียง
  - ผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

- 1.) พยัญชนะภาษาอังกฤษ
- 2.) คำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดต่าง ๆ
  - 2.1.) หมวดสีต่าง ๆ
  - 2.2.) หมวดสัตว์
  - 2.3.) หมวดผลไม้

ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

นิยามคำศัพท์

1.) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้สอนกำหนดสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ที่สมจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสื่อ ผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้น Warm up เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นของการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการจะนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้น Presentation เป็นขั้นนำเสนอแนวคิดหรือสิ่งที่จะสอนในบทเรียนนั้นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้

ขั้นที่ 3 ขั้น Practice เป็นขั้นของการฝึกฝนในทักษะต่าง ๆ รวมถึงเป็นขั้นของการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้น Production เป็นขั้นของการนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ให้เหมาะสมและถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้น wrap up เป็นขั้นของการสรุปองค์ความรู้ทั้งหมดที่เรียนมาเพื่อให้ได้ทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

2.) ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเป็นชุดๆตามหัวข้อเนื้อหาของเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารระสำคัญ วัตถุประสงค์ในการเรียน คำสั่งในการฝึกปฏิบัติในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ(Phonic) ชุดมัลติมีเดียที่เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง สำหรับฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 15 คาบ คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ Warm up, Presentation, Practice, Production และ Wrap up โดยในขั้นของการ Practice คือขั้นที่ใช้ชุดกิจกรรมในการฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในการอ่านออกเสียง Phonic

4.) ผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ของนักเรียน ว่านักเรียนมีความรู้ในคำศัพท์มากน้อยเพียงใด นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่ สามารถวัดได้จากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ การประเมินความรู้คำศัพท์เป็นการวัดว่านักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อยเพียงใด หรือสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่อย่างไร ซึ่งได้แบ่งออกตามชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัด ซึ่งนักเรียนจะทำการทดสอบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

5.) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมในการรับข้อมูลเพื่อที่จะแสดงออกมาซึ่งความสามารถในการเปล่งเสียงหรือวิธีการ ในรูปแบบของคำหรือวลีในภาษาที่ถูกพูดหรือเปล่งเสียงออกมา โดยวัดจากแบบวัดการอ่านออกเสียงที่กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนขึ้นมาเพื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ระดับคะแนนจากการประเมินผลความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านคำศัพท์ (Phonic) ซึ่งจะเป็นการให้คะแนนแบบถูก-ผิด

6.) ประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการ วิธีการ หรือการกระทำใด ๆ ที่นำไปสู่ผลสำเร็จโดยใช้สื่อกิจกรรมการสอนต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสูงที่สุดในการดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ ประสิทธิภาพ 80/80

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมมัลติมีเดีย หาได้จากสูตรร้อยละของคะแนนเฉลี่ย มีค่าคะแนนร้อยละ 80

80 หัวหลัง (E_2) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์

7.) ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง การพัฒนาหรือความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ การฝึกฝนโดยใช้สื่อวัตกรรมการต่าง ๆ โดยประเมินจากคะแนนหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนเรียน ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าข้างโนนลาน อำเภอแกดำ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเอกสารดังต่อไปนี้

- 1.) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560
  - 1.1.) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2.) มาตรฐาน ตัวชี้วัด (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)
- 2.) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 2.1.) ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
  - 2.2.) องค์ประกอบของการสอน
  - 2.3.) การจัดการเรียนรู้
  - 2.4.) การวัดและประเมินผล
- 3.) การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย
  - 3.1.) ความหมายของชุดกิจกรรม
  - 3.2.) องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
  - 3.3.) การพัฒนาชุดกิจกรรม
  - 3.4.) ความหมายของมัลติมีเดีย
  - 3.5.) องค์ประกอบของมัลติมีเดีย
- 4.) การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 4.1.) ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
  - 4.2.) การจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์
  - 4.3.) การวัดและประเมินผลด้านคำศัพท์
- 5.) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
  - 5.1.) ความหมายของการอ่าน
  - 5.2.) ประเภทของการอ่าน
  - 5.3.) ความสามารถในการอ่านออกเสียง
  - 5.4.) การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

6.) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1.) งานวิจัยในประเทศ

6.2.) งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำ รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษา ต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบ อาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอัน หลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลก เปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรง ตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและ เพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย

- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence)

ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางที่แสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ) เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

มาตรฐาน ตัวชี้วัด (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง

หลักการอ่าน

2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตาม

3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ และกลุ่มคำที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

2. ใช้คำสั่งง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง ตามแบบที่ฟัง

4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี ป.1

1. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เป็นแนวคิดในการ สอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1982 : 145-146) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่รวมทั้งทฤษฎีการสื่อสาร ไวยากรณ์ สถานการณ์และจิตวิทยามนุษย์ไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ควรวางแผนในการจัดประสบการณ์ในการเรียน ให้แก่นักเรียนอย่างรอบคอบ

2. ควรวางแผนในสถานการณ์ รวมทั้งอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเรื่องที่นำเสนอใหม่อย่างแจ่มแจ้ง

3. ควรจัดบทเรียนแต่ละบทให้มีทั้งการฝึกให้เป็นนิสัย และการฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมายโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

4. ควรใช้ภาษาของนักเรียนให้น้อยที่สุด แต่ในบางครั้งควรตัดสินใจใช้ภาษาของนักเรียน ต่อเมื่อเห็นว่าจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อมูลที่สำคัญบางประการได้อย่างชัดเจน

5. ควรรู้วิธีการให้นักเรียนฝึกพร้อมกันเป็นกลุ่ม หรือฝึกเป็นรายบุคคล

6. ควรมีความชำนาญในการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเป็นคู่

7. ควรเตรียมการฝึกบทสนทนา และช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

8. ควรมีความคล่องแคล่วในการเตรียม สามารถนำเอาการฝึกในห้องปฏิบัติการมาประสานกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม

9. ควรมีความสามารถตัดสินใจได้ว่า นักเรียนระดับใดควรจัดการเรียนการสอนแบบใด

10. ควรจัดเตรียมบทเรียนที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

11. ควรจัดกิจกรรมการอ่าน ที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านแก่นักเรียน

12. ควรส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งจากบทสนทนาและการจัดกิจกรรม

13. ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองในขณะที่เรียนรู้

14. ควรเลือกใช้สื่ออุปกรณ์ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

15. ควรจัดการประเมินผลที่จะทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนรวมทั้งประสิทธิภาพของตัวผู้สอนเอง

ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1983 : 16 – 17) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กุกุยา เบญจกาญจน์ (2530 : 22) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษา โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์มากกว่าการเรียนเพื่อสร้างประโยคที่ถูกต้องทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าไวยากรณ์มีความสำคัญน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 107) ที่ว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร หรือสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เหมาะสม

กาญจนา จันทะดวง (2542 : 35) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร การเรียนการสอนภาษาควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามความต้องการของตนเองได้

สมยศ แม่นแย้ม (2543: 26) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อขอข้อมูลกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยสามารถรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูดและควรจะพูดอะไรกับใคร

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใด

อย่างหนึ่ง การเรียนการสอนภาษาควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

องค์ประกอบของการสอน

คเนล และสเวน, 1980 (อ้างอิงใน CEFR : 37) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสอนไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Linguistic competence and Grammatical competence) หมายถึงความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดคำและการออกเสียง
- 2.) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
- 3.) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse competence) หมายถึงความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมาย ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
- 4.) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) หมายถึงการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำพูดที่นึกไม่ออก เป็นต้น

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558 : 132) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการสอนไว้ว่าความสามารถในการสื่อสารเพื่อที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น ประกอบด้วย

- 1.) ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) นักเรียนจะต้องมีความเชี่ยวชาญด้านกฎเกณฑ์ของภาษาคำศัพท์รูปประโยคการออกเสียงการสะกดคำทางที่เป็นคำพูดและไม่ใช้ภาษาพูด
- 2.) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) นักเรียนจะต้องแยกแยะภาษาที่ใช้ในสังคมที่แตกต่างกันได้ว่าเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการใครพูดกับใครระดับเสียงแบบไหนเช่นนักเรียนคนหนึ่งเมื่อพูดกับเพื่อนก็ใช้ภาษาแบบหนึ่งเมื่อพูดกับคุณครูก็จะเปลี่ยนไป
- 3.) ความสามารถด้านการสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) นักเรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ และความสามารถในการเชื่อมโยงภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้องมีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับบุคลิกของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง
- 4.) ความสามารถทางด้านกลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทางสีหน้าและน้ำเสียงประกอบกับในการสื่อความหมาย การใช้

กลวิธีเป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูดและที่ไม่ใช่คำพูดเช่นการขยายความด้วยคำศัพท์แทนคำศัพท์ที่
ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้นการพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 108-109) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสอนไว้ว่า
การสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้นควรจะต้องสอนสิ่งต่อไปนี้ คือ

1.) ความรู้ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ อันได้แก่การใช้ทักษะทั้ง
4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือเสียงสัทโครงสร้างเป็นแกนในการสื่อ
ความหมายในด้านทักษะฟังจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับ
ความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจในด้านทักษะพูดแต่ต้องพูดออกเสียงได้อย่างถูกต้องและ
สนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะการอ่านจะต้อง
รู้จักกลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะเขียนจะต้องรู้จักกลไกใน
การเขียนคือการสะกดคำการใช้เครื่องหมายวรรคตอนการเรียบเรียงประโยคและใช้เพื่อนสัมพันธ์
ความ (Discourse Markers) ตลอดจนการเขียนข้อเขียนในลักษณะต่าง ๆ ได้

2.) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้
ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับ
บุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3.) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ข้อความ คือมีความรู้เกี่ยวกับการ
ใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการ
เชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้ได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้า
เกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบทได้ถูกต้อง

4.) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย คือมีความสามารถ
ในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทางสีหน้าและน้ำเสียงประกอบการสื่อ
ความหมายการใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในคำพูดและไม่ใช่คำพูด เช่น การขยายความด้วย
คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้นและพยายามอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทาง
ประกอบ เป็นต้น

คเนล และสเวน (Canale and Swain. 1980) และเซวิกนอน (Sauvignon. 1991)
อ้างอิงใน รูปทอง กว้างสวาสดี ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4
องค์ประกอบดังนี้

1.) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างหมายถึงความรู้ทางด้าน
ภาษา ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยคการสะกด และการออกเสียง

2.) ความสามารถด้านสังคมหมายถึงการใช้คำและโครงสร้างประโยคได้
เหมาะสมตามบริบทของสังคม

3.) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของเนื้อความ หมายถึง
ความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมายในการพูดและเขียนตามรูปแบบ
และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4.) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย หมายถึง การใช้
เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการพูด ผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะทำให้

การสนทนาที่รู้เรื่องมากขึ้นโดยการใช้ภาษาท่าทางการขยายความโดยการใช้คำศัพท์อื่นแทนคำพูดที่ผู้พูดไม่รู้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสอนจะสามารถสื่อสารได้นั้นต้องประกอบด้วย

1. Linguistic competence and Grammatical competence หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดคำและการออกเสียง
2. Sociolinguistic competence การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม
3. Discourse competence มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง
4. Pragmatic Competence or Strategic Competence การใช้กิริยาท่าทางสีหน้าและน้ำเสียงประกอบการสื่อความหมายการใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในคำพูดและไม่ใช้คำพูด

การจัดการเรียนรู้

CEFR (38-39) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีหลักสำคัญดังนี้

- 1.) ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้นักเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกได้ว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้นสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ
- 2.) จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะสัมพันธ์ คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกิริยาท่าทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง
- 3.) ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร คือผู้เรียนทำกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่าย จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูลสามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ จำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ
- 4.) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความเห็น หรือระดมสมอง ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ เกมจำลองสถานการณ์ การแก้ปัญหา ฯลฯ
- 5.) ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์
- 6.) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ
- 7.) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาความรู้นอกชั้นเรียน

- 8.) ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน
- 9.) ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ
- 10.) ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการค้าเนิน

กิจกรรมพร้อมกับตรวจความก้าวหน้า ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

กาญจนา จันทะดวง (2542 : 44-46) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอน ดังนี้

1.) **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)** สำหรับขั้นนี้นำเสนอเนื้อหาถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ขั้นตอนหนึ่งเพราะเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนต้องนำเสนอเนื้อหาที่จะสอนใหม่ให้แก่ผู้เรียน ขั้นตอนต่อไปจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาของผู้สอน จุดประสงค์หลักของขั้นนำเสนอมีมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างหรือกฎทางไวยากรณ์ การออกคำสั่ง การใช้คำศัพท์ ซึ่งการนำเสนอเนื้อหานี้ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ขึ้นมาและเสนอรูปแบบของการใช้ภาษาภายใต้สถานการณ์นั้น

ผู้สอนอาจเตรียมความพร้อม (Warm-up) ของผู้เรียนก่อนโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งช่วยสร้างสถานการณ์ เช่น การใช้รูปภาพ การสนทนา การซักถาม ฯลฯ จากนั้นจึงเริ่มสอนเนื้อหา ในการเสนอเนื้อหานี้ผู้สอนควรโครงสร้างทางภาษาใหม่ ไม่ควรสอนแบบแปลเป็นภาษาแม่ แต่ควรสอนในบริบทหรือสถานการณ์ของภาษานั้น ผู้สอนอาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้โดยการซักถามหรือสนทนา

2.) **ขั้นการฝึก (Practice)** ขั้นการฝึกนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ที่ได้จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและแม่นยำภายใต้การดูแลและการกำกับฝึกของผู้สอน การฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบและคำศัพท์ได้ดี ลักษณะของการฝึกนั้นอาจฝึกคนเดียว ฝึกเป็นกลุ่มย่อยหรือฝึกรวมกันทั้งชั้น

3.) **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระภายใต้สถานการณ์ใหม่ที่ผู้สอนได้กำหนดขึ้น ผู้เรียนอาจใช้รูปแบบของภาษาที่ได้รับการฝึกฝนจากขั้นตอนแรกและขั้นตอนที่สองหรืออาจใช้รูปแบบของภาษาที่เคยได้เรียนรู้มาก่อนหน้านี้มาใช้ในการสื่อสารได้เช่นกัน

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 45-49) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. **ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item)** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียน จะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยดำเนินการดังนี้ ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่า เรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้นักเรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ ครูเล่าง่ายขึ้น กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับ ใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับ การเสนอ

เนื้อหาหนักแต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรือ อธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ อย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร

2. **ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice)** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ ใหม่โดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกการฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มย่อย และฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ จึงควรใช้เวลาเพียง เล็กน้อย

3. **ขั้นปฏิบัติ (Production / Less-controlled Practice)** เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่าง การเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง วิธีฝึกซึ่งอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้เช่น การอธิบายวิธีทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองผู้เรียนสามารถใช้ภาษานอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้

สรุปได้ว่า จัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียน การฝึกการใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ผู้สอนควรอธิบายจุดประสงค์หรือวิธีการทำกิจกรรมให้ชัดเจนก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและแม่นยำภายใต้การดูแลและการกำกับการฝึกของผู้สอน

การวัดและประเมินผล

CEFR (143-144) ได้เสนอการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)

เปรียบเทียบให้เห็นแนวการทดสอบแบบเดิมและแบบทางเลือกที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเองในชั้นเรียนให้เหมาะกับความต้องการวัดและประเมินผลผู้เรียนในความสามารถทางด้านภาษาที่ตนเองได้สอน ดังตารางที่ 1

พูน ปณ ทิโต ชเว

ตารางที่ 1 ตารางที่เปรียบเทียบการทดสอบแบบเดิมและแบบทางเลือก

การทดสอบผลแบบเดิม (Tradition Assessment)	การทดสอบผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)
การทดสอบแบบมาตรฐาน	การวัดผลแบบต่อเนื่องและระยะยาว
รูปแบบตัวเลือกและจำกัดเวลา	คำตอบไม่จำกัดเวลา และปลายเปิด
คำถามไม่ตรงกับบริบทของผู้เรียน	ภาระงานที่เน้นบริบทการสื่อสาร
ใช้ผลคะแนนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล
คะแนนแบบอิงกลุ่ม	คะแนนแบบอิงเกณฑ์
เน้นคำตอบที่แยกกันโดยสิ้นเชิง	คำตอบปลายเปิด และสร้างสรรค์
การประเมินแบบตัดสินผลการเรียน	การประเมินแบบพัฒนาผลการเรียนรู้
เน้นผลที่เกิดขึ้น	เน้นกระบวนการระหว่างเรียน
การวัดปฏิบัติที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน	การวัดปฏิบัติที่สัมพันธ์กัน
ก่อให้เกิดสิ่งจูงใจจากปัจจัยภายนอก	ก่อให้เกิดสิ่งจูงใจจากปัจจัยภายใน

Brown, H. D and Abeywickrama, P. (2010) อ้างถึงใน CEFR หน้า145 ได้เสนอ การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ได้แก่ การทดสอบ การประเมินผลการปฏิบัติ การสังเกต และการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล รูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก คือการประเมิน แนวใหม่ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมจะนำมาใช้ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินจากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกต บันทึก และรวบรวมข้อมูลจากผลงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนทำเพื่อตัดสิน ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ประกอบด้วย

1. การทดสอบ (Paper-and-Pencil Tests) ได้แก่ ข้อสอบมาตรฐาน แบบทดสอบ ท้ายหน่วย และแบบทดสอบที่ครูสร้าง
2. การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) ได้แก่ การสื่อสารเป็นรายบุคคล การอภิปรายกลุ่มย่อย การสัมภาษณ์
3. การประเมินการปฏิบัติ (Performance) ได้แก่ โครงการงาน วาดภาพ การสาธิต กล่าวสุนทรพจน์ โต้วาที เขียนรายงาน ทดลอง และวิดีโอทัศน์หรือบันทึกเสียง
4. การสังเกต (Observation and Perception) ได้แก่ สังเกตจากการที่นักเรียนมี ปฏิสัมพันธ์และเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้เรียนอื่นในชั้นเรียน

ข้อคำนึงและลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง

1. ข้อคำนึงในการประเมินตามสภาพจริง
  - 1.1 เน้นพฤติกรรมที่แสดงออกจากความสามารถที่แท้จริง
  - 1.2 ทำไปพร้อมๆกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
  - 1.3 ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของนักเรียน
  - 1.4 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์จริง

- 1.5 มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีการเก็บข้อมูลในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
- 1.6 ตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง
- 1.7 สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน
- 1.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง
- 1.9 เกิดความร่วมมือระหว่างครูผู้ปกครองและผู้เรียน ในการพัฒนาการเรียนรู้
- 1.10 ตอบสนองหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ในสภาพจริง
2. การประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้
  - 2.1 การประเมินด้วยข้อสอบที่สร้างขึ้นและได้มีการทดลองใช้จนเป็นที่เชื่อถือได้เรียกว่า “ข้อสอบมาตรฐาน”
  - 2.2 การประเมินที่เน้นตามสภาพเป็นจริงของผู้เรียนจะเน้นการประเมิน

4 ด้าน คือ

- 2.2.1 ประเมินการปฏิบัติ (Performance)
- 2.2.2 ประเมินกระบวนการ (Process)
- 2.2.3 ประเมินชิ้นงาน (Products)
- 2.2.4 ประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

นพมาศ หงษาชาติ (2559 : 54) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ครูรู้ว่าการสอนของตนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์เพียงใดหรือควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาเน้นการวัดผลสำหรับผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม (ป.1-ป.2) และระดับอ่านออกเขียนได้ (ป.3-ป.4) เน้นการประเมินภาคปฏิบัติและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ส่วนในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (ป.5-ป.6) เน้นการวัดความสามารถในการใช้ภาษา วัดผลและประเมินผลทั้งด้านความรู้ความจำความรู้สึกเจตคติรวมทั้งการประเมินความก้าวหน้าของการใช้ภาษาของนักเรียนด้วยการใช้การสังเกต การตรวจสอบกระบวนการทำงานและผลการทำงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลจึงมีหลายแบบเช่น แบบสำรวจรายการวัดทัศนคติ โดยจัดอันดับคุณภาพในการแสดงพฤติกรรมรวมทั้งการใช้ข้อสอบเพื่อวัดความรู้ทางด้านภาษา การวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ

- 1.) การประเมินผลความสามารถของนักเรียนในการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และบันทึกไว้ในแบบฟอร์มที่กำหนดเครื่องมือที่ใช้จะเป็นแบบสำรวจรายการหรือแบบจัดอันดับคุณภาพหรือการทดสอบย่อยๆ
- 2.) การประเมินผลปลายภาคซึ่งมักจะใช้ข้อสอบแบบต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการวัด โดยลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบจะมี 2 ลักษณะคือ
  - 2.1.) การทดสอบทางภาษาแบบรวมซึ่งวัดความสามารถในลักษณะของทักษะสัมพันธ์
  - 2.2.) การทดสอบความสามารถทางภาษาจุดย่อยๆ โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการจะวัด

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558 : 254-255) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า การตรวจสอบผลการจัดการเรียนรู้ที่ยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย ครูผู้สอนควรได้ดำเนินการ ดังนี้

1.) กำหนดตัวบ่งชี้ (Performance Descriptors/ Indicator) สำหรับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ภาค (มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น) แต่ละข้อให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน และนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว (ที่ได้นำไปกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ ปลายทาง/นำทางไว้แล้ว)

2.) เลือกตัวบ่งชี้ที่จะใช้เป็นตัวแทนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ภาค (มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น) ซึ่งเป็นความสามารถที่ต้องการให้ผู้เรียนได้แสดงออกและใช้เกณฑ์ในการประเมินเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

3.) ออกแบบภาระงานให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางภาษา ตามตัวบ่งชี้ที่เลือกไว้/ตามเกณฑ์การประเมิน ภาระงานที่ใช้ในการประเมินจะสามารถใช้วัดตัวบ่งชี้ได้ หลากหลายตัวในหลายหลายมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น การออกแบบภาระงานนั้นจะต้องครอบคลุม ทั้ง 3 องค์ประกอบคือ บริบท งานที่ต้องทำ และบทบาทของผู้เรียน

4.) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนผู้สอนสามารถเลือกใช้เกณฑ์ประเมินแบบ แยกส่วน หรือเกณฑ์ประเมินรวมก็ได้เกณฑ์แต่ละตัวก็คือตัวบ่งชี้มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละ ข้อที่ได้เลือกไว้ และผลการประเมินก็จะสามารถใช้ตรวจสอบมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนนั่นเอง

5.) ตรวจสอบทบทวนความสอดคล้องและความเหมาะสมของภาระงานกับ เกณฑ์การประเมินปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดสอบจริง

ราตรี นันทสุคนธ์ (2555 : 14) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า การศึกษา เป็นกระบวนการที่จะทำให้มนุษย์ฉลาดและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยอาศัยการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ระเบียบอย่างถูกวิธี การเรียนการสอนจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอยู่ 6 ประการ คือ ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน หลักสูตร วิธีสอน สื่อการสอน และสิ่งแวดล้อม

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552:11-13) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัดและ ประเมินผล การศึกษาจะเป็นไปอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ควรยึด หลักในการปฏิบัติดังนี้

1.) วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็น กระบวนการตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จัดให้กับผู้เรียนนั้น ผู้เรียนสามารถ บรรลุตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวัดและประเมินผลแต่ละครั้งจึงต้องมีจุดมุ่งหมายที่ แน่นนอนในการวัด และในการสอนครูต้องยึดหลักสูตรเป็นหลักโดยการวิเคราะห์หลักสูตร แล้วตั้ง จุดมุ่งหมายและวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย หากการวัดแต่ละครั้งไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะวัดผลของ การวัดก็จะเป็นไปอย่างถูกต้องไม่มีจุดหมายแต่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำผลการวัดไปใช้ความผิดพลาดที่ทำให้ การวัดไม่ได้ตรงจุดมุ่งหมายมีดังนี้

1.1) ไม่ศึกษาหรือนิยามคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดให้ชัดเจน บางครั้งวัดไม่เข้าใจสิ่งที่จะวัดแจ่มแจ้งชัดเจนเพียงพอ หรือเข้าใจในสิ่งที่วัดผิดทำให้วัดได้ไม่ตรงกับ

จุดมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด ข้อมูลที่ได้จากการวัดไม่สามารถแปลความหมายได้อย่างมั่นใจดังนั้น เพื่อให้การวัดตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะวัดและเป็นรูปธรรมบาทควรนิยามหรือให้ความหมายคุณลักษณะที่จะวัดให้ชัดเจนก่อน

1.2) เครื่องมือไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลมีหลายชนิด เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือแต่ละชนิดมีลักษณะและคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการวัดคุณลักษณะที่ต่างกันออกไป หากเลือกใช้เครื่องมือที่ไม่เหมาะสมกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดข้อมูลจากผลการวัดย่อมมีความเชื่อถือได้น้อยอันก่อให้เกิดความคาดเคลื่อนในการประเมินผลตามไปด้วย

1.3) วัดได้ไม่ครบถ้วน ทางการศึกษาคุณลักษณะหนึ่ง อาจมีหลายองค์ประกอบ การวัดผลจำเป็นต้องวัดให้ครอบคลุมทุกส่วนของคุณลักษณะนั้นๆ หากวัดเพียงบางส่วนหรือด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านแต่ไม่ครอบคลุม ย่อมทำให้ผลการวัดนั้นคาดเคลื่อนและการประเมินผลก็คาดเคลื่อนตามไปด้วย ดังนั้นเพื่อให้การวัดผลสมบูรณ์มากที่สุดควรใช้เครื่องมือหลายชนิด เพราะไม่มีเครื่องมือชนิดใดที่จะวัดผลได้ครบถ้วน

1.4.) เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะวัดไม่เหมาะสม การเลือกกลุ่มตัวอย่างในที่นี้หมายถึงกลุ่มตัวอย่างของเนื้อหา และพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด หากเลือกกลุ่มตัวอย่างของเนื้อหาและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เลือกเอารายละเอียดปลีกย่อยมากเกินไปแทนที่จะใช้สาระหลักขององค์ประกอบนั้นๆ ผลการวัดที่ได้ย่อมไม่ถูกต้องตามจุดมุ่งหมายที่จะวัดและการแปลความหมายของผลการประเมินย่อมขาดความเชื่อถือ

2.) เครื่องมือที่มีคุณภาพ แม้ว่าเราจะมีจุดประสงค์ในการวัดที่ชัดเจนเลือกเครื่องมือวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์แล้วก็ตาม แต่ถ้าเครื่องมือขาดคุณภาพผลการวัดก็ขาดคุณภาพไปด้วย และเมื่อนำผลการวัดไปประเมินผล ผลการประเมินย่อมมีโอกาสผิดพลาด ดังนั้นเพื่อให้ผลของการวัดมีความเชื่อถือได้จึงควรเลือกเครื่องมือที่มีคุณภาพ

3.) คำนิยามถึงความยุติธรรม ความยุติธรรมเป็นคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผล เป็นสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงทุกครั้งที่ทำกรวัดและประเมินผล กล่าวคือจะต้องวัดและประเมินผลด้วยใจเป็นกลางไม่ลำเอียงหรืออคติ ตัดสินตามหลักวิชา เช่น การตรวจข้อสอบโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน จัดกระทำให้ผู้ถูกวัดอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ตัดสินผลการวัดโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน เป็นต้น

4.) การแปลผลให้ถูกต้อง การวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีเป้าหมายเพื่อนำผลไปใช้อธิบายหรือเปรียบเทียบกันในคุณลักษณะนั้นๆ ดังนั้นการแปลผลที่ได้จะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะสรุปโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ และวิธีการแปลความหมายเป็นสำคัญ พิจารณาตามหลักตรรกวิทยาความสมเหตุสมผล ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของการประเมินในครั้งนั้นว่าเป็นแบบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่ม นอกจากนั้นครูจำเป็นต้องมีความรู้ในมาตรฐานการวัดและสถิติที่นำมาใช้ด้วย

5.) ใช้ผลของการวัดและการประเมินให้คุ้มค่า การวัดและประเมินผลแต่ละครั้งเป็นงานที่ต้องลงทุนทั้งในด้านพลัง ความคิด กำลังกาย เวลา และงบประมาณ เพื่อให้สามารถวัดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากผลการวัดที่ครูทำหน้าที่เพียงตัดสินได้ตกให้ผู้เรียนเท่านั้นนั้น เป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่าเพราะการวัดและประเมินผลสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก เช่น ใช้

สำหรับวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครู

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนรู้ว่าการสอนของตนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์เพียงใดหรือควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

ความหมายของชุดกิจกรรม

กฤษยา แสงเดช (2545 : 5) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง สื่อการสอนที่จัดระบบโดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 27) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบและจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์โดยกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวได้รวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่องเพื่อเตรียมไว้ให้นักเรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

อุษา รัตนบุปผา (2547 : 16) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง การเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคลนอกจากนี้แล้วยังทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือเกิดความท้อแท้ในการเรียน เพราะผู้เรียนสามารถกลับไปศึกษาเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจใหม่ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะทำให้เพื่อนเสียเวลาคอยหรือตามเพื่อนไม่ทัน

ประภาพรณ เสี่ยงวงศ์ (2553 : 42) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง เอกสารที่บอกวิธีการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อให้ครูหรือผู้เรียนใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามหลักสูตรซึ่งจะมีหัวข้อและเนื้อหาครอบคลุมและครบถ้วนตามรายละเอียดของหลักสูตรการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 1 หน่วยการเรียนรู้/ รายวิชาจากการศึกษาความหมายต่าง ๆ ของชุดกิจกรรม

พิกุล เกิดปลั่ง (2554 : 13) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรมหมายถึง ชุดการจัดประสบการณ์ที่ครูสร้างขึ้นประกอบไปด้วยสื่ออุปกรณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง เอกสารที่บอกวิธีการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนรู้เพื่อให้ครูหรือผู้เรียนใช้

ประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 95 - 96) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน คือ

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดกิจกรรมได้ศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อบรรลุอย่างมีประสิทธิภาพ
2. บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่า หลังจากการเรียนชุดกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่

4. สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียน มีหลายชนิดประกอบกันอาจเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ หรือประเภทโสตทัศนูปกรณ์

ปฐมพร อาสน์วิเชียร (2541 : 7) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ว่า องค์ประกอบชุดกิจกรรมมีดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของกิจกรรม
3. จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นภายหลังจากที่นักเรียนได้ศึกษาชุดกิจกรรมแล้ว
4. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่บอกเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำกิจกรรม
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุในกิจกรรมนั้นว่ามีสื่อ-วัสดุอะไรบ้าง
6. เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่เสนอความรู้ให้กับนักเรียน
7. กิจกรรม เป็นส่วนที่กำหนดให้นักเรียนได้ปฏิบัติ
8. การประเมินผล เป็นส่วนที่กำหนดให้นักเรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถและพฤติกรรมของตนจากการที่ได้ปฏิบัติกิจกรรม

ทิตนา แคมมณี (2543 : 10-12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมให้เป็นอย่างมีระบบและมีความสมบูรณ์ ประกอบด้วยดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรมนั้นๆ
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายสำคัญของชุดกิจกรรม

4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการเน้นย้ำเป็นพิเศษ

5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม

6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณ กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนมีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้จากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่ม

7.5 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากฝึกปฏิบัติครบถ้วนแล้ว โดยให้ทำแบบฝึกหัดกิจกรรมเพื่อทบทวน

สุวิทย์ มูลคำ (2545 : 52) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. คู่มือการใช้กิจกรรม เป็นคู่มือหรือแผนการเรียนรู้สำหรับผู้จัดการเรียนรู้ให้ศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ

2. บัตรคำสั่งหรือบัตรงาน เป็นเอกสารที่บอกให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

3. สารและสื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ จัดไว้ในรูปแบบสื่อที่หลากหลายแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1) ประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร บทความ ใบความรู้

3.2) ประเภทโสตทัศนอุปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภาพ สไลด์

4. แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินความรู้ด้วยตนเองระหว่างก่อนและหลังเรียน

บุญแก้ว ควรหาเวช (2545 : 95-97) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญสำคัญภายในชุดกิจกรรมสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วนด้วยกันคือ

1.) คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือนักเรียนตามแต่ชนิดของชุดกิจกรรม ภายในคู่มือและคำชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด อาจจะทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดและหลักการเขียนในตอนต่อไป

2.) บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้นักเรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายบุคคลซึ่งประกอบด้วย

- 2.1) คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา
- 2.2) คำสั่งให้นักเรียนดำเนินกิจกรรม
- 2.3) การสรุปบทเรียนด้วยบัตรคำสั่งนี้มักนิยมใช้กระดาษแข็งตัด

เป็นบัตรขนาด 6 × 8 นิ้ว

3.) เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ อาจจะประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรมสไลด์ เทปบันทึกเสียง फिल्मสคริปต์ แผ่นภาพโปร่งใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง เป็นต้น

การพัฒนาชุดกิจกรรม

เพ็ญศรี สร้อยเพชร (2545 : 37-39) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า ขั้นตอนในการทำชุดกิจกรรม สรุปได้ 10 ขั้นตอนคือ

- 1.) กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม เป็นการกำหนดว่าจะทำชุดกิจกรรมในวิชาอะไร ระดับชั้นใดโดยดูเนื้อหาจากหลักสูตร หรือแผนการในแต่ละวิชาเพื่อเป็นแนวทาง
- 2.) กำหนดหน่วยการสอน ขั้นตอนนี้เป็นการแบ่งเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ออกเป็นหน่วยย่อยที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ใน 1 สัปดาห์ หรือ 1 ครั้ง ซึ่งอาจจะใช้ 1-3 คาบ แล้วแต่ผู้สร้างกิจกรรมจะกำหนด
- 3.) กำหนดหัวเรื่องผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่นักเรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกมาเป็น 4-6 หัวข้อ
- 4.) กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้คล้องกัน
- 5.) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องมโนทัศน์โดยอาจจะคิดเป็น วัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วจึงเขียนเป็นเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
- 6.) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยกำหนดแนวทางการเรียนโดยละเอียดว่าผู้สอนและผู้เรียนจะต้องปฏิบัติกิจกรรมอะไรบ้าง ใช้สื่อการเรียน ในขั้นตอนไหนอย่างไร เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น อาจเขียนให้อยู่ในรูปของแผนการสอนก็ได้ หรือใช้แบบสอ บอิงเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอบทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมเรียนร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
- 7.) กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรมที่เขียนไว้เพื่อที่จะประเมินว่าหลังจากผู้เรียนประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่วางไว้แล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
- 8.) เลือกและผลิตสื่อการสอน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความละเอียด สลับซับซ้อนมากเพราะผู้สร้างกิจกรรมจะต้องรู้หลักและทฤษฎีในการผลิตสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ว่าสื่อ ที่จะใช้หน้าชั้นเรียนควรมีลักษณะขนาดและสีสั้นอย่างไร สื่อสำหรับกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคลมี ลักษณะอย่างไรจึงจะทำให้ผู้เรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

9.) หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้สอนแล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่ผู้ผลิตคาดหวังไว้ จึงมีการกำหนดเกณฑ์ไว้โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จึงต้องคำนึงถึง “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่มีค่าเป็น E1/E2

10.) การใช้ชุดกิจกรรม เมื่อสร้างชุดกิจกรรมและได้ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วก็สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามลักษณะและประเภทของชุดกิจกรรม

ภาชิต สุโพธิ์ (2547 : 46-50) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า ขั้นตอนในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีดังนี้

1.) ข้อควรคำนึงในการเขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนดังนั้น ผู้ที่จะทำหน้าที่ในการเขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ

1.1) จุดประสงค์ หมายถึง จุดประสงค์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เขียนบทกิจกรรมควรจะต้องตั้งคำถามถามตัวเองเสียก่อนว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับนี้จะนำไปใช้ศึกษาอะไร ต้องการให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจทางด้านใด นั่นคือผู้เขียนจะต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน

1.2) ระดับของผู้เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนแต่ละระดับควรแตกต่างกันทางด้านของความยากง่ายในเนื้อหาภาษาทักษะที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติการภาคสนามตลอดจนคำถามที่ใช้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนแต่ละช่วงชั้น คือ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา จะมีความสามารถในการเรียนรู้และการทำความเข้าใจได้ไม่เท่ากัน

2.) ขั้นตอนการเขียน. จกัมการเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงหรือตระหนักดังได้กล่าวแล้ว พอที่จะนำมาจัดลำดับขั้นตอนของการเขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปซึ่งเป็นจุดประสงค์กว้างกว้างของกิจกรรมทั้งหมดในชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่สอง กำหนดจุดประสงค์เฉพาะโดยให้เป็นกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมใน 3 ด้านด้วยกัน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ จุดประสงค์เฉพาะนี้จะกำหนดได้ต่อเมื่อได้ทราบว่าจุดศึกษาแต่ละจุดมีอะไรที่น่าสนใจบ้าง

ขั้นที่สาม กำหนดกิจกรรมแต่ละบริเวณที่ศึกษา กิจกรรมนี้ควรจะต้องคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจากนั้นให้จัดลำดับกิจกรรมว่ากิจกรรมใดควรจะศึกษาก่อนหลังอย่างไร

ขั้นที่สี่ ลงมือร่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ห้า ดำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับร่างนี้ไปทำการทดลองกับนักเรียนเพื่อหาความเป็นไปได้และความบกพร่องเพื่อจะนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่หก แก้ไขปรับปรุงเป็นฉบับที่สมบูรณ์สามารถนำไปใช้ได้

ในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องใช้หลักการและขั้นตอนในการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อจะได้นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีความเหมาะสมสำหรับเด็ก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 44) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุดกิจกรรมไว้ว่า ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรมซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1.) วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุการเรียนการสอน
- 2.) ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจุดประสงค์และกิจกรรมที่เป็นปัญหา
- 3.) เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมแบ่งเป็นบทเป็นปอนด์หรือเป็นเรื่องเพื่อแก้ปัญหาที่พบ
- 4.) ศึกษารูปแบบของการเขียนเอกสารประกอบการเรียนการสอนและกำหนดส่วนประกอบภายในของเอกสารประกอบการเรียนการสอน
- 5.) สาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์ เนื้อหาวิธีการ และสื่อประกอบเอกสารในแต่ละบทหรือแต่ละตอน
- 6.) เขียนเนื้อหาในแต่ละตอนรวมทั้งภาพประกอบแผนภูมิและข้อทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

- 7.) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
- 8.) นำไปทดลองในห้องเรียนและเก็บบันทึกผลการใช้
- 9.) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
- 10.) นำไปใช้จริงเพื่อแก้ปัญหาที่พบจากข้อที่ 1

ประภาพรรณ เสียงวงศ์ (2551 : 42-43) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุดกิจกรรมไว้ว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้

- 1.) สังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนและบันทึกรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้น
- 2.) ศึกษาสาเหตุของการเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้พิจารณาปัญหาที่มีผลเสียต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด
- 3.) ศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์หลักสูตร
- 4.) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้
- 5.) ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
- 6.) กำหนดโครงร่างกระบวนการแก้ปัญหาในสาระการเรียนรู้นั้นๆเป็นบทๆหรือตอนๆ
- 7.) ศึกษาแบบการเขียนชุดกิจกรรม
- 8.) กำหนดส่วนประกอบภายในชุดกิจกรรม
- 9.) รวบรวมข้อมูล เนื้อหา วิธีการ ภาพ แผนภูมิ
- 10.) ลงมือเขียนเนื้อหาแต่ละเล่ม
- 11.) ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญให้ช่วยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

- 12.) นำไปทดลองใช้สอนในห้องเรียน
- 13.) ประเมินผลการใช้และการจัดการเรียนการสอน
- 14.) ปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์

ความหมายของมัลติมีเดีย

ขณะพัฒนา ถึงสุข และชเนนทร์ สุขวาริ (2538 : 9) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดีย คือ การทำงานร่วมกันระหว่างเสียง ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง ไฮเปอร์เท็กซ์ วิดีโอ ที่ใช้ร่วมกับคอมพิวเตอร์ซึ่งจะทำให้ระบบคอมพิวเตอร์มีชีวิตชีวาขึ้นตามความต้องการ

ศรีศักดิ์ จามรมาน (2539 : 4) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดีย คือ สื่อที่ไม่ว่าจะเป็นข้อความ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ภาพวิทัศน์ และเสียง เข้าไว้ในตัวคอมพิวเตอร์ สามารถใช้เพื่อการนำเสนอแทนสื่อต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ยุภาติ ปณะราช (2541) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า สื่อมัลติมีเดีย การนำเอาเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการสอนแทนครู เป็นการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งลักษณะของบทเรียนจะเป็นการโต้ตอบกัน ระหว่างคอมพิวเตอร์กับนักเรียน คอมพิวเตอร์จะทำหน้าที่เสนอเนื้อหาต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาจนเกิดความชำนาญ และนักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 269) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดีย คือ สื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการนำเสนอสารสนเทศหรือการผลิตเพื่อเสนอข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรง

ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง (2547 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดีย คือ ระบบคอมพิวเตอร์นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงบรรยาย และดนตรีประกอบ ซึ่งนำเสนอในรูปแบบที่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้ใช้ได้ ทำให้การเรียนการสอนและการนำเสนอมีชีวิตชีวา

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551 : 73) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดียเป็นการใช้สื่อหลายอย่างนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เครื่องเล่น วิทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ โดยมีระบบคอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุม จึงส่งผลให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

นลินพร แก้วศศิวิมล (2552 : 34) ได้กล่าวถึงความหมายของมัลติมีเดียไว้ว่า มัลติมีเดีย คือ เทคโนโลยีที่ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถแสดงข้อความเสียงและภาพ ซึ่งอาจจะเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวได้พร้อมๆกัน โดยผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับข้อความภาพ และเสียงที่เห็นและได้ยิน

สรุปได้ว่า มัลติมีเดีย หมายถึง สื่อประสมที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้ร่วมกันกับการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ในรูปแบบของ ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว วิทัศน์ที่สามารถนำมาผสมผสานทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

องค์ประกอบของมัลติมีเดีย

ทองแท่ง ทองลิม (2541 : 35-38) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของมัลติมีเดีย มีดังนี้

1. อักษร เป็นสื่อสามัญของมัลติมีเดีย ตลอดจนการใช้ภาพและเครื่องหมายจำนวนมากมายที่จะให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายของการเรียน ข้อความ เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปปลายลักษณ์อักษรหรือเสียงสำเนียงพูด เป็นสื่อสามัญที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันโดยทั่วไป และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับการบอกชื่อและหัวเรื่องในบทเรียนให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร จุดประสงค์อะไร บทเรียนควรมีลักษณะดังนี้

2. เสียง เป็นสื่อที่ช่วยสร้างความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดีขึ้น และทำให้สื่อมีชีวิตชีวา ทำให้นักเรียนเข้าถึงสารสนเทศ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เสียงอาจอยู่ในรูปแบบดนตรี เสียงสังเคราะห์ปรุงแต่ง หรือเสียงประกอบฉากที่มีต่อการสร้างอารมณ์ในการเรียน

3. ภาพนิ่ง อาจเป็นภาพขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ เป็นภาพถ่ายหรือภาพกราฟฟิก เป็นการแสดงผลจากความคิดหรือความต้องการ รวมทั้งภาพวาด ภาพลายเส้น แผนภูมิ แผนที่ หรือสถิติ

4. ภาพเคลื่อนไหวจำลอง สามารถดึงดูดความสนใจต่อผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งอาศัยการนำเอาภาพหลายๆภาพมาตัดต่อกันเพื่อให้เกิดภาพเคลื่อนไหว

5. ภาพวิดีโอ เป็นภาพเหมือนจริงที่ถูกเก็บในรูปแบบของดิจิทัลสามารถต่อสายตรงจากเครื่องเล่นวิดีโอเข้าสู่คอมพิวเตอร์ได้

6. การมีปฏิสัมพันธ์ เป็นการโต้ตอบกันระหว่างคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้
มนต์ชัย เทียนทอง (2543 : 4-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของมัลติมีเดียจะต้องประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ อย่างน้อยหรือมากกว่า 2 สื่อจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1.) ข้อความ (Text) ข้อความหรือตัวอักษรถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของมัลติมีเดียระบบมัลติมีเดียที่เสนอผ่านจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถเลือกรูปแบบของตัวอักษรได้มากมายพร้อมทั้งยังสามารถกำหนดสีได้ตามต้องการอีกด้วย การปฏิสัมพันธ์ใดๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการนำเสนอก็ยังนิยมใช้ตัวอักษรหรือข้อความอยู่ เช่น ข้อความที่ใช้ในรายการให้เลือกเนื่องจากสื่อความหมายได้ตรงและผู้ใช้มีความคุ้นเคยมาช้านาน

2.) ภาพ (Picture) แบ่งออกเป็น

2.1) ภาพนิ่ง (Still Picture) ภาพนิ่งเป็นภาพที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่ายของจริง ภาพวาด ภาพลายเส้น เป็นต้น ภาพนิ่งมีบทบาทต่อมัลติมีเดียไม่น้อยกว่าข้อความ เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงของการเรียนรู้ด้วยการมองเห็น ไม่ว่าจะเป็นการชมโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารวิชาการ จะมีภาพเป็นองค์ประกอบเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากภาพสามารถถ่ายทอดความหมายได้มากกว่าข้อความหลายเท่า จึงมีบทบาทสำคัญในการออกแบบระบบมัลติมีเดียให้อยู่ในรูปของการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ภาพนิ่งสามารถผลิตได้หลายวิธี เช่น การวาดภาพ การสแกนจากเครื่องสแกน หรือการใช้โปรแกรมสร้างภาพ เป็นต้น

2.2) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) หมายถึง การเคลื่อนไหวของ ภาพกราฟิกเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเคลื่อนที่ของ อะตอมภายในโมเลกุล การเคลื่อนที่ของลูกสูบของเครื่องยนต์ ภาพเคลื่อนไหวจะใช้นำเสนอขั้นตอน เหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์เพื่อลดการจินตนาการของผู้ใช้ การผลิตภาพเคลื่อนไหวต้องใช้โปรแกรมที่มี คุณสมบัติ เฉพาะสร้างซึ่งมีปัญหาอยู่บ้างเกี่ยวกับขนาดของภาพที่มีความจุของไฟล์ภาพมากกว่า ภาพนิ่งหลายเท่า

3.) เสียง (Sound) เป็นองค์ประกอบของมัลติมีเดีย ซึ่งจัดเก็บอยู่ ณ รูปของ สัญญาณดิจิทัล สามารถเล่นซ้ำกลับไปกลับมาได้โดยใช้โปรแกรมที่ออกแบบมาโดยเฉพาะ การใช้ เสียงที่เร้าใจและสอดคล้องกับเนื้อหาในการนำเสนอ จะทำให้ระบบมัลติมีเดียน่าสนใจ ชวนติดตาม มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเสียงมีอิทธิพลต่อผู้ใช้นั้นมากกว่าข้อความหรือภาพนิ่ง ดังนั้นเสียงจึงเป็น องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับมัลติมีเดีย การสร้างเสียงสามารถนำเข้ามาจากไมโครโฟน แผ่นเล่นซีดี เทปเสียง และวิทยุ เป็นต้น

4.) การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) เป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้สามารถเลือกกระทำ กับระบบมัลติมีเดียตามความต้องการ เช่น เลือกรายการ ตอบคำถาม หรือการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบ อื่นๆ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในการมีส่วนร่วม การปฏิสัมพันธ์มัลติมีเดียจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่มีความสำคัญไม่ด้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ การดำเนินการให้มีปฏิสัมพันธ์จำเป็นต้องใช้ โปรแกรมช่วยจัดการให้ โดยสร้างปุ่มหรือเป็นข้อความที่มีสีแตกต่างจากข้อความปกติ เมื่อผู้ใช้มี ปฏิสัมพันธ์กับส่วนนี้ ระบบก็จะเชื่อมโยงไปยังส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นได้ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือวีดิทัศน์ที่ได้มีการออกแบบไว้ล่วงหน้าแล้ว

5.) ภาพวีดิทัศน์ (Video) เป็นองค์ประกอบของมัลติมีเดียซึ่งเป็นเป้าหมายที่ สำคัญในอนาคต เนื่องจากภาพวีดิทัศน์ในระบบดิจิทัล สามารถนำเสนอข้อความประกอบเสียงได้ สมบูรณ์กว่าสื่อชนิดอื่นๆ

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 271-272) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของมัลติมีเดีย มีองค์ ประกอบที่สำคัญดังนี้

1.) ตัวอักษร นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเขียน โปรแกรมมัลติมีเดีย โปรแกรมประยุกต์โดยมากจะมีตัวอักษรให้ผู้เขียนสามารถเลือกได้หลายหลาย แบบและสามารถที่จะเลือกสีของตัวอักษรขนาดของตัวอักษรได้ตามความต้องการ

2.) ภาพกราฟิก หมายถึง ภาพถ่าย ภาพเขียน ภาพวาดลายเส้น และ ลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นภาพนิ่ง หรือแม้แต่ข้อความที่พิมพ์ด้วยโปรแกรมกราฟิกเพื่อตกแต่งให้สวยงามจะ ถูกแปลงเป็นภาพกราฟิกเช่นกัน ภาพกราฟิกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในสื่อประสมเนื่องจากเป็นสื่อที่ดึงดูดสายตา และความสนใจของผู้ชมสามารถสร้างความคิดรวบยอดได้ดีกว่าการใช้ข้อความ

3.) ภาพแอนิเมชัน เป็นภาพกราฟิกเคลื่อนไหวได้โดยใช้แอนิเมชัน โปรแกรมในการสร้างเราสามารถใช้อาภที่วาดจาก paint program, draw program หรือภาพจาก clip art มาใช้ในการสร้างภาพเคลื่อนไหวได้โดยสะดวก

4.) ภาพเคลื่อนไหวแบบวิดิทัศน์ หรือภาพวิดิทัศน์ การใช้มัลติมีเดียในอนาคตจะเกี่ยวข้องกับการนำภาพวิดิทัศน์ซึ่งอยู่ในรูปแบบของดิจิทัลรวมกับโปรแกรมประยุกต์นำเสนอในลักษณะของดิจิทัลโอโดยคุณภาพทัดเทียมกับภาพที่เห็นจากจอโทรทัศน์

5.) เสียง ในมัลติมีเดียจะจัดอยู่ในรูปของข้อมูลดิจิทัลและสามารถเล่นซ้ำได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์พีซี การใช้เสียงในมัลติมีเดียเพื่อนำเสนอข้อมูล หรือสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจเช่น เสียงหัวใจเต้น เสียงน้ำไหล เป็นต้น เสียงสามารถใช้เติมตัวอักษรหรือนำเสนอวัสดุที่ปรากฏบนจอภาพได้อย่างดี เสียงที่ใช้ร่วมกับโปรแกรมประยุกต์สามารถบันทึกเป็นข้อมูลแบบดิจิทัลจาก ไมโครโฟน แผ่นซีดี เสียงเทปเสียง และวิทยุได้

รัฐกร สงคราม (2554 : 7 - 10) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของมัลติมีเดียไว้ว่า จะต้องประกอบด้วยสื่อการรับรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.) ตัวอักษร (Text) ตัวอักษรถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ในการเขียนโปรแกรม มัลติมีเดียโปรแกรมประยุกต์ โดยมากมีตัวอักษรให้ผู้เขียนเลือกได้หลายๆ แบบ และสามารถที่จะเลือกสีของตัวอักษรได้ตามต้องการ นอกจากนั้นยังสามารถกำหนดขนาดของตัวอักษรได้ตามต้องการ การโต้ตอบกับผู้ใช้ก็ยังนิยมใช้ตัวอักษร รวมถึงการใช้ตัวอักษรในการเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ได้ เช่น การคลิกไปที่ตัวอักษรเพื่อเชื่อมโยงไปนำเสนอ เสียง ภาพกราฟิก หรือเล่นวีดิทัศน์ เป็นต้น

2.) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพนิ่งเป็นภาพกราฟิกที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย หรือ ภาพวาด เป็นต้น ภาพนิ่งมีบทบาทสำคัญต่อมัลติมีเดียมาก ทั้งนี้เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงของการเรียนรู้ด้วยการมองเห็น ไม่ว่าจะดูโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ฯลฯ จะมีภาพเป็นองค์ประกอบเสมอ

3.) เสียง (Sound) เสียงในมัลติมีเดียจะจัดเก็บอยู่ในรูปของข้อมูลดิจิทัลและสามารถเล่นซ้ำ(Replay) ได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์พีซี การใช้เสียงในมัลติมีเดียก็เพื่อนำเสนอข้อมูลหรือสร้าง สภาพแวดล้อมที่น่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น เสียงน้ำไหล เสียงหัวใจเต้น เป็นต้น เสียงสามารถใช้เสริมตัวอักษรหรือนำเสนอวัสดุที่ปรากฏบนจอภาพได้เป็นอย่างดี เสียงที่ใช้ร่วมกับโปรแกรมประยุกต์สามารถบันทึก เป็นข้อมูลแบบดิจิทัลจากไมโครโฟน แผ่นเสียง (CD-ROM Audio Disc) เทป เสียงและวิทยุ เป็นต้น

4.) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) หมายถึง การเคลื่อนไหวของภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว จึงมีขอบข่ายตั้งแต่การสร้างภาพด้วยกราฟิกอย่างง่าย พร้อมทั้งการเคลื่อนไหวกราฟิกนั้น จนถึงกราฟิกมี รายละเอียดแสดงการเคลื่อนไหวโปรแกรมที่ใช้ในการสร้างภาพเคลื่อนไหว ในวงการธุรกิจก็มี Autodesk Animator ซึ่งมีคุณสมบัติดีทั้งในด้านของการออกแบบกราฟิกละเอียด สำหรับใช้ในมัลติมีเดียตามต้องการ

5.) ปฏิสัมพันธ์ (Interactive) การที่ผู้ใช้สามารถโต้ตอบสื่อสารกับโปรแกรม มัลติมีเดียได้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกดูข้อมูลที่สนใจ หรือการสั่งงานให้โปรแกรมแสดงผลในรูปแบบที่ต้องการ โดยผู้ใช้สื่อสารผ่านอุปกรณ์พื้นฐาน เช่น การคลิกเมาส์ การกดแป้นพิมพ์ หรืออุปกรณ์ขั้นสูง เช่น การสัมผัสหน้าจอ หรือเสียงผ่านลำโพง เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบข้อนี้ นับเป็นคุณลักษณะสำคัญที่มีอยู่เฉพาะในมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์

6.) วิดีทัศน์ (Video) การใช้มัลติมีเดียในอนาคตจะเกี่ยวข้องกับการนำเอา ภาพยนตร์วีดิทัศน์ซึ่งอยู่ในรูปของดิจิทัลรวมเข้าไปกับโปรแกรมประยุกต์ที่เขียนขึ้น โดยทั่วไปของวีดิทัศน์จะนำเสนอด้วยเวลาจริงที่จำนวน 30 ภาพต่อวินาที ในลักษณะนี้จะเรียกว่า วิดีทัศน์ดิจิทัล (Digital Video) คุณภาพของวีดิทัศน์ดิจิทัลจะทัดเทียมกับคุณภาพที่เห็นจากจอโทรทัศน์ ดังนั้นทั้งวีดิทัศน์ดิจิทัล และเสียงจึงเป็นส่วนที่ผนวกเข้าไปสู่การนำเสนอได้ทันทีด้วยจอคอมพิวเตอร์ในขณะที่เสียงสามารถเล่นออกไปยังลำโพงภายนอกได้โดยผ่านการ์ดเสียง (Sound Card)

สรุปได้ว่า มัลติมีเดียจะต้องประกอบด้วยสื่อต่าง ๆ อย่างน้อยหรือมากกว่า 2 สื่อ เป็นสื่อการรับรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะประกอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ข้อความหรือตัวอักษร ภาพถ่าย หรือ ภาพวาด เสียง ภาพกราฟิกภาพเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ดิจิทัล เป็นต้น

การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เบิร์น และโลว์ (Burns & Lowe. 1966 : 48) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์คือ กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพูดที่มีความหมายทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลๆ หนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

ฟรายส์ (Fries. 1972 , อ้างถึงใน ดวงกมล คำเอี่ยม. 2540) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำที่มีการประสมเสียง ซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้นักถึงประสบการณ์ที่เคยผ่านมา ประสบการณ์ที่ถูกกระตุ้นจากการประสบเสียงนั้น จะมีความหมายต่างกันหลายอย่างแต่จะมีเพียงประสบการณ์เดียวที่เด่นกว่าที่ใช้ร่วมกันแบ่งถึงสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งดังนั้นคำๆหนึ่งอาจมีหลายความหมาย

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2514 อ้างถึงใน จารุวรรณ อัมพันกาญจน์. 2541) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า ศัพท์คือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน เป็นสิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง และได้แบ่งความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 4 นัยด้วยกัน คือ

1. Lexical Meaning คือ ความหมายตามพจนานุกรมคำหนึ่งๆมีความหมายหลายอย่างบางคำอาจใช้ในความหมายแตกต่างกันบ้างน้อย ทำให้บางคนเข้าใจว่าความหมายที่ 3 ต่างออกไป หรือความหมายที่ตนไม่ค่อยรู้จักนั้นเป็น “ สำนวน ” ของภาษา

2. Morphological Meaning หมายถึง ความหมายทางไวยากรณ์ ศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพังโดด ๆ จะเดาความหมายได้ยาก เช่น S เมื่อไปอยู่ท้ายคำนามบางจำพวก

3. Structural Meaning หมายถึงความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป
แล้วแต่การเรียงลำดับคำ

4. Social-cultural Meaning หมายถึงความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตาม
เสียงขึ้นลงที่ ผู้พูด เปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียว หรือมากกว่า นอกจากนี้
ผู้เชี่ยวชาญในการสอนและนักภาษาศาสตร์ยังได้แบ่งความหมายของคำศัพท์เพิ่มเติม ดังนี้ (จารุวรรณ
อำพันกาญจน์. 2541)

5. Denotation Meaning หมายถึง ความหมายแฝง หรือความหมายที่3ไม่
เป็นไปตามรูปคำ หรือหลายคนเรียกความหมายนี้ว่า ความหมายเปรียบเปรย

6. Social-cultural Meaning หมายถึง ความหมายทางสังคม วัฒนธรรม
ประเพณี ค่านิยม และความสนใจของกลุ่มคนที่ใช้ภาษานั้นๆ

สมพร วราวิทย์ศรี (2539: 21) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ คือ กลุ่ม
เสียงที่มีความหมาย แบ่งออกได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่น แบ่งตาม
รูปคำหรือแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น

ศิธร แสงธนู และ คิต พงษ์ทัต (2541 : 56) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คือ
กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือ ลักษณะอาการอย่างใดอย่าง
หนึ่ง คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 159) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์
ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึงกลุ่มเสียงเสียงเสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อความคิด
เป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล คำศัพท์หมายถึงกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคนสิ่งของ
อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 258) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์หรือคำ
หมายถึง เสียงพูด เสียงที่เปล่งออกมาในครั้งหนึ่งๆหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์เพื่อ
แสดงความคิด ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในตัว

ศิธร แสงธนู และคิต พงษ์ทัต (2553 : 402) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า
คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่มีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ อาการอย่างใดอย่าง
หนึ่ง และได้แบ่งความหมายออกเป็น 4 นัยคือ

1. ความหมายที่ติดตัวมาในคำศัพท์ (Lexical meaning) ซึ่งได้แก่
ความหมายตามพจนานุกรม คำภาษาอังกฤษในคำหนึ่งๆอาจมีความหมายได้หลายอย่าง เช่น house
แปลว่า บ้าน แต่คำว่า The house of Representative หมายถึง สภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

2. ความหมายที่เป็นรูปคำติดมาจากคำเดิม หรือความหมายตามไวยากรณ์
(Morphological meaning) ซึ่งอาจทำให้ความหมายของคำเดิมนั้นเปลี่ยนแปลงได้ หรืออาจเป็นการ
เปลี่ยนรูปลักษณะภายในคำก็ได้ เช่น Boy-Boys, Girl-Girls ในภาษาอังกฤษถือว่า s ที่ต่อท้ายคำ
แสดงความหมายทางไวยากรณ์ของพหูพจน์

3. ความหมายที่แสดงออกโดยรูปประโยค (Syntactical meaning) ซึ่งเป็นความหมายที่เกิดขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงได้ตามขั้นตอนของการเรียงลำดับ เช่น washroom หมายถึงห้องน้ำ และ I wash the room. ซึ่งมีความหมายแตกต่างกัน นั่นคือ ฉันทำความสะอาดห้อง

4. ความหมายที่แสดงออกด้วยเสียงขึ้น-ลง ในภาษาอังกฤษ (Intonation meaning) ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตามการออกเสียงของคนที่ต้องการให้ผู้ฟังได้ทราบความหมายเช่น Five! Five! คำแรกเป็นการบอกเล่าที่จะทำให้ผู้ฟังตกใจมากหรือน้อยแล้วแต่น้ำเสียงที่เปล่งออกมา ส่วนคำหลังเป็นคำถามเชิงไม่แน่ใจ

วิลสัน แก้ววรา (2550 : 21) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำหรือถ้อยคำหรือวลีในภาษาทั้งหมด ที่ใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย ความรู้ ความคิด ระหว่างหรือเฉพาะบุคคล กลุ่มสังคม อาชีพและชนชาติ

สรุปได้ว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำหรือถ้อยคำ เสียงพูด เสียงที่เปล่งออกมาในครั้งหนึ่งๆหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์เพื่อแสดงความคิด ที่มนุษย์ในสังคมเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน โดยมีความหมายตามพจนานุกรม คำภาษาอังกฤษในคำหนึ่งๆอาจมีความหมาย

การจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประนอม สุรัสวดี (2535 : 30)ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ ในการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1. การสอนคำศัพท์ในระดับประถมศึกษา ไม่เน้นการให้นักเรียนรู้คำศัพท์มาก แต่จะเน้นการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องมากกว่า
2. การสอนคำศัพท์ในประโยคไม่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค
3. ไม่ควรสร้างคำศัพท์ในกลุ่มต่าง ๆ หลายคำ ในแต่ละครั้งของการสอนเกี่ยวกับ Family member นักเรียนควรจะรู้เกี่ยวกับ father , mother , sister หรือ brother ในบทที่ 1 ส่วนในบทที่ 2 จึงค่อยเรียน grandparents และต่อไปจะเรียน nephew , uncle , aunt และ cousin
4. การสอนคำศัพท์แก่เด็ก ควรอาศัยสถานการณ์ประกอบ
5. ในแต่ละชั่วโมง ควรสอนคำศัพท์ประมาณ 3 – 5 คำ และใช้คำศัพท์ใหม่ในโครงสร้างประโยคที่เรียนแล้ว
6. การเลือกคำศัพท์มาใช้สอน ควรเป็นคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตจริงมากกว่า
7. การเลือกคำศัพท์มาใช้สอน ควรเลือกคำที่สัมพันธ์กัน เช่น คำว่า cow น่าจะคู่กับ ox หรือ grass มากกว่าไปคู่กับคำว่า ship
8. คำที่ใช้กับนักเรียนประถมต้น ควรจะเป็นคำที่มองเห็นภาพ สာธิตได้เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม

9. การทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ควรทบทวนคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับคำศัพท์ใหม่

10. ควรติดบัตรคำศัพท์ที่สอนไว้ในห้องสัก 1 – 2 สัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนตลอดเวลาจะได้จำได้ เพราะการที่นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 4 ด้าน คือ ได้เห็น ได้ยิน ได้พูด และได้เขียน จะช่วยย้ำความจำได้แม่นยำขึ้น และควรจัดกิจกรรมให้มีการนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในการสื่อสารสนทนาเสมอ ๆ

11. การท่องคำศัพท์ เด็กเล็กไม่ชอบปฏิบัติ เพราะน่าเบื่อ ควรให้นักเรียนจับคู่กันท่องคำศัพท์ เพราะจะทำให้ไม่เบื่อเหมือนท่องคำศัพท์คนเดียว

12. การเขียนคำศัพท์ (Dictation) มีประโยชน์มาก จะช่วยย้ำความจำด้านสะกด ครูควรให้นักเรียนเขียนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอทุก ๆ สัปดาห์ หรือประมาณเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย โดยกำหนดให้นักเรียนทบทวนมาล่วงหน้าว่าจะเป็นคำอะไรบ้าง การเขียนแต่ละครั้งไม่ควรเกิน 20 คำ ควรมีการให้คะแนนสะสมด้วย อาจจะให้คะแนนแก่คนที่ทำ เพราะการเขียนคำศัพท์มีประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องจากการได้เขียนจะทำให้จำศัพท์แม่นยำกว่าการท่องปากเปล่า

13. การแข่งขันระหว่างกลุ่มและทดสอบคำศัพท์ ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้านานพอสมควร และกำหนดคำศัพท์ที่จะแข่ง เพราะจะทำให้เด็กมีกำลังใจท่อง

14. การฝึกสะกดคำพร้อม ๆ กัน บางครั้งถ้าเป็นคำมากกว่า 1 พยางค์ ครูควรฝึกให้นักเรียนสะกดแยกทีละพยางค์เสียก่อน จะช่วยจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เช่น black – board , pen – cil เป็นต้น ขณะที่สะกดอาจให้นักเรียนปรบมือประกอบไปด้วยเมื่อออกเสียงแต่ละตัว หรืออาจจะปรบตามจำนวนพยางค์ เช่น eleven ให้ปรบมือ 3 ครั้ง

15. การสอนคำศัพท์ขั้นแรก ครูไม่ควรเน้นการสะกด แต่ควรให้เด็กได้ทราบความหมายของคำโดยเร็วเสียก่อน อาจใช้วิธีดูภาพ ดูของจริง โดยทายจากการบอกใบ้ การแสดงท่าทางของครู เมื่อทราบความหมายแล้ว จึงให้ฝึกสะกดคำ เพราะการสะกดคำยากกว่าการจำความหมาย

16. คำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียน คำศัพท์ประเภทนี้จะปรากฏในบทอ่าน คำศัพท์ใด ๆ ที่ปรากฏซ้ำ ๆ และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะรู้และใช้เป็น ควรครูออกเสียงให้ถูกต้องทั้งความหมายและวิธีใช้คำนั้น ๆ อย่างถูกต้อง ส่วนคำศัพท์ที่ยากเกินไปสำหรับชั้นเรียน หรือคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในหนังสือเรียน ครูอาจจะสอนเฉพาะการออกเสียง และความหมาย แต่ไม่ต้องฝึกวิธีใช้

17. คำศัพท์ที่มีประโยชน์ คำศัพท์ประเภทนี้นักเรียนควรจะรู้จัก อาจจะเป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในหนังสือเรียน แต่จะต้องใช้ให้ถูกต้องในการพูดสนทนาหรือในการเขียน คำศัพท์ประเภทนี้จะต้องสอนวิธีใช้ให้ถูกต้อง

18. ครูเป็นผู้ออกเสียงคำศัพท์โดด ๆ อย่างถูกต้องชัดเจน ให้นักเรียนฟังก่อน 2 – 3 ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนพูดตาม

19. ครูให้ความหมายของคำศัพท์ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือการแสดงท่าทางประกอบ

20. ตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ด้วยการตั้งคำถามแบบ Yes / No Question ให้นักเรียนตอบทั้งชั้นหรือให้คนใดคนหนึ่งเป็นคนตอบ

21. ครูแสดงการใช้คำศัพท์ในรูปประโยคให้เด็กได้เห็น แล้วให้เด็กจดเอาไว้ในสมุด

22. ครูให้เด็กคิดคำศัพท์หรือหัดแต่งประโยค โดยการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ตามแบบที่เด็กเคยเห็นจากที่ครูเขียนให้ดูบนกระดาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : 101-128) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. วิธีการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์และการแปล (Grammar translation) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่าง ๆ นักเรียนจะท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่าง ๆ ทางไวยากรณ์และทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้น ๆ ในด้านการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ครูก็จะจัดการเรียนรู้ครั้งละหลายๆคำ โดยบอกคำแปลภาษาไทย แต่จะไม่ได้ฝึกให้นักเรียนนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ในรูปประโยคต่าง ๆ จากนั้นก็ให้นักเรียนจดลงในสมุดศัพท์เป็นคำ ๆ ไปบอกความหมายของคำศัพท์ และบางครั้งก็เขียนคำอ่านลงไปด้วย

2. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบตรง เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟังและพูดให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีความเชื่อว่า เมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็จะสามารถอ่านและเขียนได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้นบทเรียนส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เป็นบทสนทนา เปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาได้เต็มที่ โดยครูจะมีหน้าที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้พูดโต้ตอบและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้นี้จะไม่เน้นไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์มากนัก การเรียนรู้คำศัพท์จะเป็นการอธิบายคำศัพท์นั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ โดยอาจจะมีสื่อการสอนมาประกอบ การวัดจะเน้นการฟังและพูด เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง การสนทนาคู่ การเขียนตามคำบอก เป็นต้น

3. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบฟัง-พูด (Audio-lingual method) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ตามหลักภาษาศาสตร์ และวิธีการเรียนรู้ตามแนวโครงสร้างเป็นการเรียนรู้ตามแนวธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน เรียนรู้ครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ ครูก็ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่นักเรียนในการลอกเลียนแบบ นักเรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบ และปฏิบัติตามคำสั่งจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก

4. วิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive code learning theory) วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่

เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ เมื่อ
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ การสอน
จึงมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มเรียนโดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดก่อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ
ต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนต้องการฝึกทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ทักษะนี้ก็
มาก่อนได้ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิดและสติปัญญาและมีความรู้สึกที่ดีต่อ
ภาษาอังกฤษใช้ภาษาไทยช่วยอธิบาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

5. วิธีการจัดการเรียนรู้ตามเอกตภาพ (Individualized instruction)

นักเรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงอย่างเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้
เปลี่ยนจากยึดครูเรียนเป็นศูนย์กลางมายึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนพยายามให้นักเรียนมีโอกาส
ค้นคว้าศึกษาหาความรู้ด้วยความสามารถของตนเอง นอกจากนั้นอาจจะใช้สื่อการสอนให้นักเรียน
ทดลองด้วยตัวนักเรียนเอง

6. วิธีจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response method)

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อ
นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี ในระยะแรกของการเรียนรู้
นักเรียนไม่ต้องพูดแต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตาม ครูผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด
และเมื่อนักเรียนเรียนไปได้ระยะหนึ่งแล้วและพร้อมที่จะพูดก็จะสามารถเป็นผู้ออกคำสั่งเองได้ ซึ่งภาษา
ที่นำไปใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด โครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่น ๆ นักเรียน
จะเข้าใจความหมายได้จากการแสดงท่าทางซึ่งครูจะทราบทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ สังเกตจาก
การปฏิบัติตามคำสั่ง ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ในขั้นแรกๆครูต้องปฏิบัติไปพร้อมกับ
นักเรียน ต่อมาจึงค่อยให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเรียงเรียงลำดับคำสั่งจากง่ายไปยาก

7. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion method) เป็นวิธีการ

จัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมความคิดเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาหา
ข้อเท็จจริง ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูดอย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็น
ผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เป็นคนมีระเบียบวิจยและฝึกความอดทนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

8. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (Project method) เป็นวิธีการ

จัดการเรียนรู้แบบให้นักเรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งตามที่นักเรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมาย
ให้ นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ ครูจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทาง ช่วยเหลือ และติดตามผล
ของนักเรียนว่าดำเนินการไปอย่างไร ผลงานมีความก้าวหน้าเพียงใด การเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้
นักเรียนมีความอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ และช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทางภาษาได้เป็น
อย่างดี

9. วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community language learning)

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้เป็นแนวคิดที่แตกต่างจากแนวคิดอื่น คือแนวคิดแบบนี้จะยึด
นักเรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำ

ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นำสิ่งที่เรียนมาไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

10. วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) แนวคิดนี้มีความเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรให้นักเรียนนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ อาจใช้เกมหรือบทบาทสมมติ ไม่ควรจัดการเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น เพราะเราใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนกันและกัน และจะต้องใช้ภาษาตามความเหมาะสม

เลวิส (Lewis. 2001:157) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสังเกต ครูผู้สอนควรให้นักเรียนสังเกตคำศัพท์ การใช้ความหมาย และคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันของคำศัพท์ หรือตัวอย่างไม่ว่าจะเป็นจากบทอ่าน หรือแม้แต่บทสนทนาที่ได้ยินหรือได้ฟัง

2. ขั้นเรียนรู้คำศัพท์ นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ความหมาย และคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันของคำศัพท์จากที่ได้เรียนรู้ ในขั้นนี้ครูอาจจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ ยกตัวอย่างเช่น ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจากบทความให้ได้มากที่สุด ใช้กิจกรรมเกมส์ เป็นต้น

3. ขั้นทดลองใช้คำศัพท์ จากที่ได้เรียนรู้ความหมาย นักเรียนจะทดลองฝึกใช้คำศัพท์ ซึ่งความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นคำศัพท์ แบบฝึกถือว่ามีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนได้เรียนภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน

ริชาร์ด และร็อดเจอร์ (Richards and Rodgers.2001 : 136) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไว้ว่า ครูควรจัดการเรียนรู้คำศัพท์ในลักษณะที่ปรากฏ ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงการใช้คำศัพท์ ครูควรเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ครูควรบันทึกคำศัพท์ลงในสมุดจดคำศัพท์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับบริบทและความต้องการของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้นักเรียนมีการพัฒนาทางภาษาได้เป็นอย่างดี

การวัดและประเมินผลด้านคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ราชบัณฑิตยสถาน (2555 : 37) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วยกระบวนการย่อย ได้แก่ การวัดผล(measurement) และการประเมินผล (assessment) ทั้งการวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก ในทางการศึกษาจึงมักใช้คำว่า “การวัดประเมินผล” ในการออกแบบ การเรียนการสอน

ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้นั้น การวัดประเมินผลในที่นี้จึง หมายถึงการ วัดประเมินผลการเรียนรู้ (assessment of learning) ซึ่งเป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางวิชาการในเชิง สมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สารสนเทศดังกล่าวนำไปใช้ในการกำหนดระดับคะแนนให้ ผู้เรียนรวมทั้งใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

Perogoy, S. F. (2016 : 25) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า การประเมิน คำศัพท์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีดังนี้

1. การสังเกต: ครูจัดบันทึกเมื่อนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กหรือกับเพื่อน ร่วมงาน
2. รวบรวมพจนานุกรมส่วนตัวของนักเรียนเพื่อวิเคราะห์รายการใช้จุดแข็ง และอภิปรายในการประชุมแต่ละครั้ง
3. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของคำ
4. Portfolio : เป็นวิธีการประเมินนักเรียนระหว่างปีการศึกษา ครูรวบรวม งานของนักเรียนเช่นเรื่องที่เขียนเอกสารแบบฝึกหัดภาพวาดงานนำเสนอ ฯลฯ
5. รายการตรวจสอบ: ช่วยในการรวบรวมข้อมูลเดียวกันสำหรับนักเรียนแต่ละคนเพื่อประเมินทั้งความก้าวหน้าของนักเรียนคนหนึ่งและทั้งชั้นเรียน
6. แบบทดสอบปรนัยและรายการจับคู่เป็นรูปแบบอื่น ๆ ของการประเมิน แบบดั้งเดิม

เนชั่น (Nation, 1990 : 29) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Test) เป็นการวัด ความรู้คำศัพท์ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงใด มีความรู้มากพอที่จะใช้ในการ สื่อสารในแต่ละทักษะหรือไม่ การทดสอบจำแนกออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่
  - 1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Vocabulary Size) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์ที่ได้ จากการสุ่มเอาคำศัพท์ในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ และหลังการทดสอบจะมีการนำ คะแนนที่ได้มาคำนวณ
  - 1.2 การวัดวงคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge of Particular Group of word) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่า นักเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใด เหมาะสมที่จะ เรียนในระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่
2. การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบที่มักพบในการวิจัยเกี่ยวกับการ เรียนรู้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบเช่นนี้จะง่ายกว่าการทดสอบการระลึกได้ เพราะในการสอบจะมีคำตอบที่นักเรียนนึกอยู่ปรากฏให้เห็น เช่น นักเรียนเขียนคำแปล คำคล้องจอง หรือเลือกรูปภาพตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

2.2 การทดสอบการระลึกได้ (Recall Test) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งนักเรียนจะต้องเขียนหรือพูดคำตอบด้วยตัวเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการสอนภาษาในรายวิชาที่นักเรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่เรียนไปแล้วหรือไม่ และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ก้าวหน้าขึ้น ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 ต้องไม่เป็นคำทดสอบคำโดด ๆ เนื่องจากผลการเรียนแต่ละรายวิชา นักเรียนมักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze test) หรือจับคู่ เป็นต้น

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือแบบเลือกคำตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการที่ซับซ้อน

สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ การประเมินความรู้คำศัพท์เป็นการวัดว่านักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อยเพียงใด หรือสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่อย่างไร ซึ่งได้แบ่งออกตามชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัด

ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2532: 62) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า iva การอ่านหมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากลายลักษณ์อักษร การแปลตัวหนังสือออกมาเป็นเสียงและความหมาย การอ่านจึงมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้อ่านต้องเข้าใจสาร และรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านได้ Day & Bamford (1998 : 12-15) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า iva การอ่าน

หมายถึง การสร้างความหมายของข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านต้องใช้กระบวนการความคิด เชื่อมโยงข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการรับสารที่ผ่านสื่อต่าง ๆ เข้าใจศาสตร์ความได้ถูกต้องและสามารถสื่อสารได้

สมพร มั่นตะสูตร (2545: 8) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือ หนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ ส่งสารอะไรมายังผู้อ่านทั้งในด้านความคิด ความรู้ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นว่าผู้เขียนตั้งใจจะ แสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับขั้นของการอ่านจะเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่ม และเรื่องราวแต่ละเรื่องราวที่เรียงราย ต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละ ตอนเป็นลำดับ

สมุทรา เซ็นเชาวนิช (2545: 1) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านคือ การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การสื่อความหมายในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. ผู้เขียน
2. ผู้อ่าน
3. รายงานสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือการโต้ตอบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านนั้นๆ

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2550 : 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การเข้าใจ หนังสือด้วยการสังเกต พิจารณาและถ่ายทอดความรู้ความคิดของผู้เขียน ไปยังผู้อ่าน การตีความจาก การอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ก็มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านจะทำให้เรา ได้รับความรู้ข่าวสาร ทำให้เรามีความคิดที่กว้างขวางขึ้น และยังก่อให้เกิด ความเพลิดเพลินใจด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2553: 128) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง เป็นกระบวนการ ทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจ ความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้ เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจ ตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2556 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าไว้ว่า การอ่าน เป็นการคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งนำไปสู่การคิดที่ดีเพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเกิดความรู้จากเรื่องที่อ่านนำมาจัดแยกแยะตีความหมาย ก่อนที่จะเกิดเป็นแนวคิด ของตนเอง

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง เป็นกระบวนการที่สร้างความหมายของข้อความที่ เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านต้องใช้กระบวนการความคิดเชื่อมโยงข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับ ประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

ประเภทของการอ่าน

เสริมศรี หอทิมาวรกกุล (2539: 348-349) ได้กล่าวถึงการอ่านเป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่นๆเป็นอย่างมาก การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง การเปล่ง เสียงออกทางช่องปากนั้นคือสายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้แล้ว สมองจะประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำที่สมบูรณ์การอ่านออกเสียง จะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เพราะเป็นวิธีสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจกันได้สิ่งที่ผู้อ่านต้องกระทำ คืออ่านสาระเดิมที่มีผู้เขียนไว้แล้ว ถ่ายทอดไปสู่ผู้ฟังโดยจะต้องรักษาสาระเดิมไว้ให้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

2) การอ่านในใจ เป็นลักษณะการอ่านที่ไม่ออกเสียง และไม่ใช่อวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะเพียงสายตากวาดไปบนตัวหนังสือ ตาจับภาพแล้วส่งสัญญาณ ผ่านประสาทตาไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำตีความหมายต่าง ๆ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 2) การอ่านมีสองลักษณะ คือ อ่านในใจ และการอ่านออกเสียง การอ่านในใจ คือ การอ่านที่ผู้อ่านไม่เปล่งเสียงออกมา แต่จะตีความจากตัวหนังสือที่เขียนหรือพิมพ์ออกมาตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนตัวหนังสือ การอ่านออกเสียง คือ การแปลสัญลักษณ์จากตัวหนังสือที่พิมพ์ขึ้นมาหรือเขียนขึ้นมาโดยการเปล่งเสียงออกมาเป็นเสียงอ่าน

ทัศนีย์ ศุภเมธิ (2542 : 26-31) ได้แบ่งการอ่านออกเป็นสองประเภทคือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ โดยสรุปได้ดังนี้

1.) อ่านออกเสียงช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้น จดจำข้อความได้ดีไว้เป็นตัวอย่าง อ่านได้คล่องแคล่วถูกต้อง รู้จักความไพเราะ และส่งเสริมด้านบุคลิกภาพให้เด็กมีความกล้าหาญที่จะอ่าน สามารถตรวจสอบได้ว่าการอ่านนั้นถูกหรือไม่

2.) การอ่านในใจในชีวิตประจำวันจะใช้มากกว่าการอ่านออกเสียงเพราะต้องอ่านเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ เช่น เพื่อธุรกิจ เพื่อการศึกษาหาความรู้ เป็นต้น

สมพร แผงพิพัฒน์ (2542 : 16-18) โดยทั่วไปการอ่านมีด้วยกันสามประเภทคือหนึ่ง การอ่านออกเสียงการอ่านในใจการอ่านและพิจารณา

1. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้ตัวเองฟังหรือผู้อื่นฟังความสำคัญของการอ่านคือความถูกต้องชัดเจน รู้จักผ่อนคลายใจให้ตรงกับจังหวะของวรรคตอนถ้าเป็นการอ่านคำประพันธ์ก็ต้องรู้จักการอ่านทำนองเสนาะตามประเภทฉันทลักษณ์อย่างถูกต้องไพเราะหลักความสำคัญของการอ่านออกเสียงคือความถูกต้องความชัดเจนการเว้นจังหวะวรรคตอนให้เหมาะสมน้ำเสียงสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่องซึ่งความสำคัญของการอ่านออกเสียงที่แตกต่างกันนั้นจะทำให้การตีความหมายแตกต่างกันไปด้วย

2. การอ่านในใจเป็นการอ่านให้รู้เรื่องหรือเข้าใจเรื่องไม่ต้องพะวงกับการออกเสียงผู้ชำนาญจะอ่านได้เร็วเข้าใจถูกต้องเก็บสาระสำคัญของเรื่องได้

3. การอ่านและพิจารณาเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดไตร่ตรองตรวจสอบสิ่งที่อ่านอย่างถี่ถ้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านว่าน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด

การ์ณันท์ รัตนแสนวงษ์ (2550 : 29) ได้แบ่งการอ่านเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1) การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้เกิดเสียงดัง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ต้องอ่านตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ออกมาให้ถูกต้อง และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง และสื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง การอ่านออกเสียงนี้ผู้อ่านต้องใช้สมอง สายตา และอวัยวะ ในการออกเสียงไปพร้อม ๆ กันด้วย

1.1) หลักเกณฑ์ทั่วไปในการอ่านออกเสียง

1.1.1) ความชัดเจน หมายถึง การอ่านออกเสียงได้ชัด

ถ้อยชัดคำ ทั้ง เสียงสระ เสียงพยัญชนะ ให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัดไม่ดังหรือค่อยจนเกินไป

1.1.2) ความถูกต้อง ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขระวิธี และอ่านออกเสียงถูกต้องตามความนิยมด้วยซึ่งผู้อ่านควรยึดหลักการอ่านจากหนังสือพจนานุกรม หรือหนังสือที่ ราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้

2) การอ่านในใจ เป็นการไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ ๆ เวลาอ่านไม่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเลย ใช้เฉพาะสายตากวาดไปมาบนตัวอักษรเท่านั้น การอ่านในใจมุ่งเก็บข้อความให้ได้ รวดเร็ว เป็นการอ่านให้ตนเองรับรู้แต่เพียงผู้เดียว ผู้อ่านสามารถรับรู้เรื่องราวจากการอ่านในใจได้เร็ว กว่า การอ่านออกเสียง

2.1) หลักเกณฑ์ทั่วไปในการอ่านในใจ

2.1.1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน

2.1.2) ทำให้เข้าใจลักษณะเนื้อหาที่อ่าน

2.1.3) ตรวจสอบข้อมูลที่เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับผู้แต่ง

ฉวีวรรณ บุณยะกาญจน (2556 : 90) การอ่านแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ อ่านในใจและอ่านออกเสียง อ่านในใจให้สามารถเก็บความสำคัญได้อย่างรวดเร็วแม่นยำเข้าใจความหมาย และยังช่วยให้อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณรู้จักแยกข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงออกจากความเห็น รู้จักเลือกข้อความที่น่าไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป อ่านออกเสียงมีความจำเป็นสำหรับนักเรียนและเด็กในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ส่วนระดับที่สูงกว่านี้ขึ้นไปอ่านในใจย่อมจะมีความจำเป็นกว่าการอ่านออกเสียง

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นรากฐานของ การเรียนวิชาต่าง ๆ ประเภทของการอ่านสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ อ่านในใจเป็นการไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ ๆ เวลาอ่านไม่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเลย ใช้เฉพาะสายตากวาดไปมาบนตัวอักษรเท่านั้น และอ่านออกเสียงเป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำที่สมบูรณ์การอ่านออกเสียง

ความสามารถในการอ่านออกเสียง

Carrell (1984 : 332-333) ได้อธิบายความสามารถในการอ่านไว้ว่า ความสามารถในการอ่านคือความสามารถที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึกและทัศนคติของผู้อ่านที่มีอยู่ช่วยในการทำความเข้าใจ

Miller (1990 : 4-7) ได้อธิบายความสามารถในการอ่านไว้ว่า ความสามารถในการอ่านมีดังนี้

1.) ความสามารถในการระดับการแปลความ (Textually Explicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยผู้อ่านสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรอง ของเรื่อง หรือจัดลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ได้ โดยนำใจความสำคัญของเรื่องแปลเป็นแผนภูมิ หรือ แผนผังได้

2.) ความสามารถในการตีความ (Textually Implicit Comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอโดยตรงไปตรงมา โดยผู้อ่านต้องใช้ เหตุผลและความรู้ของตนมาช่วยตัดสินใจของข้อมูลที่อ่าน

3.) ความสามารถในการวิเคราะห์ สรุปลความ (Critical Reading) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่าง ของข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เรียน เข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียน นำเสนอมา สามารถเปรียบเทียบเนื้อหากับแหล่งข้อมูลอื่นๆ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านได้

4.) ความสามารถในการระดับสูง (Scripturally Implicit Comprehension) เป็นความสามารถเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะอ่าน ใช้ความรู้และประสบการณ์ เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน เพื่อการสังเคราะห์เนื้อหาโดยผสมผสานและเรียบเรียงใหม่

โกชัย สาริกบุตร (2521 : 16) ได้อธิบายความสามารถในการอ่านไว้ว่า กระบวนการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์อันประกอบด้วย การส่งสาร และ การรับสาร กระบวนการของการอ่านจึงประกอบด้วย

- 1) การมองเห็นคำ และตัวอักษรอย่างชัดเจน
- 2) การแปลความหมาย และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ
- 3) การรู้จักเลือกใช้ความหมายที่ถูกต้องตรงกับผู้แต่งตั้งใจไว้
- 4) การนำความหมายนั้นไปใช้ จากความหมายการอ่านข้างต้น ได้สรุปเรื่อง

ของการอ่านเป็นสูตรได้ดังนี้ การอ่าน = การมองตัวอักษรให้ชัดเจน + การเข้าใจความหมายของคำ + การพิจารณาเลือกเอาความหมายที่ดีที่สุดซึ่งเหมาะกับข้อความและเนื้อเรื่องตรงนั้น + การนำ ความหมาย ไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 16) ได้อธิบายความสามารถในการอ่านไว้ว่า การ อ่านมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) อ่านออก อ่านได้รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
- 2) เข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค ตีความได้สรุปได้
- 3) รู้จักใช้ความคิด สามารถวิเคราะห์และออกความคิดเห็นอาจจะขัดแย้ง หรือ เห็นด้วยกับความคิดของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล
- 4) นำไปใช้นำไปประยุกต์เพื่อก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 61) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่าน มี วัตถุประสงค์สำคัญเพื่อวัดในพฤติกรรมต่อไปนี้

- 1) ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ
- 2) ความถูกต้อง ในการแบ่งวรรคตอน

- 3) เจตคติที่มีต่อการอ่านออกเสียง
- 4) การใช้น้ำเสียงที่ เหมาะสมกับเหตุการณ์ใน ข้อความที่อ่าน
- 5) ลักษณะและท่าทางในการอ่านออกเสียงของผู้อ่าน
- 6) ความสามารถในการจับใจความ ตามเนื้อเรื่องของผู้อ่าน

วิจารณ์ สุวรรณมณ (2545 : 8-11) ได้กล่าวถึงความ สามารถในการอ่านไว้ว่า อักษรภาษาอังกฤษเมื่อนำมาใช้จะแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ชนิดที่เป็นพยัญชนะ มี 21 ตัว (มีเสียงพยัญชนะ 24 เสียง)
2. ชนิดที่เป็นสระ มี 5 ตัวคือ A E I O U (มีเสียงสระ 20 เสียง)

รวมแล้วตัวอักษรภาษาอังกฤษก็มี 26 ตัว และในชั้นตอนนี้ จะได้เทียบชนิดที่เป็นพยัญชนะก่อนต่อจากนั้นจึงว่าเรื่องสระที่หลัง

B = บ

C = ซ หรือ ค

D = ด

F = ฟ

G = ก (หรือ= จย เมื่อใช้เป็นตัวสะกดและมี e ต่อท้าย หรือตามด้วยตัว i)

H = ฮ หรือ ห

J = จ หรือ ย หรือ จย

K = ค หรือ ก

L = ล, ฟ

M = ม

N = น, ณ

P = พ, ภ, ผ, ป

Q = คว (ออกเสียงควบกั้น)-Q มักตามด้วย U เป็น QU = คว

R = ร

S = ซ, ส, ศ, ษ

T = ท หรือ ต

V = ฟว (ออกเสียงโดยใช้ฟันบนแตะริมฝีปากล่างก่อนแล้วจึงออกเสียงตัว ว.)

W = ว

X = ซ หรือ คซ-(เมื่อใช้เป็นตัวสะกด)

Y = ย หรือ -ย (หรือ อี) และ -าย (อาย หรือบางครั้งใช้ ไ-)

Z = ซ

หมายเหตุ

1. C จะเท่ากับ ซ ก็ต่อเมื่อตามด้วย e หรือ i หรือ y เช่น cell (เซลล์), cent (เซ็นต์), city (ซีที), lace (เลซ) cycle (ซายเคิล) เป็นต้น นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว คือ เมื่อ C ไม่ได้ตามด้วย e, i, y /...C จะเท่ากับ ค หรืออ่านออกเสียง ค ว่าอย่างนั้นแหละ เช่น call (คอล), cold (โคลด์), cut (คัท) เป็นต้น

2. G จะเท่ากับ จ หรือ จย ก็ต่อเมื่อตามด้วย e หรือ i หรือ y เช่น germ (เจิม), gentle (เจินเทิล), cage (เคัจย์), large (ลาร์จย์), ginger (จิ้นเจอร์), giant (ไจเินท), gym (ยิม) เป็นต้น ยกเว้น get-เก็ท นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว คือ เมื่อ G ไม่ได้ตามด้วย e, i, y /...G จะเท่ากับ ก หรืออ่านออกเสียง ก ว่าอย่างนั้นแหละ เช่น gas (แก๊ซ), dog (ด็อก), gum (กัม) เป็นต้น

“พยัญชนะผสม” หมายถึง “การนำพยัญชนะตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป มาผสมกันแล้วมีความหมายเป็นตัวเดียว เสียงเดียวและคำเดียวในภาษาไทย” ในภาษาอังกฤษพยัญชนะผสมเท่าที่พบเห็นและใช้กันบ่อย ได้แก่พยัญชนะผสมต่อไปนี้

ch เท่ากับ ช: (ออกเสียงเหมือน ช ในภาษาไทย) เช่น chalk (ชอล์ค), chair (แชร์), church (เชิร์ช), child (ไชลด์), teacher (ทีชเชอร์), catch (แคช) เป็นต้น

ch เท่ากับ ค: (จะเป็นคำที่มาจากภาษากรีกและลาตินเป็นส่วนใหญ่) เช่น christ(ครีส์ท), chemist (เค้มมิสท), chromium (โคร์เมียม), character (แคแร็คเตอร์), school (สคูล) เป็นต้น

sh เท่ากับ ซ: (ก่อนออกเสียงให้ห่อริมฝีปาก แล้วเป่าลมออกเบาๆ) เช่น she (ชี), sheep (ชีพ), show (โชว์), shell (เชลล์), wish (วิช), wash (วอช), fish (ฟิช), dish (ดิช), cash (แคช) เป็นต้น

th เท่ากับ ฐ: (ออกเสียงโดยเอาปลายลิ้นแตะระหว่างฟันบน-ล่าง แล้วดันลมออกมานิด ๆ) เช่น thank (แธ็งค), thing (ธิง), thick (ธิค), think (ธิงค), tooth(ทูธ), smooth(สมูธ), sixth(ซิคซุธ), with(วิท) เป็นต้น

th เท่ากับ (ด) ท : (ออกเสียงโดยเอาปลายลิ้นแตะระหว่างฟันบน-ล่าง แล้วดันลมออกมานิดๆ ออกเสียงคล้าย ด แต่เบากว่า ด) เช่น the (เดอะ), this (ดิส), that (แดท), father (ฟาดเดอร์), mother (มัตเดอร์), brother (บร๊ธเดอร์), they (เด), them (เด็ม), then (เด็น), there (แดร์) เป็นต้น

ng เท่ากับ ง: (ออกเสียงที่ต้นคอแล้วดันลมขึ้นจมูกและนิยมใช้เป็นตัวสะกดเท่านั้น) เช่น king (คิง), ring (ริง), sing (ซิง), spring (สปริง), thing (ธิง) เป็นต้น

nk เท่ากับ งค: (ออกเสียงท้ายคำเป็น “เคอะ” เบา ๆ และก็นิยมใช้เป็นตัวสะกดเท่านั้น) เช่น bank (แบ็งค), sink (ซิงค), drink (ดริงค), tank (แธ็งค), ink (อิงค), pink (พิงค) เป็นต้น

ph เท่ากับ ฟ: (เป็นคำที่มาจากภาษากรีกและลาติน) เช่น phone (โฟน), photo (โฟโต), phrase (เฟรส์), physical (ฟิซซิคอล), graph (กราฟ) เป็นต้น

gh เท่ากับ ฟ: (นิยมใช้เป็นตัวสะกดเท่านั้น) เช่น laugh (ลาฟ), enough (อินัพ), cough (คอฟ) เป็นต้น แต่ถ้า gh ทำหน้าที่เป็นสระร่วมกับ a, e, i, o, u มันก็เป็นได้แค่พยัญชนะบังคับสระไม่ใช่ตัว ฟ เช่น high(ฮาย), fight (ไฟท)

kn เท่ากับ น: (พูดง่าย ๆ คือ k ไม่ออกเสียง) เช่น know (โนว), knee (นี), knife (ไนฟ์) เป็นต้น

wh เท่ากับ ฮ: (เท่าที่สังเกตเห็นมักจะตามด้วย O) เช่น who (ฮู), whom (ฮุม), whose (ฮูส), whole (โฮล), whore(ฮอร์) เป็นต้น

หมายเหตุ: wh จะเท่ากับ “ว” หรือออกเสียงเป็น “ว” ถ้าไม่ตามด้วย “O” เช่น what (ว็อท), where (แวร์), when (เว็น), why (วาย), which (วิช), whisky (วิสคี้) เป็นต้น

wr เท่ากับ ร: (คือตัว w ไม่ออกเสียงว่าอย่างนั้นเถอะ) wrap (แรัพ), wrist (ริสท), write (ไรท), writer (ไรเทอร์), wrong(รอง), wrote (โรท), wreath (รีธ), wring (ริง), wrung (ริง), wrangler (แร็งเกลอร์) เป็นต้น

สระในภาษาอังกฤษมีอยู่ทั้งหมด 5 ตัว คือ a, e, i, o, u (และพยัญชนะกึ่งสระอีก 2 ตัว คือ y และ w เฉพาะ w นั้น นิยมใช้เป็นสระผสมคอยบังคับสระหลักทั้ง 5 ตัวเท่านั้น) ซึ่งจริง ๆ แล้วสระ 5 ตัวนี้มีไม่พอใช้ในภาษาอังกฤษแน่ เพราะเสียงสระในภาษาอังกฤษมีมากกว่า 5 ตัวนี้ (มีเสียงสระ 20 เสียง) ดังนั้นสระในภาษาอังกฤษจึงใช้วิธีเดียวกันกับสระในภาษาไทย คือต้องเอาสระทั้ง 5 ตัวนี้ไปผสมกัน แล้วก็จะกลายเป็นอีกสระหนึ่ง และตัวอย่างที่จะผสมเป็นคำยกมาให้ดูนี้ จะแสดงให้เห็นคู่ทั้งสระตัวเดียวและสระผสมไปพร้อมกัน ขอให้ผู้ศึกษาทำความเข้าใจและจดจำไว้ให้ดี ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

A	=	-ะ, ำ, ะ, แ
E	=	-เ, ะ
I	=	-ิ, -ี, ไ, หรือ -าย (อาย)
O	=	-โ, -อ
U	=	-ู, -ุ, -ู

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

พยัญชนะ + สระ + ตัวสะกด	อ่านว่า	คำแปล	การสะกดคำตามเสียงพยัญชนะ	เสียงสระ
b + a + d	=	bad แบ็ด เลว	บ + แะ + ด (แบ๊ะแอะเต๊ะ = แบ็ด-ดี)	
c + a + t	=	cat แคท แมว	ค + แะ + ท (เคอะแอะเทอะ = แคท-ที)	
m + a + n	=	man แมน ผู้ชาย	ม + แะ + น (เมอะแอะเนอะ = แมน-นี)	
f + a + n	=	fan แฟน พัด	ฟ + แะ + น (เฟอะแอะเนอะ = แฟน-นี)	
p + a + n	=	pan แพน กระทะ	พ + แะ + น (เพอะแอะเนอะ = แพน-นี)	
h + a + t	=	hat แฮท หมวก	ฮ + แะ + ท (เฮอะแอะเทอะ = แฮท-ที)	
r + a + n	=	ran แรน วีน	ร + แะ + น (เรอะแอะเนอะ = แรน-นี)	

b + a + t	=	bat แบ๊ท ค้างคาว	บ + แะ + ท (เบ๊อะแะ๊ะเทอะ = แบ๊ท-ที)
s + a + t	=	sat แซ่ท นั่ง	ซ + แะ + ท (เซอะแะ๊ะเทอะ = แซ่ท-ที)
v + a + n	=	van (พ)แวน รถตู้	(พ)ว + แะ + น (พ)เวอะแะ๊ะเนอะ = (พ)แวน-นึ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 61-62) ได้กล่าวถึงความ

สามารถในการอ่าน มีหลักการดังนี้

1.) การลั่นเสียง ควรให้ดังพอเหมาะกับจำนวนผู้ฟัง ตอนใดควรเน้นเสียง ก็ควรทำเสียงไปเป็นในทำนองนั้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับเรื่องราวนั้น ๆ

2.) ต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจนถูกต้อง ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป ไม่ดังหรือค่อยเกินไป

3.) ต้องอ่านให้ถูกวรรคตอน รู้จัดทอดเสียงให้ตรงกับความหมายของข้อความที่อ่าน

4.) ต้องอ่านให้เหมือนเสียงธรรมชาติในตอนบรรยายความทั่วไป

5.) ไม่อ่านตก หรือเติมถ้อยคำ

6.) สำเนียงต้องไม่แปร่งหรือเพี้ยนไปตามภาษาถิ่น

7.) ต้องอ่านเน้นเสียงให้เหมือนเหตุการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุดรู้จักวางจังหวะเสียงไว้ในระยะที่ถูกต้อง

8.) อ่านจริง ๆ อาจไม่จำเป็นจะต้องหยุดวรรคตอนที่ปรากฏในหนังสือเสมอไป อาจจะหยุดระหว่างวรรคก็ได้ แต่ต้องให้ได้ความเป็นตอนๆ

ปรารมภ์รัตน์ โชติเสถียร (2550: 17) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงไว้ว่า เสียงสระ (Vowel sounds) เป็นเสียงที่เปล่งออกมาโดยไม่มีภารกิจของกระแสลมหรือการเสียดสีภายในช่องปาก (oral cavity) เช่น ในการออกเสียงสระ /a/ กระแสลมที่ออกมาจากปอดจะผ่านช่องคอเข้าไปในช่องปาก และผ่านออกมาโดยปราศจากการกีดกันใด ๆ เสียงสระทุกตัวเป็นเสียงก้อง (voiced sounds) เพราะในการออกเสียงสระทุกตัว เส้นเสียงสั่น

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544: 57) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงไว้ว่า สระเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในพยางค์กล่าวคือพยางค์หนึ่งๆ อาจจะประกอบด้วยสระแต่เพียงอย่างเดียว (V) เช่น “oh” มีเพียงสระอย่างเดียว (ถึงแม้ว่าในการสะกดมีอักษร “h” รวมด้วยแต่ไม่ออกเสียง “h”) หรือประกอบด้วยพยัญชนะต้นและสระ (CV) เช่น “no” หรือประกอบด้วยสระและพยัญชนะท้าย (VC) เช่น “is” และอาจประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระและพยัญชนะท้าย (CVC) เช่น “cat” หรือกล่าวได้ว่าถ้าจะเปล่งเสียงพูดออกมาในลักษณะพยางค์ นั้นจะต้องมีสระปรากฏอยู่ ดังนั้น สระจึงเป็นแกนหรือเป็นหัวใจของพยางค์ จะขาดเสียมิได้

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544: 57) ได้แบ่งเสียงสระออกเป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว และสระประสม โดยจำแนกออกเป็นเสียงสระเดี่ยว 12 เสียง และเสียงสระประสม 8 เสียงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงสระในภาษาอังกฤษ (Phonetic Symbols in English Vowel Sounds) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงสระภาษาอังกฤษถูกใช้อย่างเดียวกันกับสัญลักษณ์แทนเสียงในพจนานุกรม ภาษาอังกฤษ –

อังกฤษ เช่น Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English, Longman Dictionary of Contemporary English และ Cambridge Dictionary

ปรารมภ์รัตน์ โชติเสถียร (2550: 60) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงไว้ว่า เสียงพยัญชนะ (consonant sounds) ได้แก่ เสียงที่เปล่งออกมาโดยอาศัยอวัยวะภายในปากหนึ่งคู่ ซึ่งรวมเรียกว่า ฐานกรณ์ (articulator) กล่าวคืออวัยวะส่วนที่ไม่เคลื่อนไหวจะทำหน้าที่เป็นฐาน (passive articulator) หรือจุดที่เกิดเสียง และอวัยวะส่วนที่เคลื่อนที่ได้จะทำหน้าที่เป็นกรณ์ (active articulator) เคลื่อนที่ไปยังฐาน

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544: 16) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านออกเสียงไว้ว่าการออกเสียงพยัญชนะเสียงใดเสียงหนึ่งต้องใช้อวัยวะในปาก 1 คู่เสมอ โดยประสานกับกระแสลมออกจากปอด เช่น ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่างปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ฯลฯ เป็นต้น อวัยวะคู่นั้น ๆ เรียกว่า ฐานกรณ์ “ฐาน” คือ อวัยวะที่คงที่ ไม่เคลื่อนไหว ทำหน้าที่เป็นจุดที่เกิดเสียงส่วน “กรณ์” อวัยวะที่เคลื่อนไปหาจุดที่เกิดเสียงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงสระในภาษาอังกฤษ (Phonetic Symbols in English Vowel Sounds) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษถูกใช้อย่างเดียวกันกับสัญลักษณ์แทนเสียง ในพจนานุกรม ภาษาอังกฤษ – อังกฤษ เช่น Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English, Longman Dictionary of Contemporary English และ Cambridge Dictionary

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารของมนุษย์อันประกอบด้วย การส่งสาร และการรับสาร ที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอด ความรู้สึกและทัศนคติของผู้อ่านที่มีอยู่ ช่วยในการทำความเข้าใจ

การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

นพคุณ บุญมาพิลา (2540 : 56) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการอ่านไว้ว่า การประเมินผลการอ่านอย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือประเมินผลการอ่านต่อไปนี้

- 1.) การใช้ข้อสอบ มีทั้งแบบอัตนัยและปรนัย
- 2.) การใช้แบบบันทึกวัดพฤติกรรมจากการสังเกต การซักถามหรือสัมภาษณ์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 61-62) เสนอสำหรับวัดผลการอ่านออกเสียงตามวัตถุประสงค์มีดังนี้

- 1.) การอ่านออกเสียง
  - (1) อ่านคำช้าหรือเร็วเกินไป
  - (2) ลังเลที่จะอ่านคำ
  - (3) อ่านซ้ำคำ
  - (4) อ่านสะกดคำเป็นรายคำ
  - (5) อ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจน
  - (6) อ่านเพิ่มหรือตกคำ

2.) การแบ่งวรรคตอน

- (1) แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง
- (2) อ่านประโยคไม่ติดต่อกัน

3.) เจตคติที่มีต่อการอ่านออกเสียง

- (1) แสดงความไม่พอใจขณะอ่าน
- (2) ไม่ยอมอ่านออกเสียงดังพอที่จะได้ยิน

4.) การใช้สำเนียง

- (1) ตื่นเต้นหรือตกใจขณะอ่าน
- (2) เสียงดังไม่สม่ำเสมอ
- (3) ติดสำเนียงภาษาถิ่น
- (4) เสียงของคำบางคำหายไปในลำคอ
- (5) อ่านแบบนกแก้วนกขุนทอง

5.) ลักษณะและท่าทางในการอ่านออกเสียง

- (1) จับหนังสือและวางตำแหน่งในการถือไม่ถูกต้อง
- (2) ยืนหรือนั่งอ่านในท่าที่ไม่ถูกต้อง
- (3) อ่านอย่างไม่สนใจผู้ฟังและข้อความที่อ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 207-208 อ้างถึงในสุวิวัชรา มาตรโพธิ์, 2554: 21)

ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการอ่านไว้ว่า การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบความทางภาษาพูดย่อย การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษาเช่น เสียงคำ ศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ โดยแยกทดสอบเป็นส่วนๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของภาษา หรือตามทักษะที่ต้องการวัด การทดสอบการออกเสียงเป็นสิ่งที่ยาก วิธีทดสอบที่ตรงจุดคือ การสอบปากเปล่า แต่ก็มีปัญหาในการให้คะแนนวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กัน คือ การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงว่าเสียงใดมีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร เช่น การใช้คู่เทียบเสียง (Minimal pairs) โดยให้ฟังคำเป็นคู่ ๆ แล้วให้ผู้เรียนบอกกว่าคำที่ได้ยินนั้นออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน เช่น sleep/slip, fist/fist, ship/sheep, heat/heat, rid/read, mill/mill หรือผู้สอนอาจให้ฟังคำ เป็นชุด ๆ ละ 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนสังเกตว่าเสียงคำไหนที่เหมือนกัน เช่น cat: cat : cot, beast : best: best

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 241-256 อ้างถึงในสุวิวัชรา มาตรโพธิ์, 2554: 21) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการอ่านไว้ว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์อาจไม่มีความหมายชัดเจนในการระบุระดับความสามารถทางภาษาในด้านการส่งสารและรับสาร จึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับของความสามารถตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยมาตราส่วนประเมินค่าที่ใ้ใช้มักเป็นช่วงคะแนน (Band score) ซึ่งที่นิยมใช้กันมีดังนี้

แบบของ วิลกินส์ (Wilkins) เป็นมาตราส่วนประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 5 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล โดยในแต่ละด้านแบ่งระดับความสามารถ ออกเป็น 7 ระดับ โดยในทักษะด้านการพูด แบ่งระดับดังต่อไปนี้

ระดับ 7 พูดคล่องได้เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 สามารถพูดสื่อสารความหมายในทุกสถานการณ์ แต่อาจมีที่ผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดบ้างเล็กน้อย

ระดับ 5 สามารถพูดสื่อสารความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ แต่ไม่คล่องเมื่อพูดเรื่องที่ซับซ้อนลึกซึ้ง ผู้ที่สนทนาด้วยต้องถามเพื่อให้ได้ความกระจ่างขึ้นเป็นครั้งคราว

ระดับ 4 สามารถเล่าเหตุการณ์โดยที่ผู้ฟังไม่เกิดความสับสนแต่ยังไม่สามารถพูดต่อเนื่องแสดงเหตุผลโต้แย้ง มักนิ่งเฉยขณะเจ้าของภาษาอภิปราย เว้นแต่มีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัว

ระดับ 3 สามารถพูดเรื่องทั่วไปด้วยประโยคง่าย ๆ ได้ มีการใช้ไวยากรณ์ผิด เสียงที่ใช้ก็ยังไม่แปร่ง ผู้ฟังมีความยากลำบากบ้างในการทำความเข้าใจ

ระดับ 2 สามารถอ่านออกเสียงได้ พอที่จะพูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำ เพื่อบอกความต้องการของตน พูดตะกุกตะกักผิดไวยากรณ์ ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ตอบคำถามได้ช้า ผู้ที่พูดด้วยต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สามารถพูดบางคำหรือบางข้อความได้ในวงจำกัด เช่น Good morning ขณะพูดต้องใช้ท่าทาง หรือมือไม้ประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

แบบของ เจ.เอล.ดี. คลาร์ค (J.L.D. Clark) เหมาะสำหรับครูเมื่อต้องการวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณ ประกอบด้วย Pronunciation, Vocabulary, Structure และ Fluency โดยแต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ เช่น Pronunciation

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้างเป็นครั้งคราวแต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้

แฮร์ริส (Harris, 1990 อ้างถึงใน กมลวรรณ โดมศรีฟ้า, 2551: 16) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการออกเสียงไว้ 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 มีปัญหาในการออกเสียงเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ ๆ ถึงสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ

ระดับ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดให้ผู้ฟังสับสนบางครั้ง

ระดับ 4 ผู้พูดสามารถอ่านออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับ 5 ผู้พูดสามารถอ่านออกเสียงได้ดีเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษนั้น ต้องวัดการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัย เครื่องมือประเมินผลการอ่าน เช่น ข้อสอบ แบบบันทึก วัดพฤติกรรมจากการสังเกต การซักถามหรือสัมภาษณ์ ซึ่งการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบความทางภาษาพุดย่อย (Discrete point test) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุชาติ อินมี (2556) ได้ศึกษาเรื่อง เรื่องการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบมีผลการวิจัย พบว่า

1. สื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75
2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนได้รับการฝึก
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิิกส์โปสเตอร์อยู่ในระดับมากโดยเฉพาะด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิิกส์โปสเตอร์ช่วยให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้ดีขึ้นจึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในทักษะอื่นต่อไป

สุรางคนา จังอินทร์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เรียน

ปรับปรุงพื้นฐานการอ่าน โรงเรียนวัดติสาณการาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint เรื่อง fun with phonics และเพื่อศึกษาพัฒนาการการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนวัดติสาณการาม สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้มาโดยวิธีการแบบเจาะจงโดยใช้ระยะเวลาในการทดลองครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 15 ครั้ง รวม 15 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint เรื่อง fun with phonics จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 15 ตอน ซึ่งผลการวิจัยประสิทธิภาพของสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.8 / 84.89 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นักเรียนที่เรียนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint มีพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ธนาพร ปัญญาอมรวัฒน์ และอนุช สุทธิธนกุล (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อในรายวิชาภาษาจีนพื้นฐาน 2) เพื่อศึกษาความสำคัญของการเรียนการสอน ภาษาจีนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียในฐานะสื่อช่วยการเรียนรู้ ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา 3) เพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย สำหรับการเรียนการสอน ภาษาจีนพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันมีการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนภาษาจีน ลำดับต่อมาสำรวจเกี่ยวกับประโยชน์และความพึงพอใจต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอน ผลพบว่า ผู้เรียนเห็น ว่าสื่อมีส่วนช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก และผู้เรียนเห็น ความสำคัญของสื่อ และมีความต้องการในการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับมาก อันดับสุดท้ายผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบกรวย ประสพการณ์ของ เอ็ดการ์เดล เปรียบเทียบกับลักษณะสำคัญในการเรียนรู้ของ บรุนเนอร์ เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนพื้นฐานและนำบางส่วนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น

วิชกรณั ประสูตร์แสงจันทร์ และสุทัศน์ นาคจัน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนโดยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียน โดยวิธีการแจกลูกสะกดคำเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนก่อนและหลังใช้วิธีการแจกลูกสะกดคำเป็นฐาน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนโดยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านช่อง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 40 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ

อาเซียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.814 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียน โดยวิธีการสอนแจกลูกสะกดคำเป็นฐานที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.14 / 95.77 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 70 / 70 ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.02 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนโดยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำเป็นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามถามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานีจำนวน 490 คน ภาคเรียน 2/2558 (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและวัดผล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2558) จาก 5 รร.เอกชนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ 1) รร.เซนต์โยเซฟเมืองเอก, 2) รร.จุฬารัตน์วิทยา, 3) รร.อุดมศึกษารังสิต, 4) รร.บริบูรณ์ศิลปรังสิต, 5) รร.สารสาสน์วิเทศน์รังสิต ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานีจำนวน 221 คน จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยสูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ Taro Yamane (1973) ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ มีการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน“ 17 มิถุนายน 2559 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ, ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3 ด้าน : กลวิธีการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป, กลวิธีการการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษ, กลวิธีการการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของ Likert การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.60-1.00 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนม.ปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 15-16 ปีที่เรียน ม.4-6 สายศิลป์-ภาษาและศิลป์-คำนวณ ส่วนสายวิทย์-คณิต มีจำนวนไม่มาก

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุระดับชั้นเรียน และแผนการเรียน สายสามัญ ที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ในขณะที่เพศที่ต่างกันมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุรพงษ์ คงสัตย์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา โดยการสุ่มตัวอย่างห้องเรียน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้นักเรียนจำนวน 41 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยกิจกรรม Letter Sound ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุด Letter Sound 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดสอบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T-test จับคู่เปรียบเทียบความสามารถทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนโดยใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความสามารถของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 2.41 เป็น 3.41 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.0 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ จาก 1.85 เป็น 2.73 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.88 ด้านการอ่านออกเสียงสระ จาก 2.56 เป็น 3.83 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.27 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย จาก 2.20 เป็น 3.46 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.26 ค่าร้อยละของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 48.29 เป็น 68.29 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 20.00 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ จาก 37.07 เป็น 54.63 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 17.56 ด้านการอ่านออกเสียงสระ จาก 51.22 เป็น 76.59 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 25.37 ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย จาก 44.39 เป็น 69.27 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 24.88 และ ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 9.02 เป็น 13.43 เพิ่มขึ้นเท่ากับ 4.41 ค่าร้อยละของคะแนนรวมด้านทักษะการอ่านทั้ง 4 ด้าน ของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก จาก 180.97 เป็น 268.78 เพิ่มขึ้นเป็น 87.81 ทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ทักษะด้านการออกเสียงสระ และทักษะด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย สูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็ก และ ผลการเปรียบเทียบความสามารถในทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้าย ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม Letter

Sound ผ่านครูผู้เด็กเพิ่มสูงกว่าความสามารถในทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ก่อนการใช้กิจกรรม Letter Sound ผ่านครูผู้เด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐพร สุขเกษม, นิธิดา อติภักทรนันท์, จารุณี มณีกุล (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษความรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 31101) โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง จำนวน 9 แผน แผนละ 2 คาบ แบบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (SORT: Slosson Oral Reading Test) แบบวัดความรู้คำศัพท์ และแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1.) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมีระดับคุณภาพสูงขึ้น หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง 2.) ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง 3.) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพไม่ผ่านเป็นระดับพอใช้ หลังการใช้การสอดแทรกโฟนิิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริง

โสภิตา ไตรไร่ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องโดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย ที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานอ 21101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) จำนวน 19 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติโดยใช้การวิเคราะห์คะแนน ความสามารถทางด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึก โดยใช้สถิติค่า t-test ในการคำนวณ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอย่างดีขึ้น ส่งผลการอ่านออกเสียงเสียงมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสามารถสรุปผลวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้ง 5 ชุด หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จิรนนท์ กุญชะโมรินทร์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 ตามกำหนด 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกมกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอเวียงตาล จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2558 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 16 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วยการอ่านออกเสียงคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ การเขียนคำศัพท์ จำนวน 10 ข้อ และการเติมคำ จำนวน 10 ข้อ 3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้เกมประกอบการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีค่าเท่ากับ 0.7246 หรือคิดเป็น ร้อยละ 72.46
3. นักเรียนที่เรียนรู้ที่ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และนิธิตา อติภทรนันท์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพัฒนา (001112) ปีการศึกษา 2557 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็น 21 ชั่วโมง 2.) แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการ วัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร อาทิ กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล กิจกรรมบทบาทสมมติ และกิจกรรมสถานการณ์จำลองที่ ปรากฏในแผนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลวิจัยพบว่า

1. หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักศึกษามี ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับดี
2. หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักศึกษามี ความรู้ทางด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้น

สุพินดา มณีนาค (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ต้น ด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ด้านการอ่านออกเสียงสระ และด้านการอ่านออกเสียง พยัญชนะท้ายคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลัง การใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา โดย การสุ่มตัวอย่างห้องเรียน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ทำการทดลองให้นักเรียนอ่านทีละคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบวัดความสามารถ ทักษะการอ่านออกเสียงก่อนและหลัง การทดสอบการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ T-test จับคู่เปรียบเทียบ ความสามารถทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้านผลการวิจัยพบว่า

1. พิจารณาจากคะแนนการอ่านแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการ อ่านออกเสียงทั้ง 4 ชุด ก่อนและหลังการอ่าน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงได้ดีขึ้น
2. วิเคราะห์ผลการสอบการอ่านออกเสียง โดยเทียบเกณฑ์การผ่านร้อยละ 100 สามารถอ่านได้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ทิตพร ยอดพีระ และสายใยรัก สรรค์ง่า (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านในเมือง) งานวิจัยนี้เสนอการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปี ที่ 3/3 โดยใช้แบบฝึกเสริม

ทักษะโดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการได้แก่ 1) เพื่อสร้างเครื่องมือแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 1(บ้านในเมือง) อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 35 คน ระยะเวลา 1 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าร้อยละ(Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลการสร้างเครื่องมือแบบฝึกเสริมทักษะนั้น มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้คะแนนหลังเรียนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่า คะแนนก่อนเรียนและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอีกด้วย แสดงว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกเสริมทักษะนั้น นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ดังนั้นการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงในภาษาอังกฤษได้

สุทธิณี ภาพพิมพ์ใจ และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เทคโนโลยีน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีจุด มุ่งหมาย 1.) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อมัลติมีเดียเรื่องเทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย 3.) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อสื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลชลบุรีจำนวน 35 คน ในปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบวัดเจตคติเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ และ แผนการจัดการเรียนรู้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน ทำการสอนคาบละ 50 นาที จำนวน 8 คาบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test แบบ (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1.) สื่อมัลติมีเดีย เรื่องเทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีประสิทธิภาพ 92.14/ 85.44 2.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3.) เจตคติของนักเรียนต่อสื่อมัลติมีเดียเรื่องเทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ธิดารัตน์ นคร (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดียวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อ (1) หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) สื่อมัลติมีเดีย (3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (5) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. ผลการหาค่าประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.82/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง ประกอบสื่อมัลติมีเดีย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57

ธัญกรณ์ สุขศิริ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1.) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 2.) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง อำเภอเมืองจังหวัดพิจิตรที่เรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 43 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแผนจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจเวลาในการทดลองทั้งหมดใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สถิติการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1.) คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 8.70 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 43.49 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.72 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.60 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสรุปได้ว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2.) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Huang และ Fang (2000) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้มัลติมีเดีย การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1.) เปรียบเทียบข้อเหมือนและข้อแตกต่างของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เรียนแบบเดิมกับการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย 2.) ศึกษาบทบาทครูและนักเรียนที่เปลี่ยนไปจากการเรียนแบบเดิม 3.) การนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมทางภาษาที่มีสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า 1.) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเรื่องใหม่และมีอิทธิพลต่อครูและนักเรียนเป็นอย่างมาก 2. บทบาทครูและนักเรียนนั้นเปลี่ยนไปโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกหรือผู้สอนและนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองโดยได้รับแรงกระตุ้นจากสื่อมัลติมีเดีย 3.) การใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน

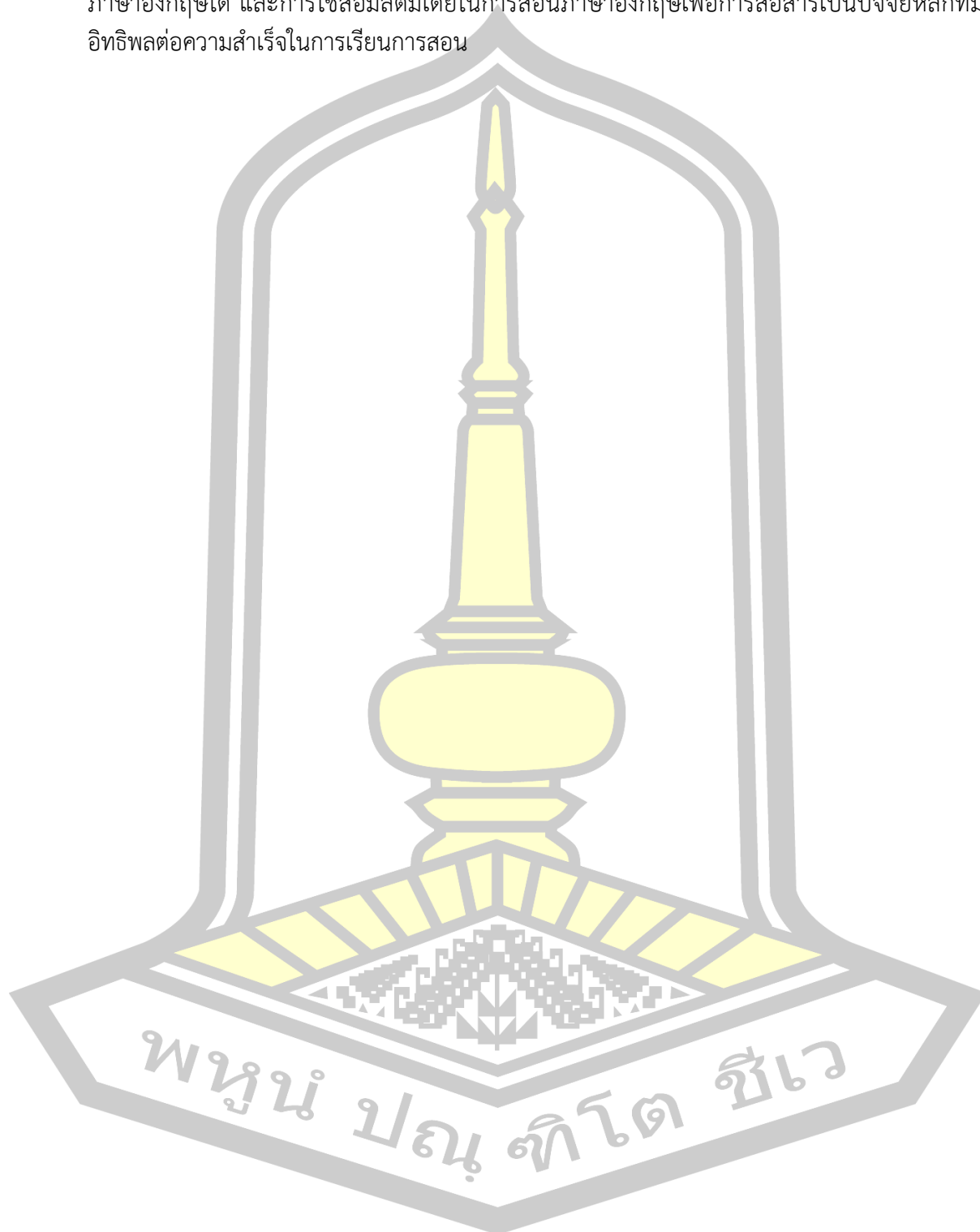
Chu (Chu. 2006) ได้ทำการวิจัยการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ตัวอักษรที่มีในสื่อมัลติมีเดียที่มีผลต่อความจำ และความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้เรียน ซึ่งได้ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา MIS จำนวน 214 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้เรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีตัวอักษรและภาพเคลื่อนไหวปรากฏพร้อมกัน และอีกกลุ่มให้เรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดียที่มีตัวอักษรและภาพเคลื่อนไหวต่างเวลากันเป็นลำดับ ผลการศึกษาพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างด้านความจำและการแก้ปัญหา และพบว่าการใช้ข้อความมีผลต่อผู้เรียนแตกต่างกันออกไป ข้อเสนอแนะในการวิจัยนี้ คือ ให้ศึกษาระดับและลักษณะความแตกต่างดังกล่าว เช่น คุณลักษณะของ

ผู้เรียน ลักษณะความยากง่ายของเครื่องมือที่ใช้ในสื่อ ที่มีผลต่อข้อความจำนวนมาก ๆ

Kiedinger (2011:45-58) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยทำการศึกษากับครูที่สอนโรงเรียนประถมในเมืองและครูที่สอนในชนบทผลการวิจัยพบว่าครูที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ด้านการอ่านของนักเรียนและสามารถส่งเสริมให้ครูได้ใช้เทคนิควิธีที่หลากหลายกระตุ้นผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายเพราะได้เคลื่อนที่บ่อย ๆ และผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง ในงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ และการใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีรูปแบบการวิจัยเป็นวิจัยเชิงทดลองโดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มประชากรตัวอย่าง
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากรตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเครือข่ายในเขตอำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าช่างโนนลาน อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 1.) พยัญชนะภาษาอังกฤษ
- 2.) คำศัพท์ภาษาอังกฤษหมวดต่าง ๆ
  - 2.1.) หมวดสีต่าง ๆ
  - 2.2.) หมวดสัตว์
  - 2.3.) หมวดผลไม้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ดังนี้

- 1.) แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย จำนวน 15 แผน ซึ่งประกอบด้วย

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง We are A B C (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง We are A B C (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง We are A B C (3)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง I like blue (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง I like blue (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Brown Brown Bear (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Brown Brown Bear (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง A dog have four legs
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง I like a bird
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง My Pet (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง My Pet (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง What fruit do you like (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง What fruit do you like (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 เรื่อง At the market (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง At the market (2)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 30 คำศัพท์
- 2.) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ขั้นที่ 2 แบ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็น 4 บท ดังนี้

- บทที่ 1 พยัญชนะภาษาอังกฤษ
- บทที่ 2 สี
- บทที่ 3 สัตว์
- บทที่ 4 ผลไม้

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำบทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อยประจำบทดังตัวอย่างตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะภาษาอังกฤษ นำมาสร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ (หรือตัวบ่งชี้) ประจำบทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะภาษาอังกฤษ

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ในการเรียนรู้	จำนวน/ ชั่วโมง
1	We are A B C (1)	การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมถึงการอ่านออกเสียง คำศัพท์ที่ถูกต้อง ผู้เรียน จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับ เรื่องพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ ถูกต้อง	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง พยัญชนะอักษรภาษาอังกฤษได้อย่าง ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถระบุตัวอักษร พยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรม	1
2	We are A B C (2)	อ่านออกเสียงเกี่ยวกับ พยัญชนะภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถจับคู่ตัวอักษรกับ ภาพได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง พยัญชนะอักษร 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรม	1
3	We are A B C (3)	อ่านออกเสียงเกี่ยวกับ พยัญชนะภาษาอังกฤษได้ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และ สะกดคำศัพท์ต่างๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถเขียนตัวพยัญชนะ ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง พยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการ ทำกิจกรรม	1

ผู้วิจัยได้ใช้บทที่ 2 เรื่อง สี นำมาสร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำบทที่ 2 เรื่อง สี โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อยประจำบทดังตัวอย่างตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้
(หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 2 เรื่อง สี

แผน ที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ในการเรียนรู้	จำนวน/ ชั่วโมง
4	I like blue (1)	เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ จนสามารถบอกความหมายและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
5	I like blue (2)	เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ จนสามารถบอกความหมายและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกสีของสิ่งของที่กำหนดได้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
6	Brown Brown Bear (1)	เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ จนสามารถบอกความหมายและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน ตลอดจนสามารถสะกดคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้อย่างถูกต้อง	1.นักเรียนสามารถบอกสีของสิ่งของที่กำหนดได้ถูกต้อง 2.นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
7	Brown Brown Bear (2)	เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ จนสามารถบอกความหมายและอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน ตลอดจนสามารถสะกดคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้อย่างถูกต้อง	1.นักเรียนสามารถระบายสีตามที่กำหนดให้ถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1

ผู้วิจัยได้ใช้บทที่ 3 เรื่อง สัตว์ นำมาสร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำปี 3 เรื่อง สัตว์ โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อยประจำปีดังตัวอย่างตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้
(หรือตัวบ่งชี้) ประจำปีที่ 3 เรื่อง สัตว์

แผ่นที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ในการเรียนรู้	จำนวน / ชั่วโมง
8	A dog have four legs	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และยังสามารถนำไปบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	1. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของสัตว์แต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
9	I like a bird	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างเหมาะสม	1. นักเรียนสามารถโยงเส้นจับคู่คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
10	My Pet (1)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
11	My Pet (2)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง	1. นักเรียนสามารถวาดภาพเกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1

ผู้วิจัยได้ใช้บทที่ 4 เรื่อง ผลไม้ นำมาสร้างแผนการสอนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำบทที่ 4 เรื่อง ผลไม้ โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อยประจำบทดังตัวอย่างตารางที่ 5 ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่อง ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ (หรือตัวบ่งชี้) ประจำบทที่ 4 เรื่อง ผลไม้

แผ่นที่	ชื่อเรื่อง	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ในการเรียนรู้	จำนวน / ชั่วโมง
12	What fruit do you like (1)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ทั้งของไทยและของ	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้อย่างถูกต้อง	1

		ต่างประเทศ และการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความรู้และเกิดทักษะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ	2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	
13	What fruit do you like (2)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ทั้งของไทยและของต่างประเทศ และการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความรู้และเกิดทักษะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ	1. นักเรียนสามารถจับคู่ภาพกับคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
14	At the market (1)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ทั้งของไทยและของต่างประเทศ และการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความรู้และเกิดทักษะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1
15	At the market (2)	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ทั้งของไทยและของต่างประเทศ และการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงในห้องเรียน จะทำให้นักเรียนมีความรู้และเกิดทักษะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกได้อย่างมั่นใจ	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้ถูกต้อง 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	1

ขั้นที่ 4 สร้างแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

- 1.) ชื่อหน่วยการเรียนรู้
- 2.) จำนวนชั่วโมง
- 3.) สาระสำคัญ

- 4.) จุดประสงค์
- 5.) สื่อการสอน
- 6.) เนื้อหาในการสอน
- 7.) ขั้นตอนการสอน/ การจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ขั้น Warm up เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นของการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการจะนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้น Presentation เป็นขั้นนำเสนอแนวคิดหรือสิ่งที่จะสอนในบทเรียนนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้

ขั้นที่ 3 ขั้น Practice เป็นขั้นของการฝึกฝนในทักษะต่าง ๆ รวมถึงเป็นขั้นของการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้น Production เป็นขั้นของการนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ให้เหมาะสมและถูกต้อง

ขั้นที่ 5 ขั้น Wrap up เป็นขั้นของการสรุปองค์ความรู้ทั้งหมดที่เรียนมาเพื่อให้ได้ทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

- 8.) การวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 5 นำแผนแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินจำนวน 3-5 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย โดยจะใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) ทำการประเมินที่ละแผนการจัดการเรียนการสอน โดยเกณฑ์การประเมินคะแนนมีดังนี้

5	หมายถึงมีค่าความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึงมีค่าความเหมาะสมมาก
3	หมายถึงมีค่าความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึงมีค่าความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึงมีค่าความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมที่มีต่อแผนแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51-3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	เหมาะสมน้อย
1.00-1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

ขั้นที่ 6 นำแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียที่ผ่านการประเมินและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยลักษณะของแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง ที่มีระดับการให้คะแนน 5 ระดับ คือ 5 ดีมากที่สุด, 4 ดีมาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 2 ศึกษาวิธีตำราการวัดและประเมินผลการอ่านออกเสียง (ไซลัน สาและ, 2544 : 61-62)

ขั้นที่ 3 กำหนดจำนวนคำศัพท์ที่ต้องการทดสอบนักเรียนก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย จำนวน 30 คำ ซึ่งผู้จัดทำได้ทำการสุ่มเลือกมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน ดังตัวอย่างตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนคำศัพท์ที่ต้องการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน/คำศัพท์	
		ต้องการ	คำศัพท์
เรื่องที่ 1 We are A B C (1)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	2	B C
เรื่องที่ 2 We are A B C (2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	2	F H
เรื่องที่ 3 We are A B C (3)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	2	S X
เรื่องที่ 4 I like blue (1)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง	2	Red Pink
เรื่องที่ 5 I like blue(2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง	2	Green Yellow
เรื่องที่ 6 Brown Brown Bear (1)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง	2	Blue White
เรื่องที่ 7 Brown Brown Bear (2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง	2	Black Gray
เรื่องที่ 8 A dog have four legs	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Dog Cat
เรื่องที่ 9 I like a bird	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Fish Cow
เรื่องที่ 10 My Pet	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิด		Brid

(1)	ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Duck
เรื่องที่ 11 My Pet (2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Piggy Kitten
เรื่องที่ 12 What fruit do you like (1)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Apple Banana
เรื่องที่ 13 What fruit do you like (2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Grape Orange
เรื่องที่ 14 At the market (1)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Mango Lemon
เรื่องที่ 15 At the market (2)	1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	2	Pineapple Papaya
รวม		30	30

ขั้นที่ 4 กำหนดประเด็นที่จะทำการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตัวอย่างตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางกำหนดการให้คะแนนการอ่านออกเสียง

รายการประเมิน	คะแนน
อ่านออกเสียงคำศัพท์ผิด	0
อ่านออกเสียงคำศัพท์ถูก	1

หมายเหตุ ผู้วิจัยจะทำการวัด 3 ครั้ง ตามแผน 1-5/ 6-10/ 11-15

แผนการเรียนรู้ที่ 1-5	แผนการเรียนรู้ที่ 6-10	แผนการเรียนรู้ที่ 11-15	รวม
10 คำ	10 คำ	10 คำ	30 คำ

ขั้นที่ 5 ดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่าน และนำแบบวัดความสามารถในการอ่านเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3-5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดเป็นรายข้อค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมบัติ ท้ายเรือ, 2551 : 107-108) ซึ่งพิจารณาความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดนั้นได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบทดสอบขึ้นมาเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในด้านคำศัพท์ของนักเรียน ผู้วิจัยจะกำหนดคำถามที่จะใช้ทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 ประจำปีการศึกษา 2563

ขั้นที่ 2 แบ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดเป็น 4 บท ดังนี้

บทที่ 1 พยัญชนะภาษาอังกฤษ

บทที่ 2 สี

บทที่ 3 สัตว์

บทที่ 4 ผลไม้

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ประจำบทที่ 1-4 โดยแบ่งชื่อเรื่องย่อย

ประจำบท

บทที่ 1 พยัญชนะภาษาอังกฤษ

เรื่องที่ 1 We are A B C (1)

เรื่องที่ 2 We are A B C (2)

เรื่องที่ 3 We are A B C (3)

บทที่ 2 สี

เรื่องที่ 4 I like blue (1)

เรื่องที่ 5 I like blue (2)

เรื่องที่ 6 Brown Brown Bear (1)

เรื่องที่ 7 Brown Brown Bear (2)

บทที่ 3 สัตว์

เรื่องที่ 8 A dog have four legs

เรื่องที่ 9 I like a bird

เรื่องที่ 10 My Pet (1)

เรื่องที่ 11 My Pet (2)

บทที่ 4 ผลไม้

เรื่องที่ 12 What fruit do you like (1)

เรื่องที่ 13 What fruit do you like (2)

เรื่องที่ 14 At the market (1)

เรื่องที่ 15 At the market (2)

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ(Multiple choice question) (บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์, 2526 : 122)

ขั้นที่ 5 กำหนดจำนวนข้อสอบแบบเลือกตอบที่ต้องการทั้งหมดและต้องการใช้จริง แล้วทำการเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องและจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ ดังตัวอย่างตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนข้อสอบที่เขียนทั้งหมดและที่ต้องการ

ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
เรื่องที่ 1 We are A B C (1)	1. นักเรียนสามารถระบุตัวอักษรพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 2 We are A B C (2)	1. นักเรียนสามารถระบุตัวอักษรพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 3 We are A B C (3)	1. นักเรียนสามารถระบุตัวอักษรพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 4 I like blue(1)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 5 I like blue (2)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 6 Brown Brown Bear (1)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 7 Brown Brown Bear (2)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับสีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 8 A dog have four legs	1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับภาพสัตว์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 9 I like a bird	1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับภาพสัตว์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2

เรื่องที่ 10 My Pet (1)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 11 My Pet (2)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายเกี่ยวกับสัตว์ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 12 What fruit do you like (1)	1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับภาพผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 13 What fruit do you like (2)	1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับภาพผลไม้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 14 At the market(1)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ได้อย่างถูกต้อง	4	2
เรื่องที่ 15 At the market (2)	1. นักเรียนสามารถบอกชื่อคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับผลไม้ได้อย่างถูกต้อง	4	2
รวม		60	30

ขั้นที่ 6 ดำเนินการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ และนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3-5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดเป็นรายข้อ คัดชนีความสอดคล้อง IOC (สมบัติ ท้ายเรือ, 2551 : 107-108) ซึ่งพิจารณาความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดนั้นได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

1. ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 249)

ดังตารางที่ 8 แผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง
T1	แทน	Pre-test ของกลุ่มทดลอง
X	แทน	การทดลอง
T2	แทน	Post-test ของกลุ่มทดลอง

2. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าข้างโนนลาน ซึ่งเก็บคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 30 คำ และนำคะแนนที่ได้มาตรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน (รายบุคคล)

3. ผู้วิจัยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ซึ่งจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ (ข้อสอบ) จำนวน 30 ข้อ นำมาให้แก่นักเรียนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ที่จะได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

4. ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียที่เตรียมไว้ ให้กับนักเรียนในคาบวิชาภาษาอังกฤษจำนวนแผนละ 1 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละแผนผู้วิจัยจะทำการเก็บคะแนนย่อย (คะแนนระหว่างเรียน)

5. ผู้วิจัยทำการทดสอบย่อยระหว่างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย จำนวน 3 ครั้ง ตามแผนการสอนที่ 1-5, 6-10 และ 11-15 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียน

6. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านป่าข้างโนนลาน ซึ่งเก็บคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 30 คำ และนำคะแนนที่ได้มาตรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เป็นคะแนนหลังเรียน (รายบุคคล)

7. ผู้วิจัยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ซึ่งจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ (ข้อสอบ) จำนวน 30 ข้อ นำมาให้แก่นักเรียนทดสอบหลังเรียน (Post-test) จากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

8. ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและอภิปรายสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1.) หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ แบบวัดความสามารถในการอ่านและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

2.) นำคะแนนจากการทดสอบย่อยในแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เผชญิ กิจระการ, 2545 : 44-51)

3.) นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ (เผชญิ กิจระการ, 2546 : 1-6)

4.) นำคะแนนจากการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนจำนวน 3 ครั้ง ตามแผนการสอนที่ 1-5/ 6-10/ 11-15 มาทำการศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์

5.) นำคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) มาเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) หาค่าความเที่ยงตรงของชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย แบบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

(2) การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 โดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์
	N	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

(3) การหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียนจากก่อนเรียนและหลังเรียนว่ามีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

7.2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

(1) ค่าเฉลี่ยพื้นฐาน

$$\mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

(2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

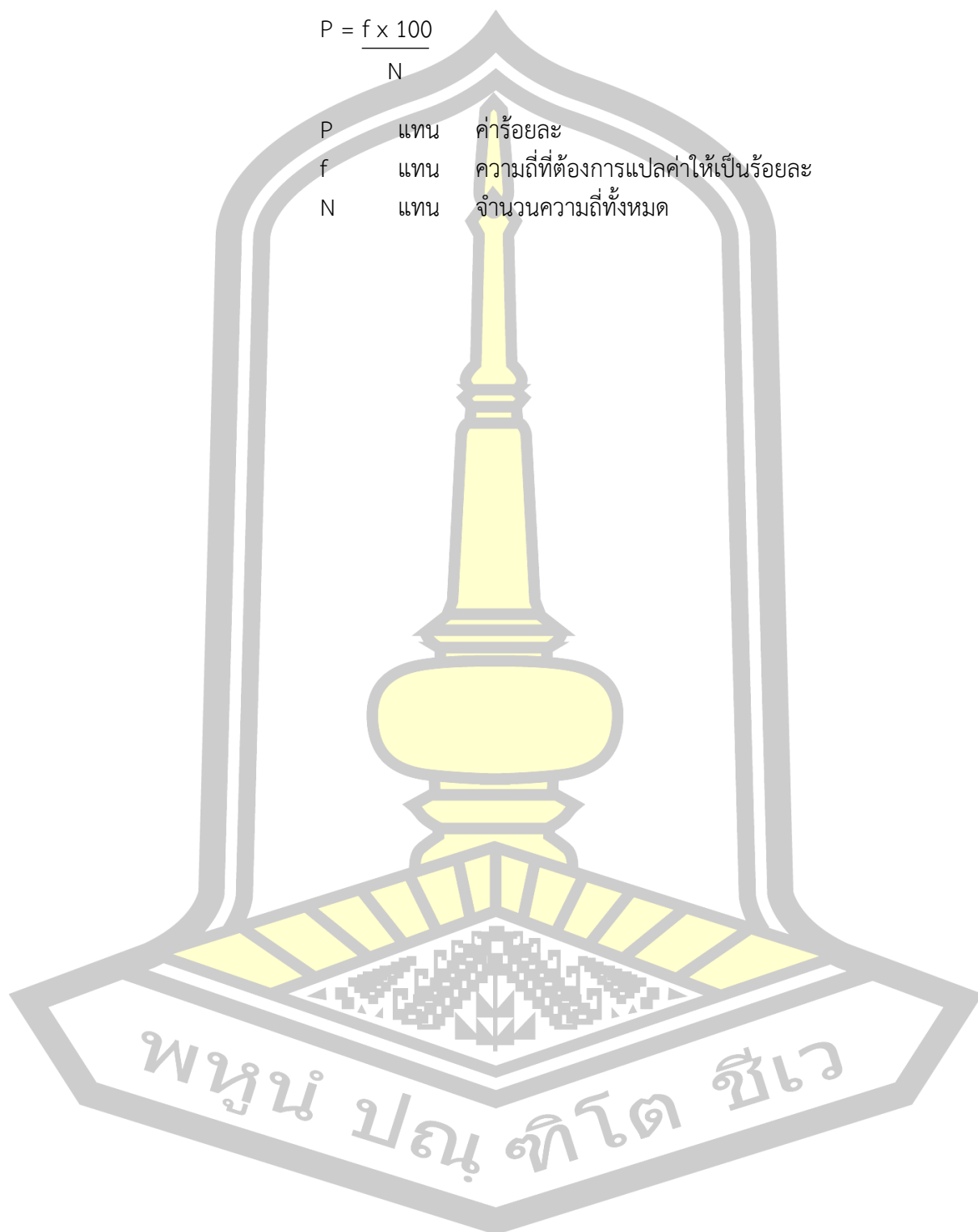
$$s = \frac{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวน
	Σ	แทน	ผลรวม

(3) ค่าคะแนนร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

P	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Σ	แทน	ผลรวมของคะแนน
%	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1.) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2.) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย
- 3.) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1) การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วยผลการเรียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-15 ได้แก่

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง We are A B C (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง We are A B C (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง We are A B C (3)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง I like blue (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง I like blue (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Brown Brown Bear (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Brown Brown Bear (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง A dog have four legs
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง I like a bird
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง My Pet (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง My Pet (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง What fruit do you like (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง What fruit do you like (2)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 เรื่อง At the market (1)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง At the market (2)

ซึ่งมีรายละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้น Warm up

เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นนี้ผู้วิจัยจะดึงความสนใจของผู้เรียนให้สนใจในเรื่องที่กำลังจะสอนโดยจะตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการตอบคำถามในเรื่องนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจที่อยากจะเรียน ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น และชิงกันตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถาม แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนๆ

ขั้นที่ 2 ขั้น Presentation

เป็นขั้นนำเสนอแนวคิดหรือสิ่งที่จะสอนในบทเรียนนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ ขั้นนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอความรู้พร้อมนำเสนอสื่อมัลติมีเดียควบคู่กัน และให้นักเรียนออกเสียงตาม 1-2 รอบเพื่อเป็นการฝึกการอ่านออกเสียงและจดจำคำศัพท์ ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจที่จะรอฟังเสียงคำศัพท์ รวมไปถึงสนใจในภาพ วิดีโอ ฯลฯ ที่ทำการนำเสนอ และให้ความสนใจในการออกเสียงคำศัพท์ต่าง ๆ แต่จะมีนักเรียนบางคนที่ยังไม่กล้าออกเสียงคำศัพท์ และนักเรียนที่เรียนอ่อนจะเรียนรู้ช้ากว่านักเรียนคนอื่น

ขั้นที่ 3 ขั้น Practice

เป็นขั้นของการฝึกฝนในทักษะต่าง ๆ รวมถึงเป็นขั้นของการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน ขั้นนี้ผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น แบ่งกลุ่มทำกิจกรรม จับคู่ทำกิจกรรม เล่นเกม แข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม มีการ

แสดงความคิดและความสามารถของตนเองภายในกลุ่ม ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน นักเรียนที่เรียนอ่อนจะไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ขั้น Production

เป็นขั้นของการนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ให้เหมาะสมและถูกต้อง ขั้นนี้ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำใบงานที่เตรียมมา โดยให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมในใบงานโดยผู้วิจัยจะทำการอธิบายให้ชัดเจนก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติ ผู้วิจัยจะคอยให้คำแนะนำให้กับผู้เรียนทุกคน ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำกิจกรรมในใบงานได้ แต่จะมีนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถทำได้ เพราะไม่เข้าใจ และไม่สนใจที่จะทำกิจกรรมในใบงานที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 5 ขั้น wrap up

เป็นขั้นของการสรุปองค์ความรู้ทั้งหมดที่เรียนมาเพื่อได้ทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน ขั้นนี้ผู้วิจัยจะสรุปเนื้อหาที่ทำการสอนทั้งหมดให้ผู้เรียนฟังอีกครั้ง และจะให้ผู้เรียนแต่ละคนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนไป โดยจะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นและสรุปเนื้อหาตามความเข้าใจของตนเอง โดยผู้วิจัยจะคอยเสริมความรู้ที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นตามความเข้าใจของตนเอง สามารถบอกได้ว่าได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร แต่จะมีนักเรียนบางคนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

ตารางที่ 9 สรุปปัญหาที่พบระหว่างจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และแนวทางการแก้ไขปัญหา

ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
นักเรียนไม่กล้าออกเสียงคำศัพท์	คุณครูพูดให้กำลังใจ และสนับสนุนให้นักเรียนออกเสียงตามคุณครู และให้เพื่อนๆในห้องช่วยปรบมือเมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเพื่อเป็นกำลังใจให้กับนักเรียน
นักเรียนออกเสียงผิด ไม่ชัด	คุณครูจะเปิดสื่อมัลติมีเดียที่เป็นเสียงให้นักเรียนฟัง 1-2 รอบ และออกเสียงให้นักเรียนฟังอีกครั้ง เพื่อให้นักเรียนออกเสียงตาม 2-3 ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
นักเรียนไม่มีความมั่นใจในตนเองเวลาออกเสียงคำศัพท์	คุณครูจะเริ่มจากการให้นักเรียนกระซิบข้างหูคุณครูก่อนเป็นอันดับแรกเพื่อลดการอายเพื่อน หากตนเองออกเสียงผิด และเพื่อตรวจสอบว่าตนเองอ่านออกเสียงถูกต้องหรือไม่ หากถูกต้องคุณครูจะให้สัญญาณโดยการพยักหน้า และให้นักเรียนออกเสียงออกมาเพื่อให้เพื่อนๆได้ยินและปรบมือให้กำลังใจ ถ้าหากนักเรียนออก

	เสียงผิดคุณครูจะกระซิบข้างหูเพื่อออกเสียงคำที่ถูกต้อง ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องแล้วค่อยให้นักเรียนออกเสียงให้เพื่อนๆ ฟัง
นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมในใบงานที่ได้รับมอบหมาย	คุณครูจะเดินตรวจความเรียบร้อยเป็นรายบุคคล หากนักเรียนยังไม่สนใจคุณครูจะยื่นควบคุมให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานให้เสร็จ
นักเรียนที่เรียนอ่อนจะไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม	คุณครูจะดูแลกำกับนักเรียนทุกกลุ่ม เพื่อช่วยอธิบายและแนะนำให้นักเรียนให้แบ่งปันและช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่าให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ในกลุ่ม
นักเรียนที่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นจะเป็นนักเรียนคนเดิม นักเรียนบางคนไม่สนใจและไม่กล้าที่จะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น	คุณครูจะให้สิทธิ์นักเรียนให้ได้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นได้เพียงคนละ 1 ครั้ง หากนักเรียนที่ไม่สนใจคุณครูจะทำการเรียนชื่อเพื่อให้นักเรียนได้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นของตนเอง
นักเรียนที่เรียนอ่อนจะเรียนรู้ได้ช้ากว่าคนอื่น	คุณครูจะให้ความสนใจเป็นพิเศษในด้านการอ่านในเรื่องการอ่านออกเสียงให้มากกว่านักเรียนที่เรียนรู้ปกติเพิ่มขึ้นจาก 1-2 ครั้ง เป็น 4-5 ครั้ง

1.2) แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย โดยคำนวณค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากการประเมินผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และคำนวณค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ปรากฏผลในการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 10 คะแนนผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียน แผนที่	คะแนนผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อย															รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1	7	7	8	8	9	9	9	9	10	10	10	9	8	10	10	133
2	8	8	9	9	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	142
3	9	9	9	9	10	9	10	10	10	10	8	9	7	10	10	139

4	9	9	8	8	9	9	10	10	10	9	10	10	10	10	141	
5	9	9	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	146	
6	8	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	147	
7	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	148	
8	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	148	
9	8	9	9	9	10	9	10	10	10	10	10	10	10	10	144	
10	7	8	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	143	
11	9	9	10	10	10	10	9	10	10	9	10	10	10	9	145	
12	8	9	9	9	10	10	10	10	10	10	10	9	10	10	144	
13	8	8	9	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	144	
รวม	108	112	119	119	127	125	128	129	130	128	128	127	125	129	130	1864
μ	8.30	8.61	9.15	9.15	9.76	9.61	9.84	9.92	10	9.84	9.84	9.76	9.61	9.92	10	143.98
σ	0.75	0.65	0.68	0.68	0.43	0.50	0.37	0.27	0	0.37	0.55	0.43	0.96	0.27	0	4.09
ร้อยละ	83.07	86.15	91.53	91.53	97.69	96.15	98.46	99.23	100	98.46	98.46	97.69	96.15	99.23	100	95.58
$E_1 = 95.58$																

ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

นักเรียน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	รวม	μ	σ	ร้อยละ
คะแนนเต็ม 30	17	26	28	29	25	30	30	30	26	25	19	20	21	326	25.07	4.49	83.58
$E_2 = 83.58$																	

ตารางที่ 12 ค่าประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	μ	σ	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	150	1864	143.98	4.09	95.58
ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	326	25.07	4.49	83.58
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 เท่ากับ 95.58/83.58					

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 95.58 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.58 แสดงว่า แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 95.58/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2.) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

2.1) การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยคำนวณจากผลการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์กับนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ปรากฏผลในการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 13 คะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์กับนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest)

นักเรียนคนที่	Pretest (30 คะแนน)	Posttest (30 คะแนน)
1	2	17
2	14	26
3	7	28
4	10	29
5	9	25
6	23	30
7	20	30
8	24	30
9	10	26
10	15	25
11	9	19
12	12	20
13	19	21
รวม	174	326
μ	13.38	25.07
σ	6.56	4.49
ร้อยละ	44.61	83.58
ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 0.70		

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 13.38 และหลังเรียน เท่ากับ 25.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 6.56 และหลังเรียน เท่ากับ 4.49 ค่าคะแนนร้อยละก่อนเรียน เท่ากับ 44.61 และหลังเรียน เท่ากับ 83.58 ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย เท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70

2.2) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับนักเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน(Prestest) และหลังเรียน (Posttest) โดยปรากฏผลในการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 14 คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

นักเรียนคนที่	Prestest (30 คะแนน)	Posttest (30 คะแนน)
1	8	24
2	25	29
3	8	25
4	19	22
5	18	29
6	28	30
7	27	28
8	28	30
9	25	29
10	20	26
11	18	25
12	23	28
13	27	30
รวม	274	355
μ	21.07	27.30
σ	6.87	2.62
ร้อยละ	70.25	91.02

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 21.07 และค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนหลังเรียน เท่ากับ 27.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 6.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน เท่ากับ 2.62 คิดเป็นร้อยละ 70.25/91.02 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์หลังเรียนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

3.1) ศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยคำนวณ
จากการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ครั้ง ตามแผนการสอนที่ 1-5/6-10
และ 11-15 ครั้งละ 10 คำศัพท์ ปรากฏผลในการวิเคราะห์ดังนี้

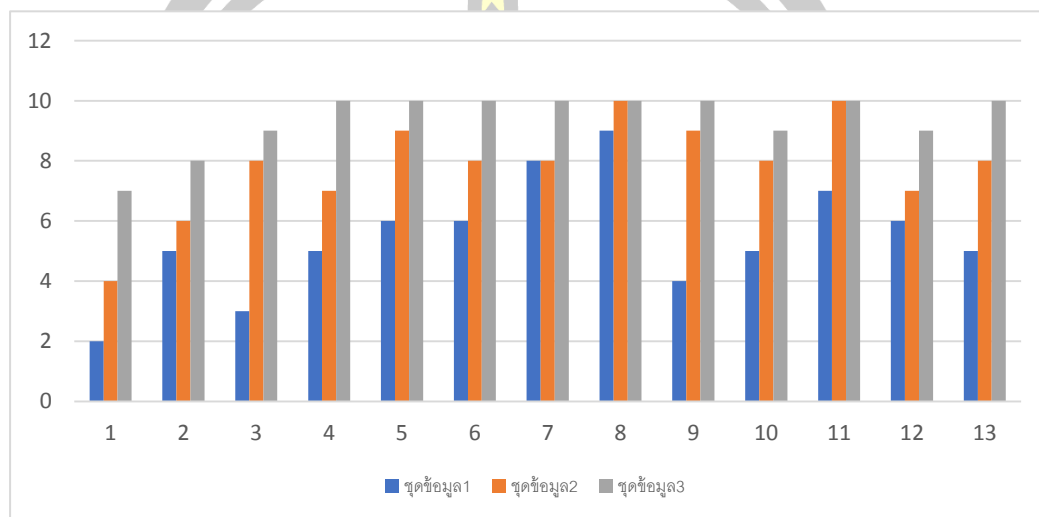
ตารางที่ 15 คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

นักเรียน คนที่	การทดสอบครั้งที่ 1 (10 คะแนน)	การทดสอบครั้งที่ 2 (10 คะแนน)	การทดสอบครั้งที่ 3 (10 คะแนน)	รวมทั้งหมด 30 คะแนน
1	2	4	7	13
2	5	6	8	19
3	3	8	9	20
4	5	7	10	22
5	6	9	10	25
6	6	8	10	24
7	8	8	10	26
8	9	10	10	29
9	4	9	10	23
10	5	8	9	22
11	7	10	10	27
12	6	7	9	22
13	5	8	10	23
รวม	71	102	122	295
μ	5.46	7.84	9.38	22.69
σ	1.89	1.62	0.96	4.00
ร้อยละ	54.61	78.46	93.84	75.64

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 มีคะแนนรวม เท่ากับ 5.46 ครั้งที่ 2 มีคะแนนรวม เท่ากับ 7.84
และครั้งที่ 3 เท่ากับ 9.38 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เท่ากับ 5.46/ 7.84/9.38 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานครั้งที่ 1 เท่ากับ 1.89 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 1.62 ครั้งที่ 3 เท่ากับ 0.96 ดังนั้น ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน เท่ากับ 1.89/1.62/0.96 ตามลำดับ ค่าคะแนนร้อยละการทดสอบ การอ่านออกเสียง
คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 เท่ากับ 54.61 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 78.46 ครั้งที่
3 เท่ากับ 93.84 ดังนั้นค่าคะแนนร้อยละ เท่ากับ 54.61/78.46/93.84 แสดงว่านักเรียนชั้น

ประถมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีความสามารถในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะแสดงเป็นตารางที่กราฟดังนี้

ตารางที่ 16 ตารางที่กราฟแสดงความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้าน คำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

1.) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย พบว่า ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 95.58 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.58 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 95.58/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2.) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 13.38 และหลังเรียน เท่ากับ 25.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 6.56 และหลังเรียน เท่ากับ 4.49 ค่าคะแนนร้อยละก่อนเรียน เท่ากับ 44.61 และหลังเรียน เท่ากับ 83.58 ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย เท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70

3.) ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 มีคะแนนรวม เท่ากับ 5.46 ครั้งที่ 2 มีคะแนนรวม เท่ากับ 7.84 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 9.38 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เท่ากับ 5.46/ 7.84/9.38 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานครั้งที่ 1 เท่ากับ 1.89 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 1.62 ครั้งที่ 3 เท่ากับ 0.96 ดังนั้น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.89/1.62/0.96 ตามลำดับ ค่าคะแนนร้อยละการทดสอบ การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 เท่ากับ 54.61 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 78.46 ครั้งที่ 3 เท่ากับ 93.84 ดังนั้นค่าคะแนนร้อยละ เท่ากับ 54.61/78.46/93.84 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีความสามารถในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีผลต่อการอ่านออกเสียงและผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้น Warm up, ขั้นที่ 2 ขั้น Presentation, ขั้นที่ 3 ขั้น Practice, ขั้นที่ 4 ขั้น Production และขั้นที่ 5 ขั้น wrap up จากการนำกระบวนการจัดการเรียนการสอนนี้มาใช้กับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน นักเรียนมีความกล้าที่จะออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ได้ นักเรียนทุกคนพยายามมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูมอบหมาย เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร 1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) สำหรับขั้นนี้ นำเสนอเนื้อหาที่ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งเพราะเป็นขั้นตอนที่ผู้สอนต้องนำเสนอเนื้อหาที่จะสอนใหม่ให้แก่ผู้เรียน ขั้นตอนต่อไปจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาของผู้สอน ผู้สอนอาจเตรียมความพร้อม (Warm-up) ของผู้เรียนก่อนโดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งช่วยสร้างสถานการณ์ เช่น การใช้รูปภาพ การสนทนา การซักถาม ฯลฯ 2. ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นการฝึกนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ที่ได้จากขั้นการนำเสนอเนื้อหา มาฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง 3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นทางการในสถานการณ์ใหม่ที่ผู้สอนได้กำหนดขึ้น (กาญจนา จันทะดวง, 2542 : 44-46)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าประสิทธิภาพของแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย โดยคำนวณค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากการประเมินผลงานระหว่างเรียนและการทดสอบย่อยของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และคำนวณค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนน พบว่าค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 95.58 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.58 แสดงว่า แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 95.58/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ที่ปรากฏผลวิจัยเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ กระตุ้นความสนใจในการเรียนการสอนโดยการนำสื่อมัลติมีเดียเข้ามาช่วย จึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของสุชาติา อินมี (2556) ได้ศึกษาเรื่อง เรื่องการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลการวิจัย พบว่าสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับวิจัยของ สุรางคนา จังอินทร์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการ

พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เรียนปรับพื้นฐานการอ่าน โรงเรียนวัดติสาณการาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint เรื่อง fun with phonics ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยประสิทธิภาพของสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.8 / 84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับวิจัยของธิดารัตน์ นคร (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองประกอบสื่อมัลติมีเดียวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองประกอบสื่อมัลติมีเดียตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลองประกอบสื่อมัลติมีเดีย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.82/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์จำนวน 30 คำ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งก่อนเรียนได้ทำการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่กล้าที่จะอ่านออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนที่มีความรู้มาก่อนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้มากพอสมควร และมีนักเรียนบางส่วนที่เรียนอ่อนไม่รู้จักคำศัพท์และไม่สามารถอ่านออกเสียงได้เนื่องจากไม่ทราบตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ หลังจากการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยทำการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์อีกครั้ง พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้นนักเรียนที่เรียนอ่อนมีความสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้มากกว่าก่อนเรียนและมีความกล้าในการอ่านออกเสียง เนื่องจากในกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย นักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื้อหาในการเรียนไม่ยากจนเกินไปเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะแนวทางและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจเนื้อหาในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์วิธีการสอนคำศัพท์ในระดับประถมศึกษาเน้นการออกเสียงให้ถูกต้อง สอนคำศัพท์ไม่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์ เลือกคำศัพท์ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ฝึกให้เด็กสะกดพร้อมกันหรือจับคู่เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย (ประนอม สุรัสวดี, 2535 : 30) ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถจำและอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างมั่นใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน เท่ากับ 13.38 และหลังเรียน เท่ากับ 25.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 6.56 และหลังเรียน เท่ากับ 4.49 ค่าคะแนนร้อยละก่อนเรียน เท่ากับ 44.61 และหลังเรียน เท่ากับ 83.58 ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย เท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับHuang และ Fang (2000) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย

ใช้มัลติมีเดีย การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ การนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมทางภาษาที่มีสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า การใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับสุทธิณี ภาพพิมพ์ใจ และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เทคโนโลยีน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง เทคโนโลยีน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.) ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ผู้วิจัยได้ทดสอบย่อยจำนวน 3 ครั้ง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5/ 6-10/ 11-15 ครั้งละ 10 คำ เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนแต่ละคนว่าจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงได้หรือไม่ พบว่า ในการทดสอบแต่ละครั้ง นักเรียนแต่ละคนจะมีการพัฒนาไม่เท่ากัน บางคนเรียนรู้เร็วก็สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องและชัดเจน บางคนเรียนรู้ช้าการอ่านออกเสียงจึงมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ช้า จะต้องอาศัยเวลาในการนึกคำศัพท์ว่าออกเสียงอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์จากความสามารถในการอ่านซึ่งวัดได้จากความถูกต้องในการอ่านออกเสียง การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม ลักษณะและท่าทางในการออกเสียง (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544 : 61)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบค่าความสามารถในการอ่านออกเสียง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 มีคะแนนรวมเท่ากับ 5.46 ครั้งที่ 2 มีคะแนนรวม เท่ากับ 7.84 และครั้งที่ 3 เท่ากับ 9.38 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เท่ากับ 5.46/ 7.84/9.38 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานครั้งที่ 1 เท่ากับ 1.89 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 1.62 ครั้งที่ 3 เท่ากับ 0.96 ดังนั้น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.89/1.62/0.96 ตามลำดับ ค่าคะแนนร้อยละการทดสอบ การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาครั้งที่ 1 เท่ากับ 54.61 ครั้งที่ 2 เท่ากับ 78.46 ครั้งที่ 3 เท่ากับ 93.84 ดังนั้นค่าคะแนนร้อยละ เท่ากับ 54.61/78.46/93.84 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย มีความสามารถในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับธนัญกรณ์ สุขศิริ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และสอดคล้องกับวิชชกรณ์ ประสูตร์แสงจันทร์ และสุทัศน์ นาคจัน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

เกี่ยวกับอาเซียนโดยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนก่อนและหลังใช้วิธีการแจกลูกสะกดคำเป็นฐาน ความสามารถในการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแจกลูกสะกดคำสูงกว่าก่อนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดียในระหว่างการจัดกิจกรรมผู้วิจัยพบปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาดังนี้

1.1.1) นักเรียนไม่กล้าออกเสียงคำศัพท์ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง

แนวทางการแก้ปัญหา คุณครูพูดให้กำลังใจและสนับสนุนให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยออกเสียงตามครูผู้สอน 3-4 รอบ และให้เพื่อนๆช่วยปรบมือเพื่อให้กำลังใจ

1.1.2) นักเรียนออกเสียงผิด

แนวทางการแก้ปัญหา คุณครูเปิดสื่อมัลติมีเดียที่เป็นเสียงเจ้าของภาษาให้นักเรียนฟัง 1-2 รอบ และให้นักเรียนออกเสียงตาม 3-4 รอบ

1.1.3) นักเรียนไม่สนใจทำกิจกรรมในใบงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

แนวทางการแก้ปัญหา คุณครูจะเดินตรวจความเรียบร้อยเป็นรายบุคคลหากนักเรียนยังไม่สนใจคุณครูจะยื่นควบคุมให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานให้เสร็จ

1.2 ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

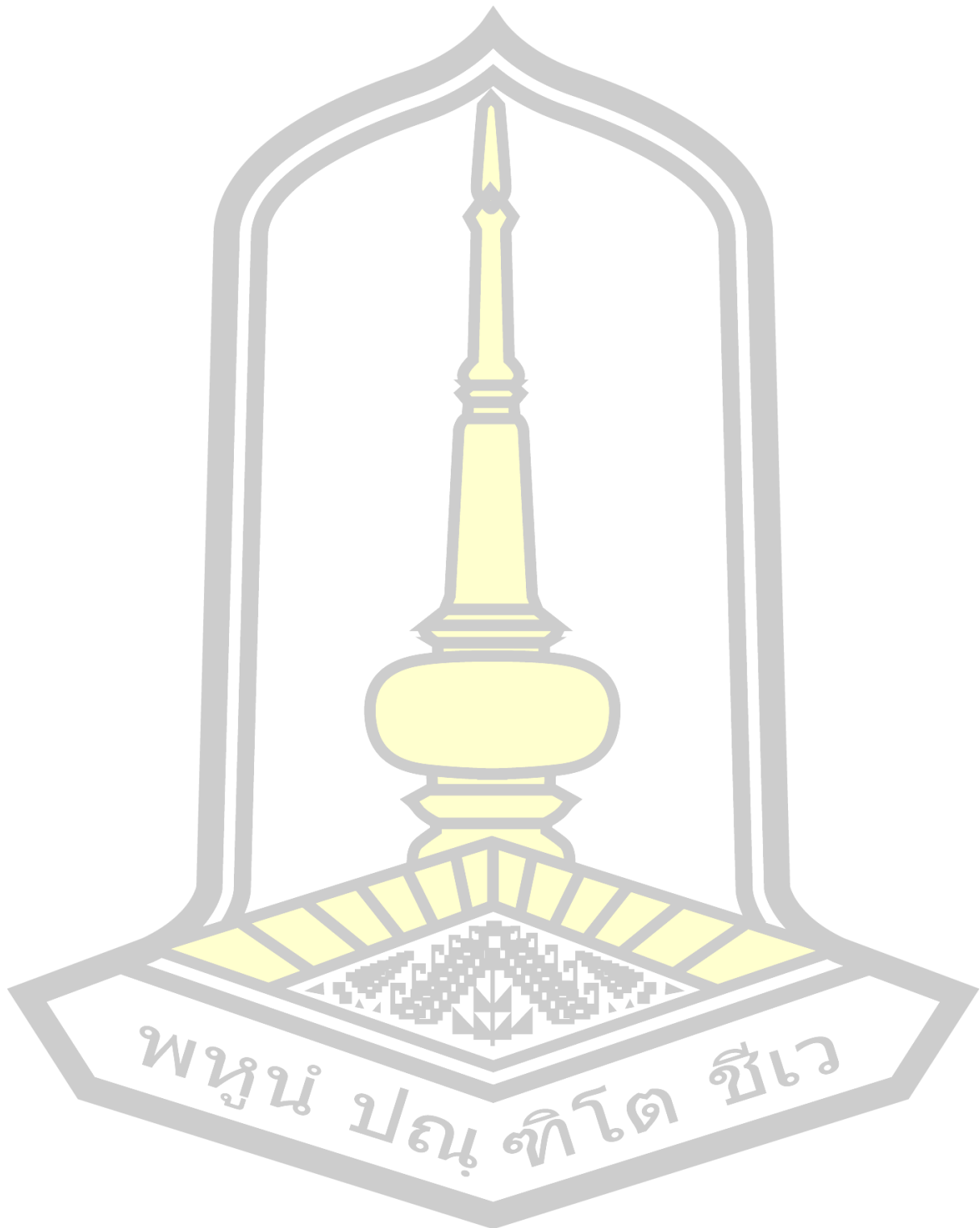
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยศึกษาความสามารถในทักษะต่าง ๆ ให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน

2.2 ควรเพิ่มสื่อมัลติมีเดียให้มีความหลากหลาย เช่น ภาพเคลื่อนไหว ภาพวีดิทัศน์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). *ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ* สกลนคร : สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- กศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกหัดพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : แม็ค.
- โกชัย สาริกบุตร. (2519). *การสร้างความสามารถในการอ่าน*. เชียงใหม่ : กลางเวียง.
- ชนิษฐา บุญภักดี. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.*
- สุมาลี วุฒิจินดา. *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ (CEFR)*. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมการค้าผ่านศึก.
- จินตนา ช่วยด้วง. (2547). *การใช้เทคนิคการสอน 4 MAT ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. สารนิพนธ์ สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2556). *นวัตกรรมการศึกษาชุดจิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน = Reading Techniques*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ไซลัน สาและ. *เกณฑ์การให้คะแนน*. [ออนไลน์]. ได้จาก: [http : www.educms.pn.psu.ac.th/ojs-student/include/getdoc.php?id.](http://www.educms.pn.psu.ac.th/ojs-student/include/getdoc.php?id.) [สืบค้นข้อมูล 5 พฤศจิกายน 2563].
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา เขมมณี. (2543). *ชุดกิจกรรมการสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- เทียนมณี บุญจุน. (2548). *สัทศาสตร์ : ระบบเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ธนะพัฒน์ ถึงสุข และชเนนทร์ สุวารีย์. (2538). *เปิดโลกมัลติมีเดีย*. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). *การสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ณัฐกร สงคราม. (2554). *การออกแบบและพัฒนา มัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐพร สุขเกษม, นิธิตา อติภัทรนันท์ และจารุณี มณีกุล. (2558). การใช้การสอดแทรกโพนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง ความรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *พืชมเนศวร์สาร*, 12(2), 15-27.
- นลินพร แก้วศศิวิมล. (2552). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องการใช้กาวซีเมนต์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาโยธา*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพคุณ บุญมาพิลา. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเล่นของเด็กไทยกับการฝึกตามคู่มือครูกระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นพมาศ หงษาชาติ. (2559). *ความรู้พื้นฐานทางภาษาและการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ*. ฉะเชิงเทรา : สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทุม อัตชู. (2547). *ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภาพรรณ เสี่ยงวงศ์. (2553). *การพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อี. เค. บุ๊คส์.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2532). *การใช้ภาษาไทยในวงราชการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปฐมพร อาสน์วิเชียร. (2541). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ความสนใจในการเรียนและความภาคภูมิใจในตนเองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบเรียนเป็นคู่ (Learning cell) โดยใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิกุล เกิดปลั่ง. (2554). *การใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์แบบโครงการโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2552). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : แฮ็สออฟเคอร์มิสท.
- _____. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แฮ็สออฟเคอร์มิสท.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พิมพ์ประภา อรัญมิตร. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์หุระดับ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2545). *ชุดการเรียนรู้การสอน*. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553, 2 มีนาคม). กลไกขับเคลื่อนการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. *เดลินิวส์*, น. 15.
- เผชิญ กิจระการ. (ม.ป.ป). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- ภาษิต สุโพธิ์. (2547). *การใช้แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติบริเวณโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2543). *Multimedia and Hypermedia*. นนทบุรี : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วนิดา ดีแป้น. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พุทธระดับ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วนิดา เดชตานนท์. (2539). *การประเมินหลักสูตรสภากาชาดฝึกหัดครูฉบับเพิ่มเติม พุทธศักราช 2524 วิชาเอก การวัดผลการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี ในสภากาชาดอีสานใต้*. ปริญญาโท กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- ราตรี นันทสุคนธ์. (2555). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ : จุฑาทอง..
- ณัฐกร สงคราม. (2554). *การออกแบบและพัฒนาโมดูลมีเดียเพื่อการเรียนรู้ พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี หอทิมาวรกุล. (2539). *หลักการใช้ภาษาไทย : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). *กลเม็ดการอ่านให้เก่ง พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- สมพร แผงพิพัฒน์. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. เพชรบูรณ์ : สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2545). *การอ่านดีความ*. เพชรบูรณ์ : วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ 9119 เทคนิควิธีตั้ง.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีการอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทร เข็มเชาวนิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรพงษ์ คงสัตย์. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจักราชวิทยา จังหวัดนครราชสีมา*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์*

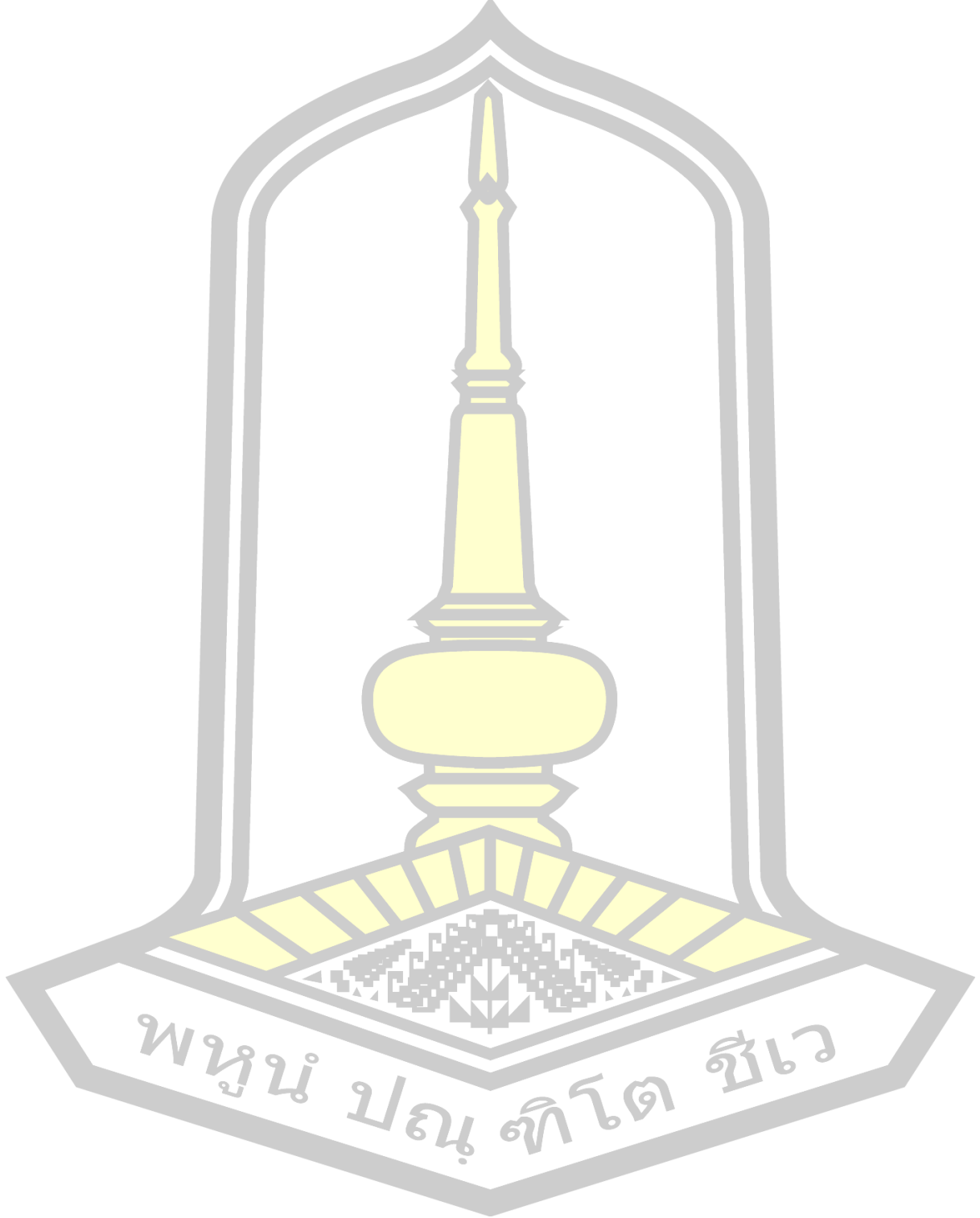
5(2).

- สุรางคณา จังอินทร์. (2556). *ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยสื่อนำเสนอโปรแกรม PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เรียนปรับพื้นฐานการอ่าน โรงเรียนวัดศิลาทุการาม*. ฉบับมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (กันยายน - ธันวาคม).
- สุวิทย์ มูลคำ. และคณะ. (2545). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การพัฒนาผลงานวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภิตา โตไร่. (2558). *พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6.
- อัคนัย ขวัญอยู่. (2558). รายงานที่ตีอาร์ไอ ฉบับที่ 113 มีนาคม 2558
- อุษา รัตน์บุปผา. (2547). *การพัฒนาชุดการจัดการเรียนรู้เรื่องรูปแบบและความสัมพันธ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญาานิพนธ์สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง. (2547). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Carrell, Patricia L. (1984). "Evidance of Fomal Scheme in Second Language Comprehension" *English Language*. 2 (34) : 87-112.
- Day,R.R & Bamford,J. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York : Cambridge University Press.
- Huang, Shih-Jen and Hsiou-Fang Lin. (2000). "Communicative Language Teaching in a Multimedia Language Lad,"
- Kiedinger, Rhonda S. (2011). *Brain Based Learning and Its Effects on Reading Outcome in Elementary Aged Students Graduate*. (Thesis Ph.D. USA. : University of Wisconsin – Stout).
- Richards, J.C.& Rodgers, T. (2001). *Approaches and methods in language teaching. Second Edition*. New York: Cambridge University Press.
- Miller, Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. U.S.A. : The Center for Applied Research in Education.

พจนันท์ ปณฺทิตโต ชีเว

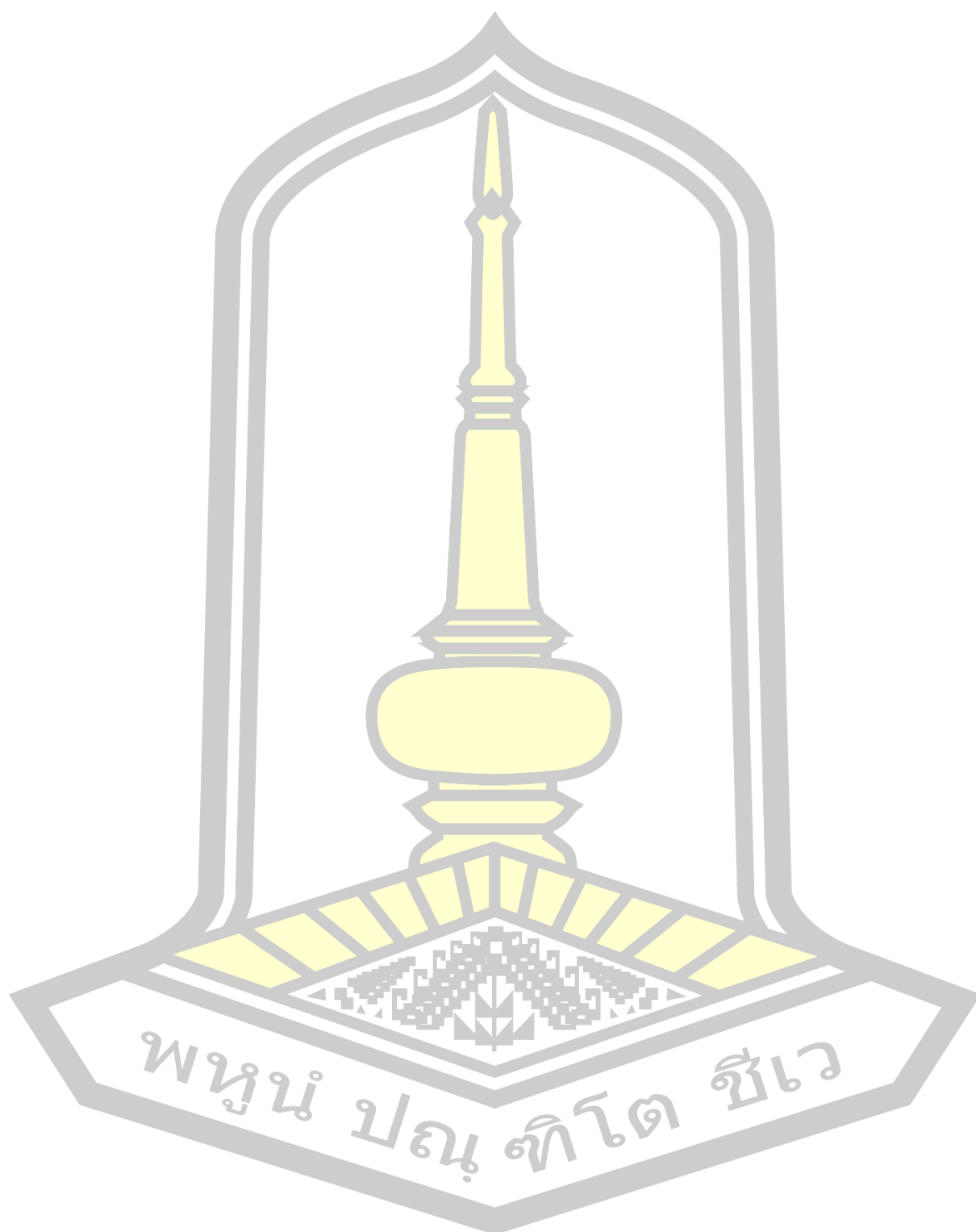

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน								มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ								มากที่สุด
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน								มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์								มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	4	5	4.2	0.44	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	4	5	4.2	0.44	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

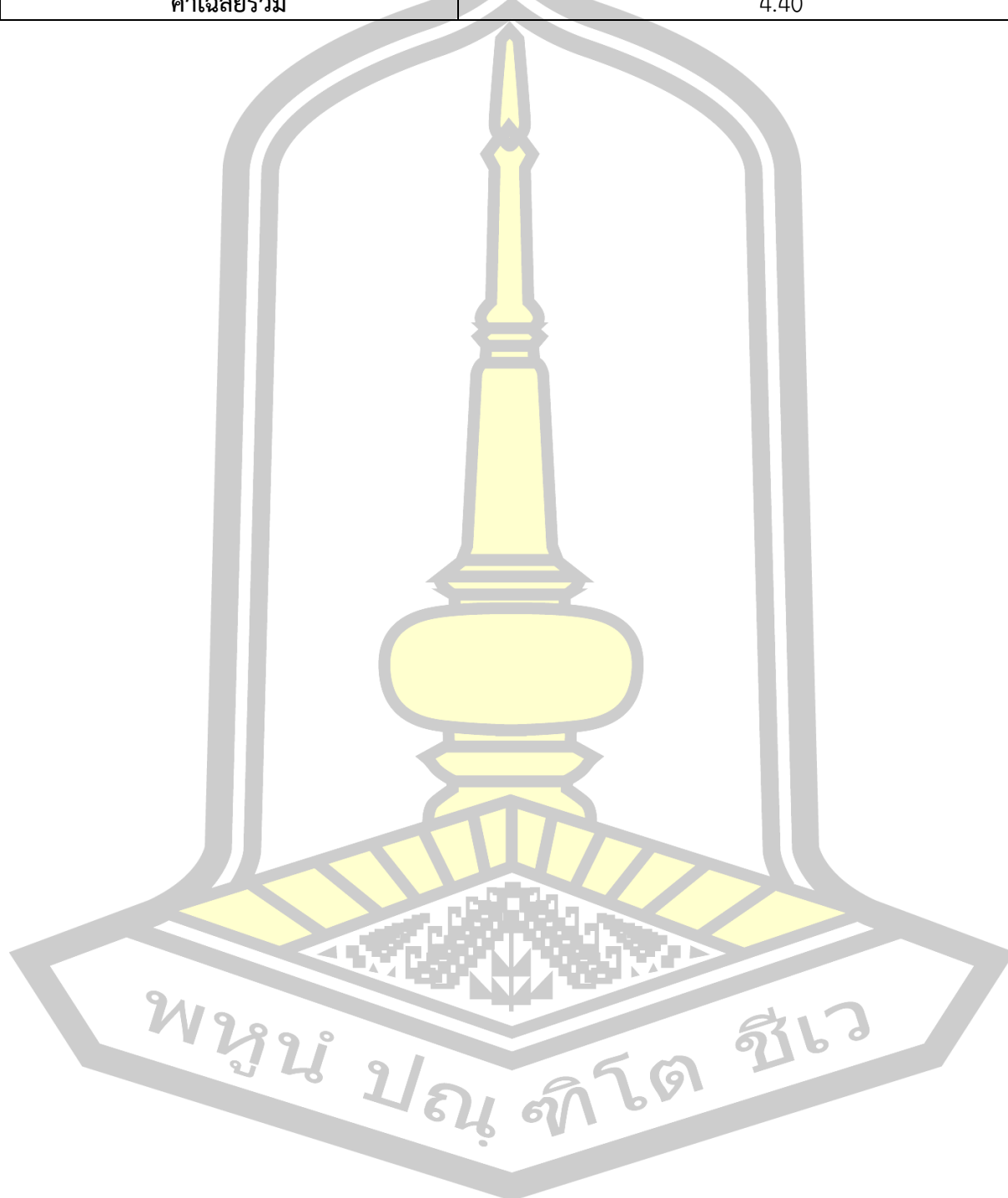
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40							

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	3	4	4	5	4	4	0.70	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
22. มีความน่าสนใจ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40							

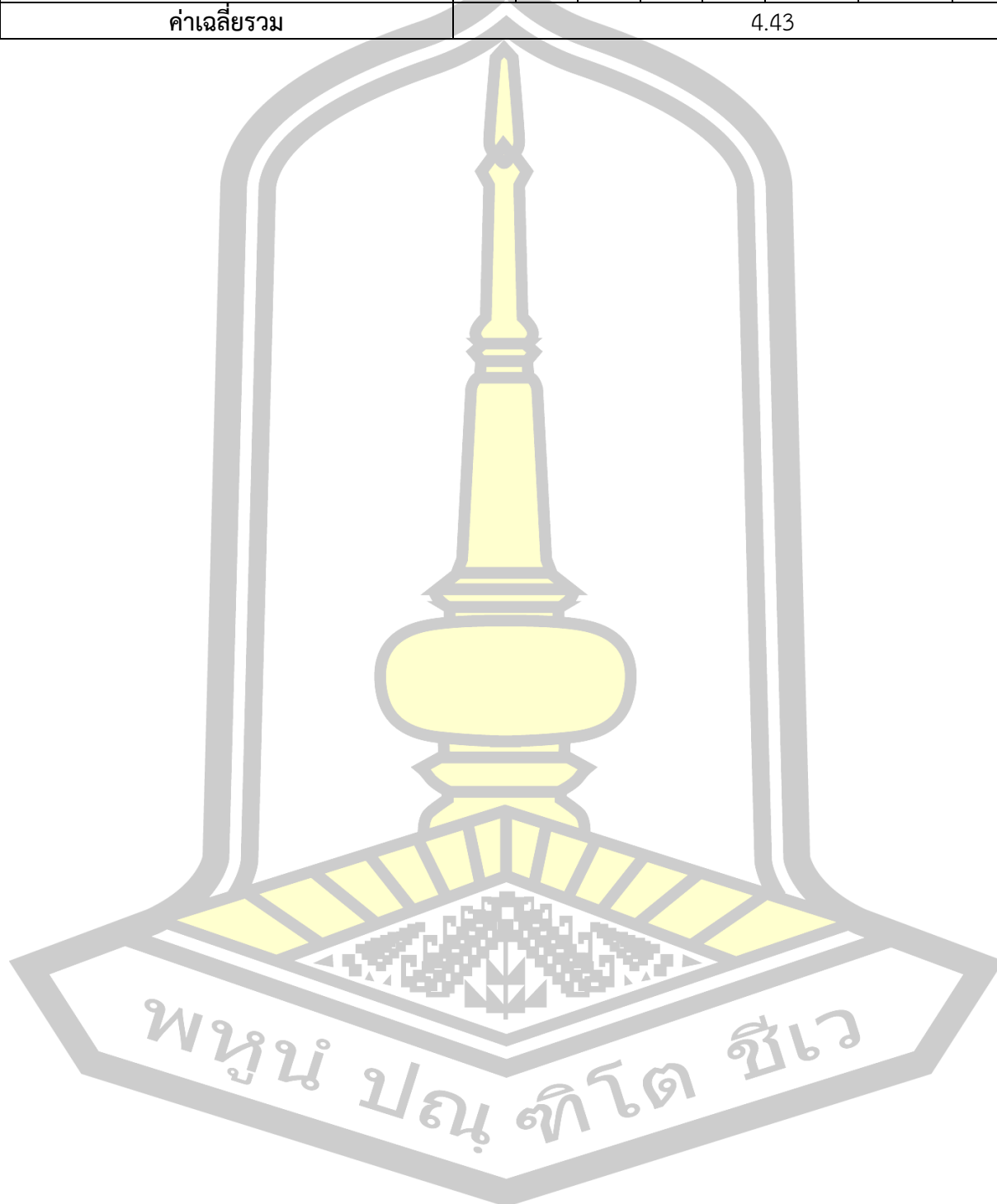

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	3	5	4	5	4	4.2	0.83	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

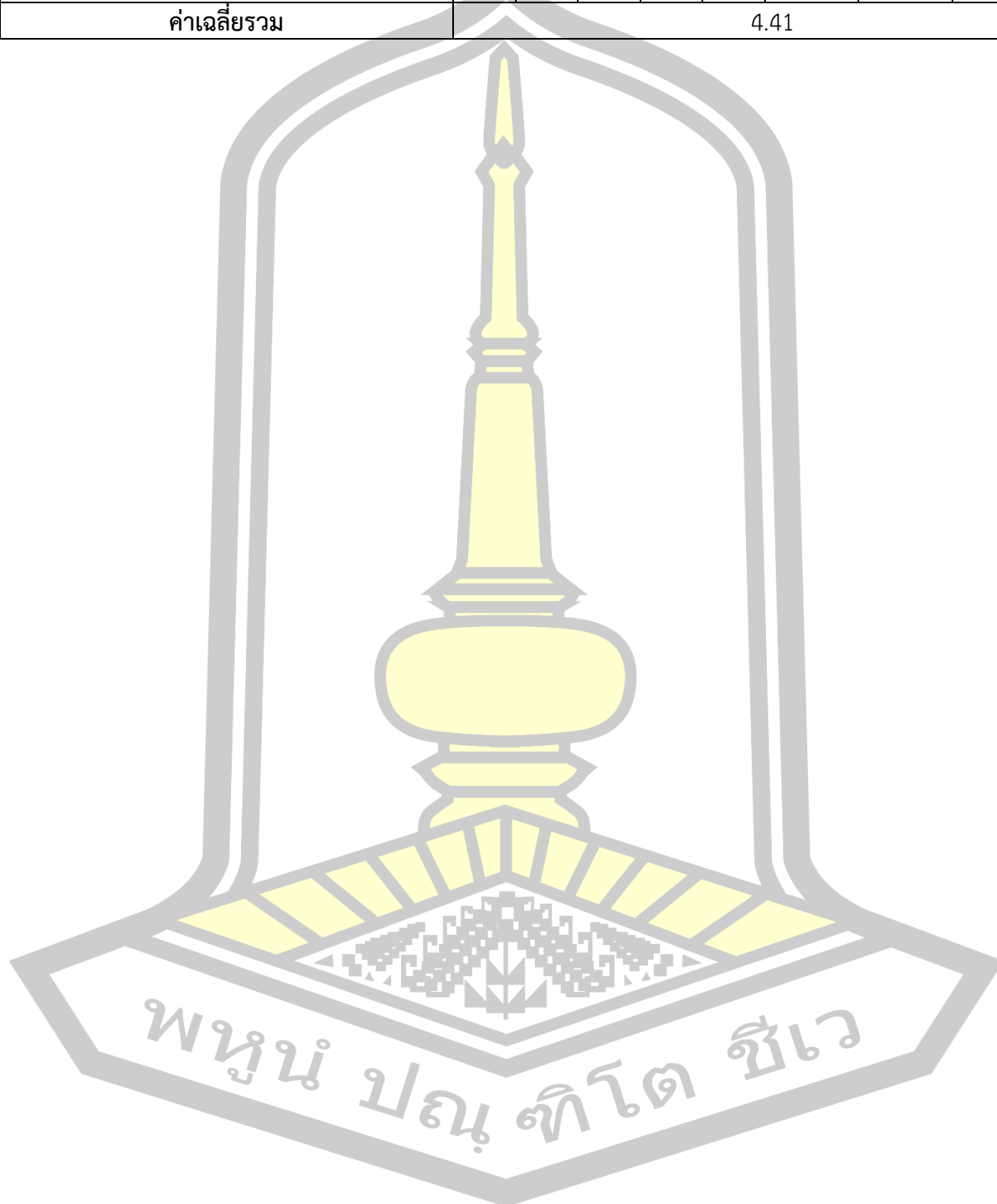
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.43							

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.4	0.54	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	3	5	5	4.2	0.83	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	5	3	5	5	4.4	0.89	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41							

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40							

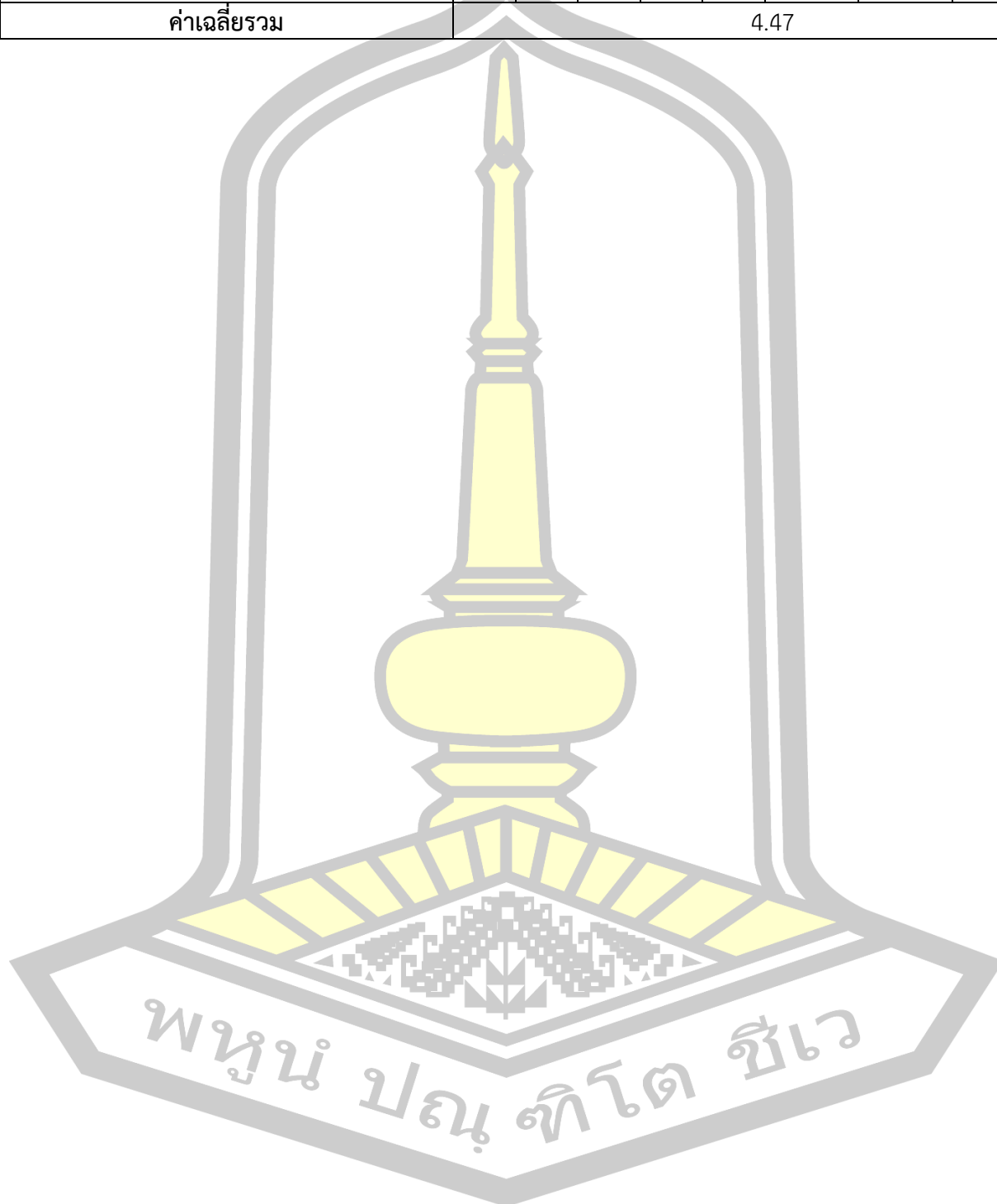

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	5	4	5	4	4.4	0.54	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.4	0.54	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.47							

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

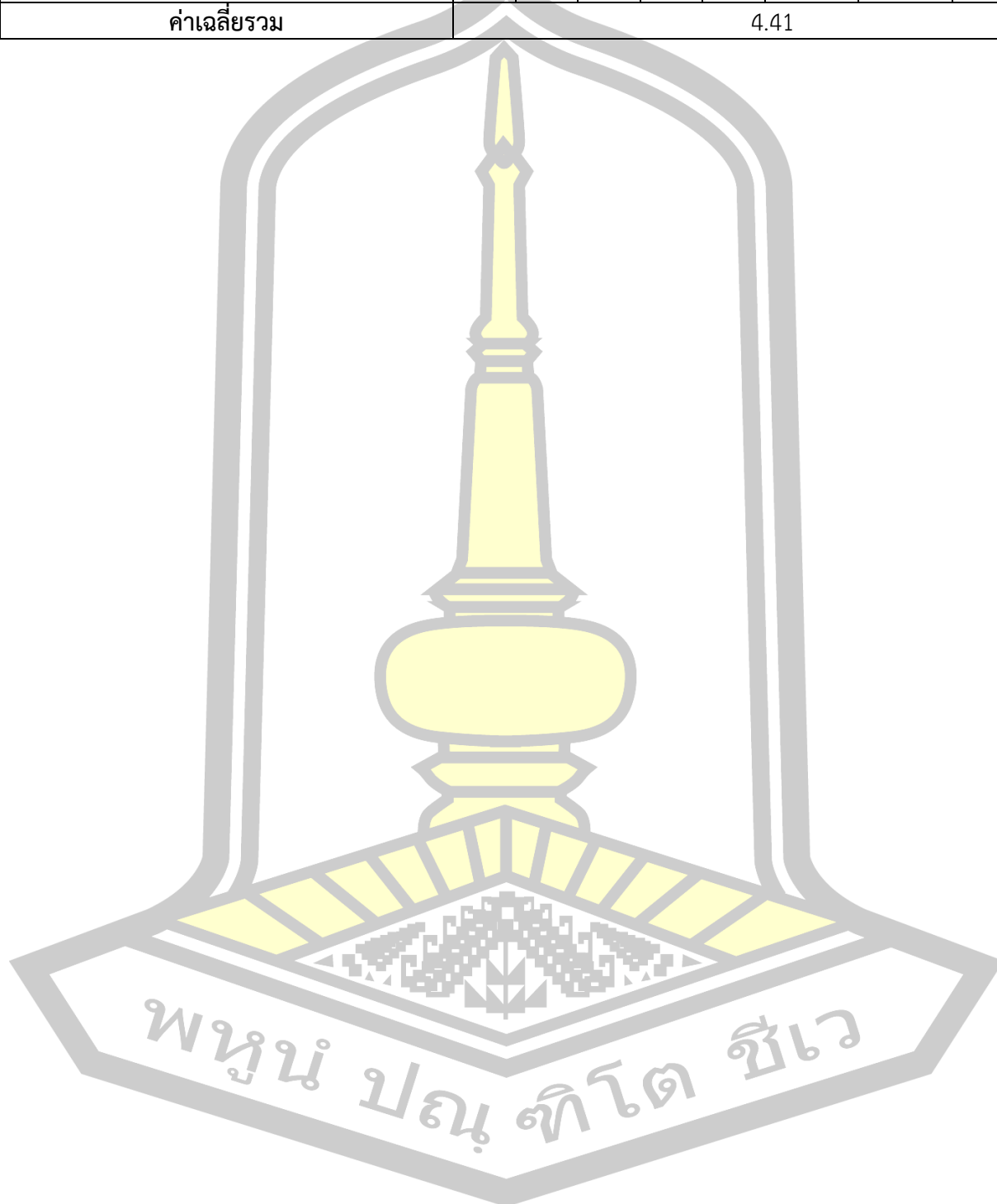
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40							

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41							

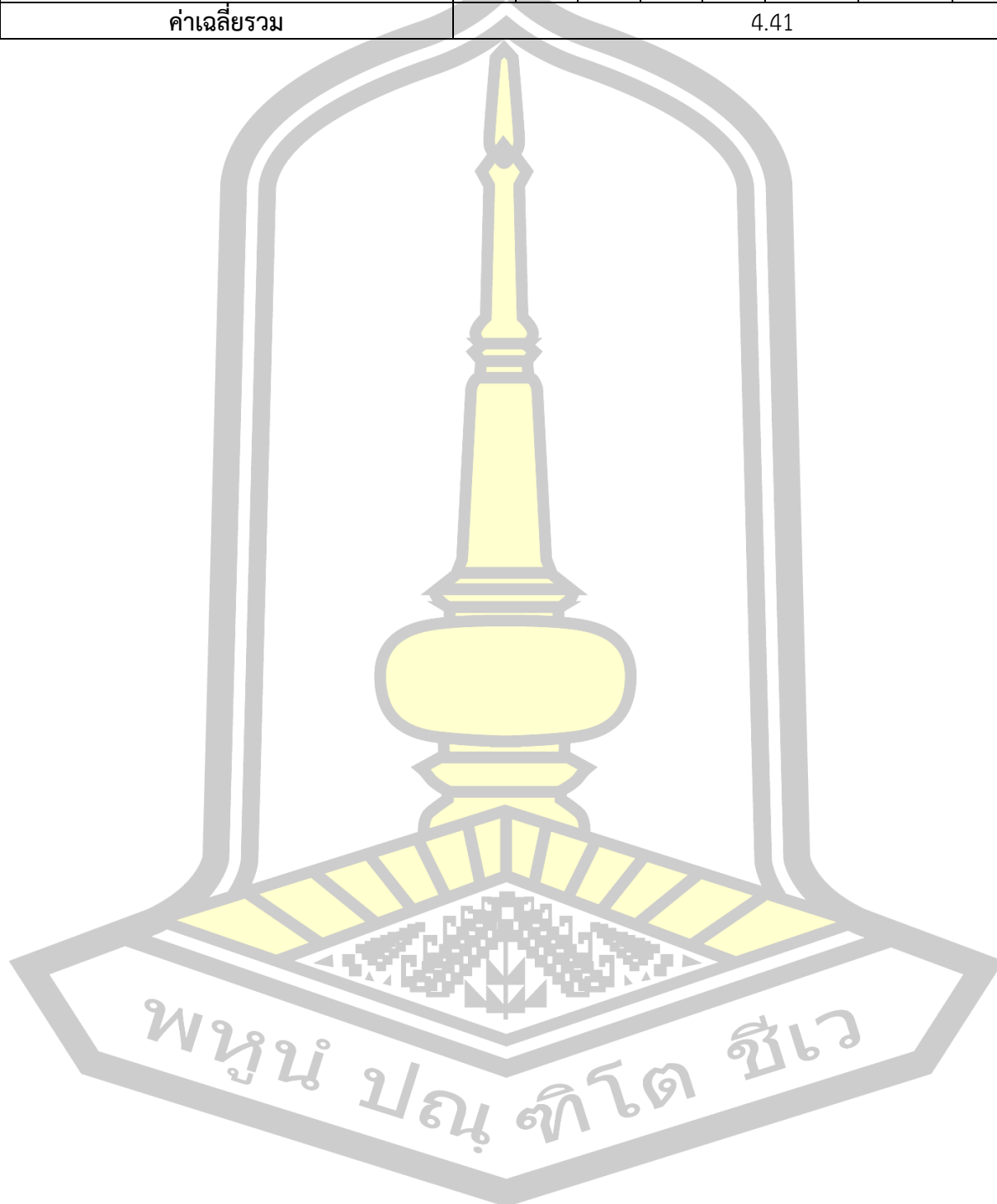

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

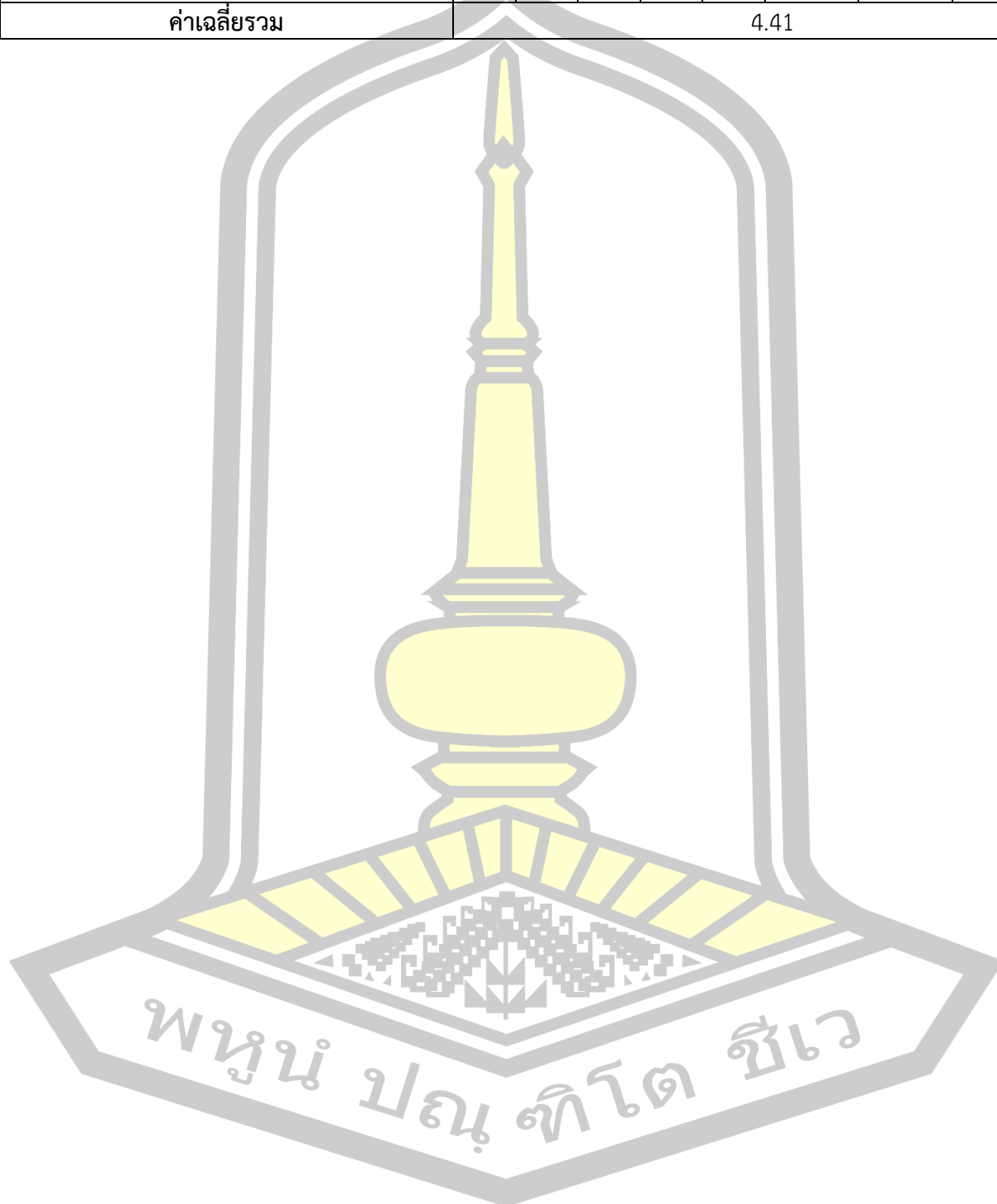
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41							

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

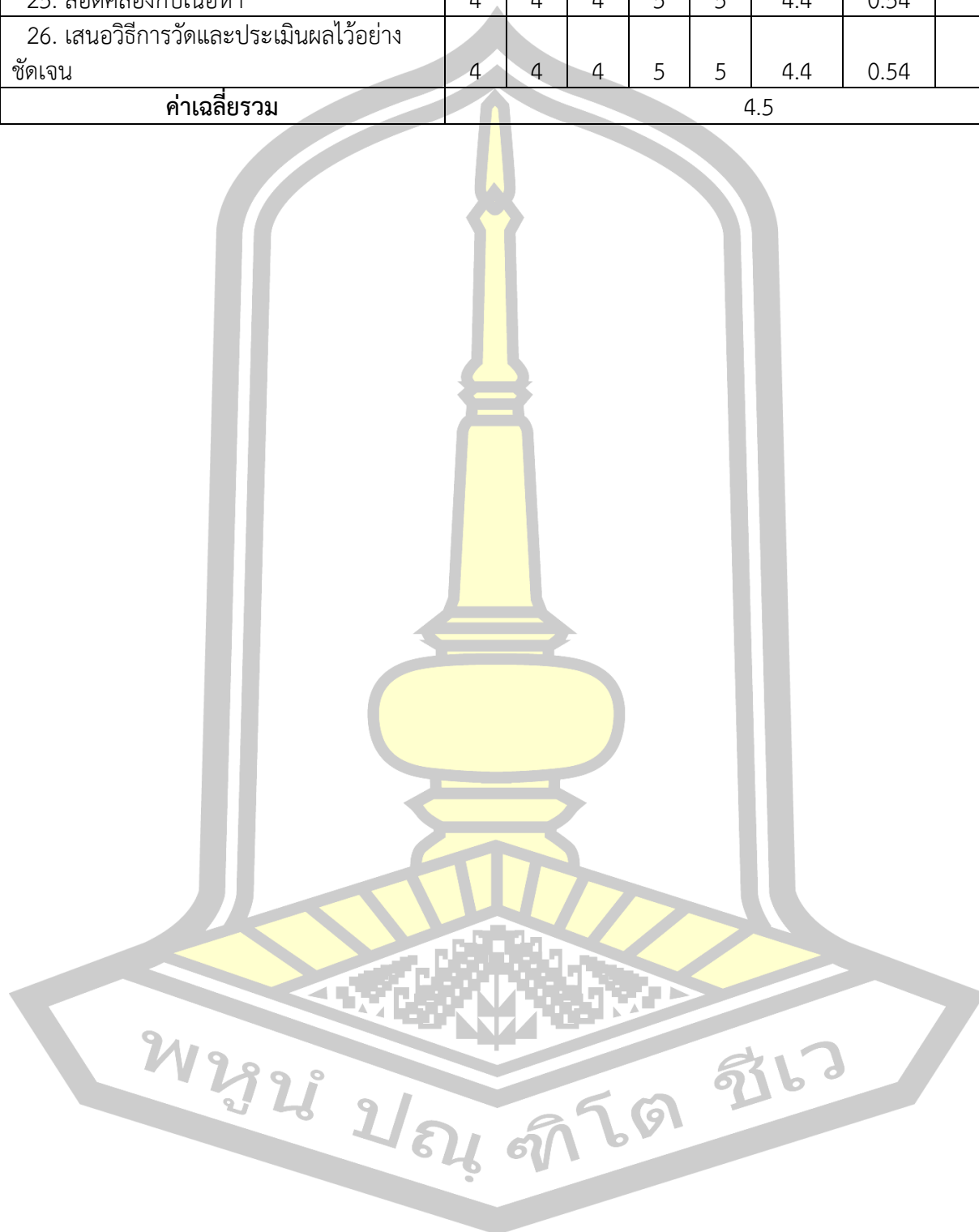
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41							

ตารางที่ 27 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง
และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	5	5	4	4.4	0.54	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	5	5	4	4.4	0.54	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
22. มีความน่าสนใจ	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล	4	4	5	5	5	4.6	0.54	

24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								มากที่สุด	
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก	
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก	
ค่าเฉลี่ยรวม	4.5								

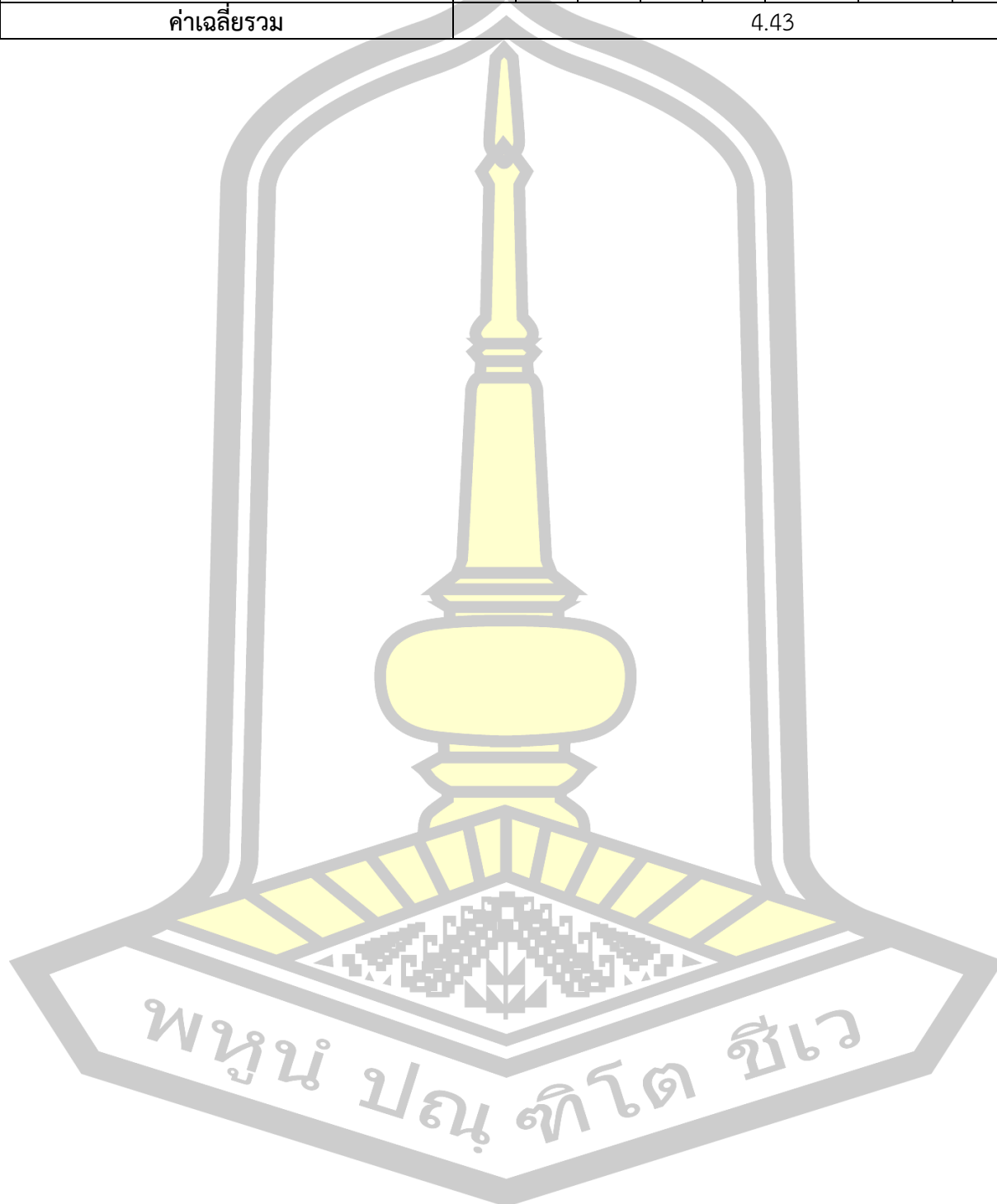

ตารางที่ 28 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

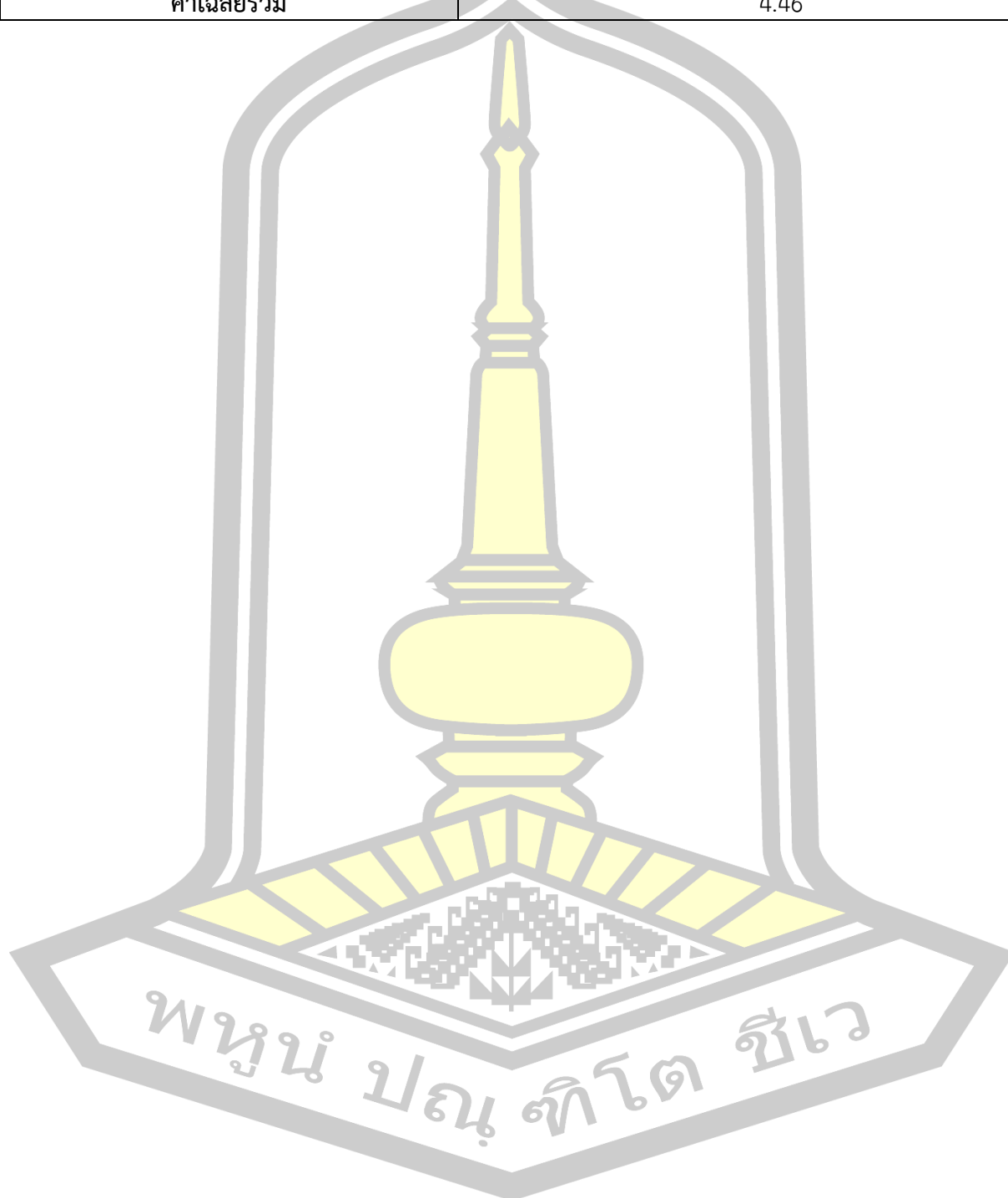
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.43							

ตารางที่ 29 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.44	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	5	4	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
18. เหมาะสมกับการเรียน	5	5	4	5	5	4.8	0.44	มากที่สุด
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.54	มากที่สุด
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก

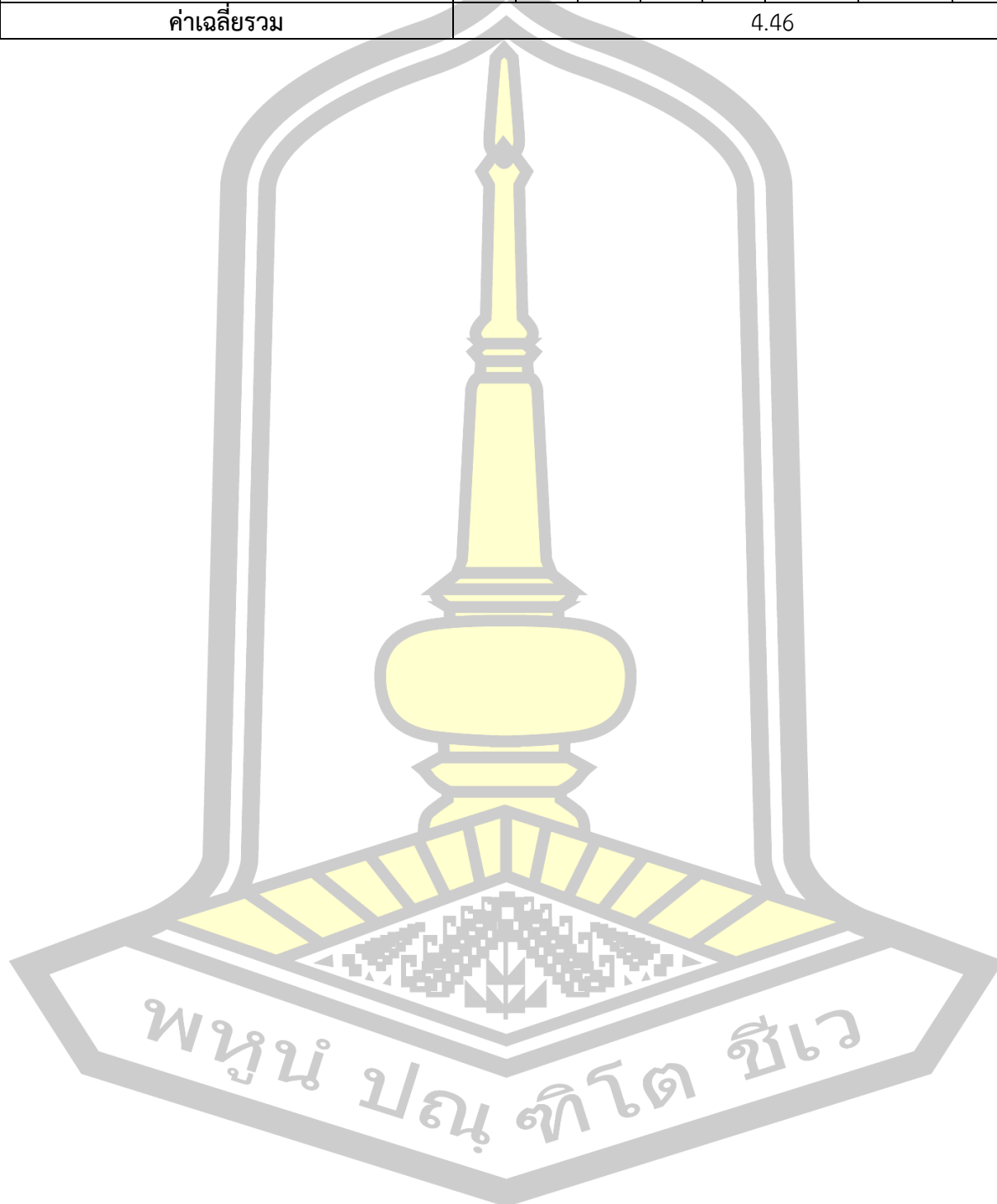
25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.54	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.46	

ตารางที่ 30 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	4	4.2	0.4	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.2	0.4	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	3	5	4	5	5	4.4	0.8	มาก
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4.6	0.48	มากที่สุด
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	
สาระการเรียนรู้								มากที่สุด
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	5	5	4.8	0.4	
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.6	0.48	มากที่สุด
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	4	4	5	5	4.6	0.48	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
22. มีความน่าสนใจ	5	4	4	5	5	4.6	0.48	มากที่สุด
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.46	

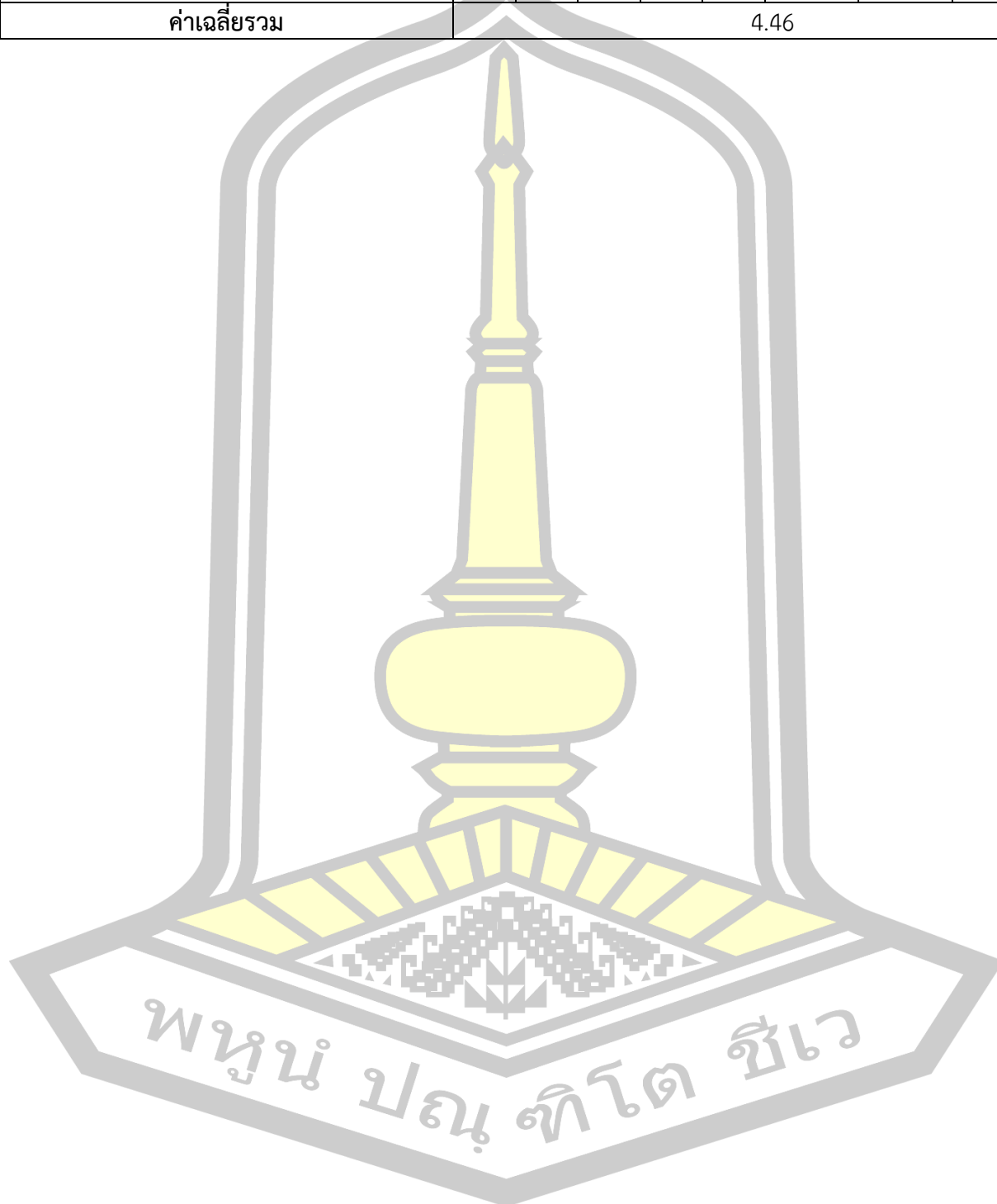

ตารางที่ 31 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการเรียนรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15)

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					μ	σ	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
รูปแบบแผน								
1. การใช้รูปแบบแผนที่เหมาะสมกับการเรียน	3	3	4	5	4	3.8	0.74	มาก
2. เป็นแผนที่น่าสนใจ ผู้อ่านเข้าใจง่าย	3	3	4	5	4	3.8	0.74	มาก
สาระสำคัญ								
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
4. จุดประสงค์ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ	4	5	4	5	5	4.6	0.48	มากที่สุด
5. เหมาะสมกับกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
6. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
สาระการเรียนรู้								
7. เหมาะสมกับเวลาเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
8. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
ภาระงาน								
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
10. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
11. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
12. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้								
13. สอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
14. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
15. กระบวนการผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
16. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
17. เน้นทักษะการอ่านออกเสียง	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
18. เหมาะสมกับการเรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
19. เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
สื่อการสอน								
20. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
21. เหมาะกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
22. มีความน่าสนใจ	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
23. สะดวกต่อการใช้งาน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
การวัดและประเมินผล								
24. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก

25. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
26. เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน	4	4	4	5	5	4.4	0.48	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							4.46	

ตารางที่ 32 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

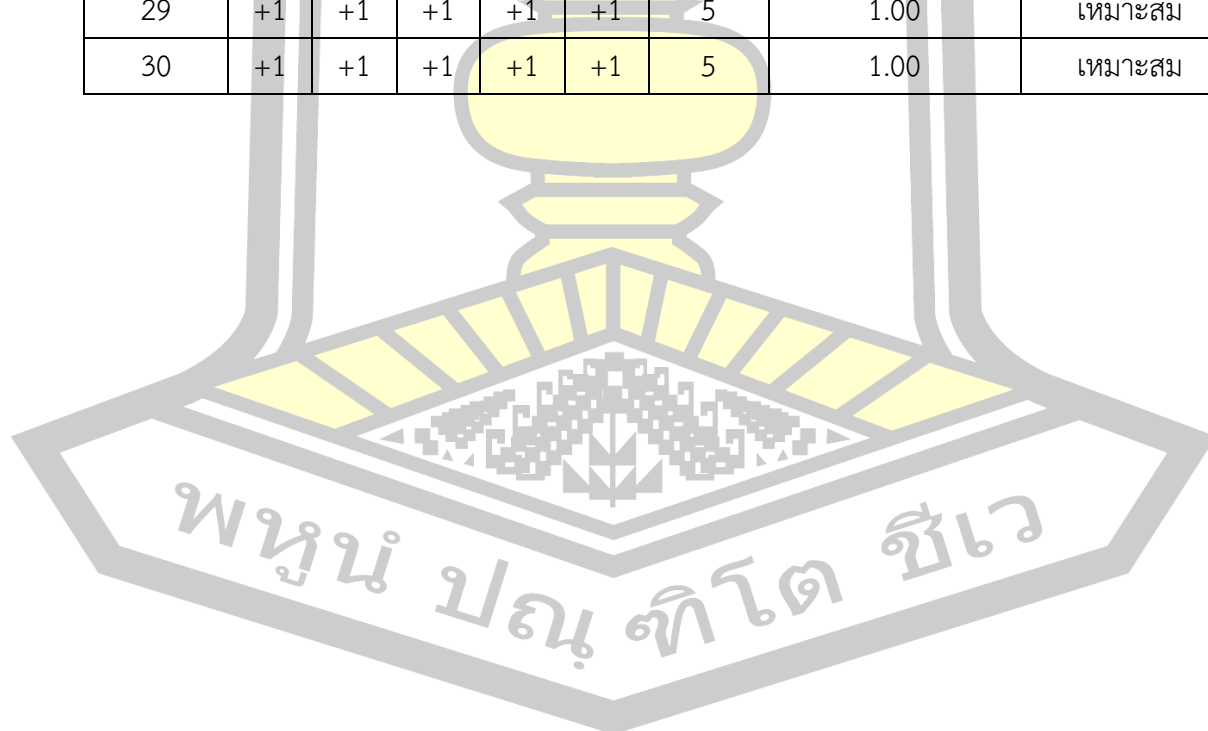
ตารางที่ 33 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา

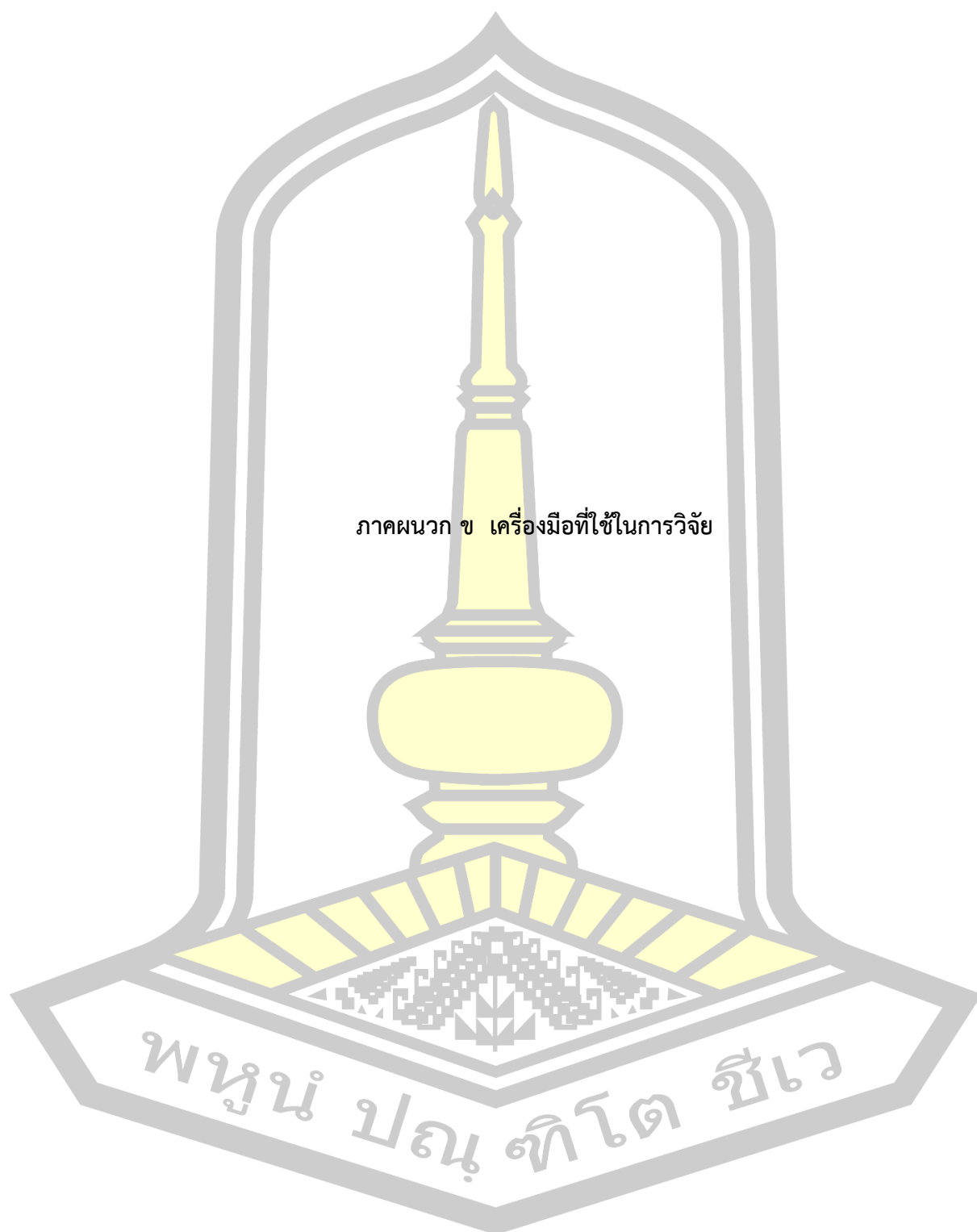
รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
การออกเสียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
การแสดงท่าทางและ น้ำเสียงประกอบการ อ่านออกเสียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

ตารางที่ 34 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่าความสอดคล้อง (IOC)	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เหมาะสม

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุ ประจัน ชิต ไชเว

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
12101 เรื่อง We are A B C

วิชาภาษาต่างประเทศ อ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2
สอนโดย นางสาวเนตรศิริ สิงหลิน

ปีการศึกษา 2563
จำนวน 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ต.1.1, ป.1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำและสะกดคำง่ายๆ ตามหลักการอ่าน

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถจับคู่พยัญชนะภาษาอังกฤษกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการส่งงาน

4. เนื้อหา

- 4.1 พยัญชนะภาษาอังกฤษ A - Z

5. สื่อการสอน

- 5.1 บัตรคำศัพท์ A - Z
- 5.2 Worksheet
- 5.3 สื่อการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย

6. ขั้นตอนดำเนินการสอน

- 6.1 ชั้น Warm up (5 นาที)

- 6.1.1 คุณครูเช็คชื่อการเข้าเรียนของนักเรียน
- 6.1.2 คุณครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องพยัญชนะภาษาอังกฤษด้วยคำถามดังต่อไปนี้
“พยัญชนะภาษาอังกฤษมีทั้งหมดกี่ตัว?”
“พยัญชนะภาษาอังกฤษ มีตัวอะไรบ้าง?”
“สระภาษาอังกฤษมีกี่ตัว อะไรบ้าง?”

6.1.3 นักเรียนยกมือตอบคำถามที่คุณครูถาม โดยนักเรียนที่ตอบคำถามแล้วจะไม่สามารถตอบได้อีกเพื่อให้นักเรียนคนที่ยังไม่ได้ตอบคำถามมีโอกาสตอบคำถาม

6.1.4 หากนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้คุณครูจะทำการสอนสอนอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามคุณครู 3-4 ครั้ง

6.2 ชั้น Presentation (10 นาที)

6.2.1 คุณครูนำบัตรคำศัพท์พยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ชูขึ้นและให้นักเรียนออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษพร้อมกัน

6.2.2 นักเรียนทุกคนออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z ที่คุณครูจะสุ่มพยัญชนะภาษาอังกฤษขึ้นมา โดยที่คุณครูจะสุ่มหมายเลขของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนคนใดออกเสียงถูกคุณครูจะมีการให้รางวัลพิเศษหรือกล่าวชมเชย ถ้านักเรียนคนใดออกเสียงผิดหรือไม่รู้จักพยัญชนะคุณครูจะช่วยออกเสียงให้ฟังก่อน 1-2 รอบและให้นักเรียนออกเสียงตาม

6.3 ชั้น Practice (20 นาที)

6.3.1 คุณครูนำสื่อมัลติมีเดียที่เตรียมมาเปิดบทเรียนเรื่อง A B C จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามเสียงที่เปิดให้นักเรียนฟัง

6.3.2 คุณครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังอีก 1-2 รอบ จากนั้นให้นักเรียนได้ออกเสียงโดยพร้อมเพรียงกัน

6.3.3 คุณครูให้นักเรียนแต่ละคน อ่านออกเสียงพยัญชนะตามที่คุณครูได้เปิดให้ดูในสื่อมัลติมีเดียคนละ 1-2 ตัว หากนักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้คุณครูจะช่วยอ่านออกเสียงให้ฟัง 2-3 รอบ จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม 2-3 รอบ และให้นักเรียนลองออกเสียงตัวพยัญชนะของตนเองอีกครั้ง

6.3.4 นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในใบงานที่คุณครูแจกให้ โดยให้นักเรียนสามารถจับคู่พยัญชนะภาษาอังกฤษกับรูปภาพ โดยคุณครูจะทำการกำกับดูแลนักเรียนทุกคน

6.4 ชั้น Production (20 นาที)

6.4.1 คุณครูให้นักเรียนทุกคนยืนเข้าแถว จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงพยัญชนะ โดยคุณครูให้นักเรียนทุกคนสุ่มจับฉลากตัวพยัญชนะขึ้นมาและอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะที่ตนเองจับขึ้นมาได้ โดยนักเรียนแต่ละคนจะทำการจับฉลากขึ้นมา คนละ 10 ตัว

6.5 ชั้น Wrap up (5 นาที)

6.5.1 นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับพยัญชนะภาษาอังกฤษร่วมกับคุณครู โดยคุณครูจะคอยเพิ่มเติมส่วนที่ขาด และแก้ไขส่วนที่นักเรียนสรุปผิด

6.5.2 คุณครูกล่าวคำลากับนักเรียน

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด	เกณฑ์การวัด
1. นักเรียนสามารถจับคู่พยัญชนะภาษาอังกฤษกับรูปภาพได้อย่างถูกต้อง	worksheet	จับคู่พยัญชนะภาษาอังกฤษกับรูปภาพ	จำนวน 20 ข้อ ผ่านเกณฑ์ 15 ข้อ

2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	Rubric score การอ่านออกเสียง	แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์ ระดับ ดี
3. นักเรียนมีความตรงต่อเวลาในการส่งงาน	Rubric Score ความตรงต่อเวลา	ใบงาน	เกณฑ์การให้คะแนน ผ่านเกณฑ์ ระดับ ดี

Rubric Score ความตรงต่อเวลา

คุณลักษณะ	3	2	1	0
มีความตรงต่อเวลาในการส่งงาน	ส่งงานทันในคาบเรียน	ส่งงานตอนหมดเวลาเรียน	ส่งงานวันถัดไป	ไม่ส่งงาน

**** เกณฑ์การให้คะแนน****

3	หมายถึง	ดีมาก
2	หมายถึง	ดี
1	หมายถึง	พอใช้
0	หมายถึง	ปรับปรุง

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

๑.๑ ผู้เรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

๑.๒ ผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน.....คน
ได้แก่

.....
.....
.....

สาเหตุ

๑.๓ ผู้เรียนได้รับความรู้(K).....

๑.๔ ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ(P).....

๑.๕ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม (A).....

๒. ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....

๓. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

๔. แผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้กับนักเรียน

ห้อง ป. .... / ..... ในวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... เวลา ..... ถึง .....

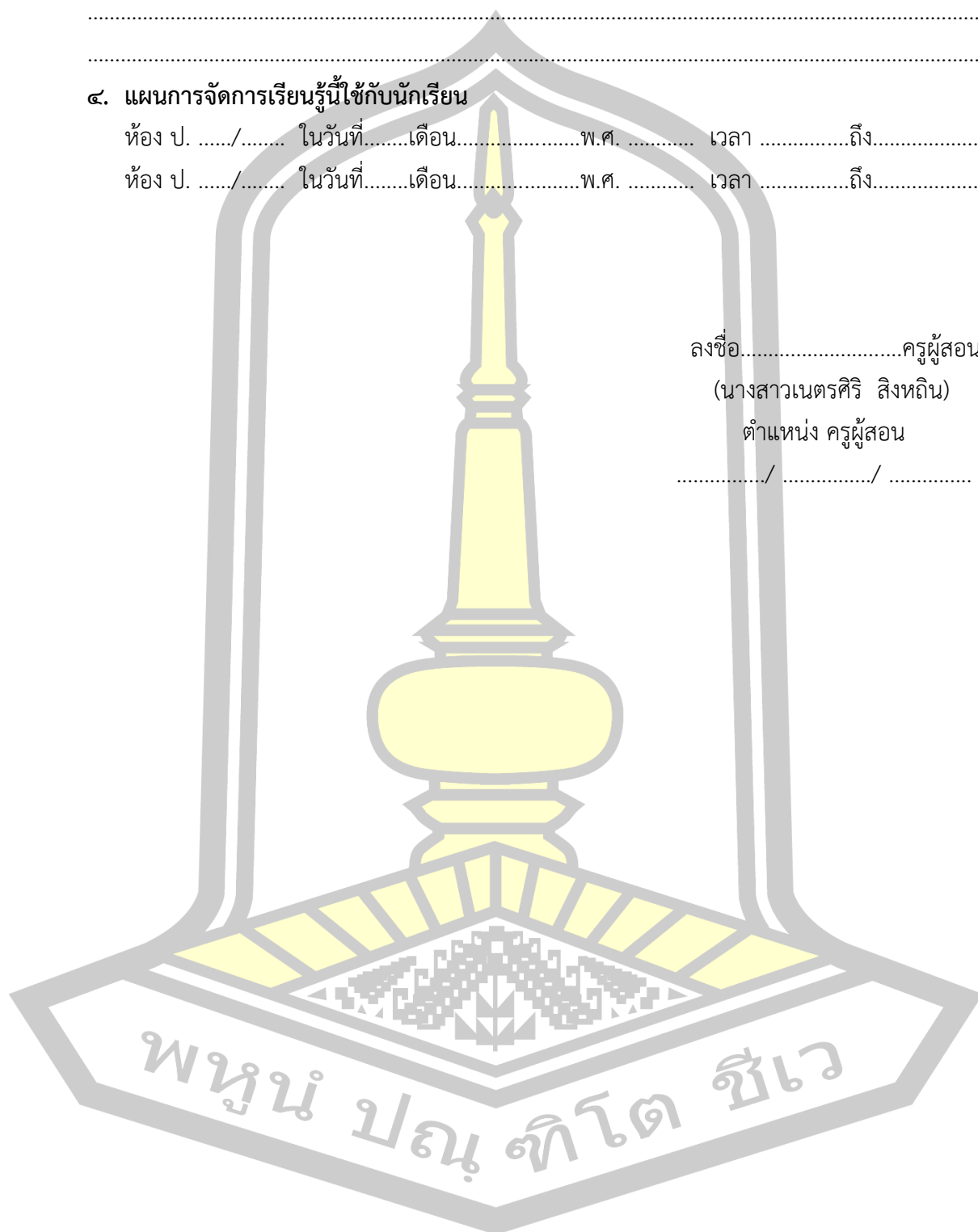
ห้อง ป. .... / ..... ในวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... เวลา ..... ถึง .....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวเนตรศิริ สิงห์ถิน)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

..... / ..... / .....

Worksheet

Name.....Class.....No.....

คำสั่ง : ให้นักเรียนจับคู่พยัญชนะให้สอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้

1. A

2. O

3. P

4. W

5. R

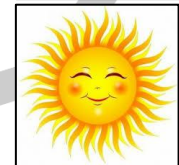
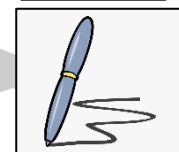
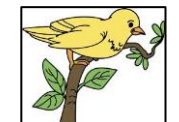
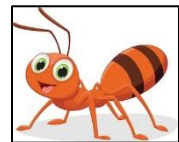
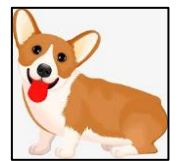
6. S

7. K

8. B

9. D

10. Z

พหุ ประถมศึกษา

11. U

12. E

13. C

14. H

15. M

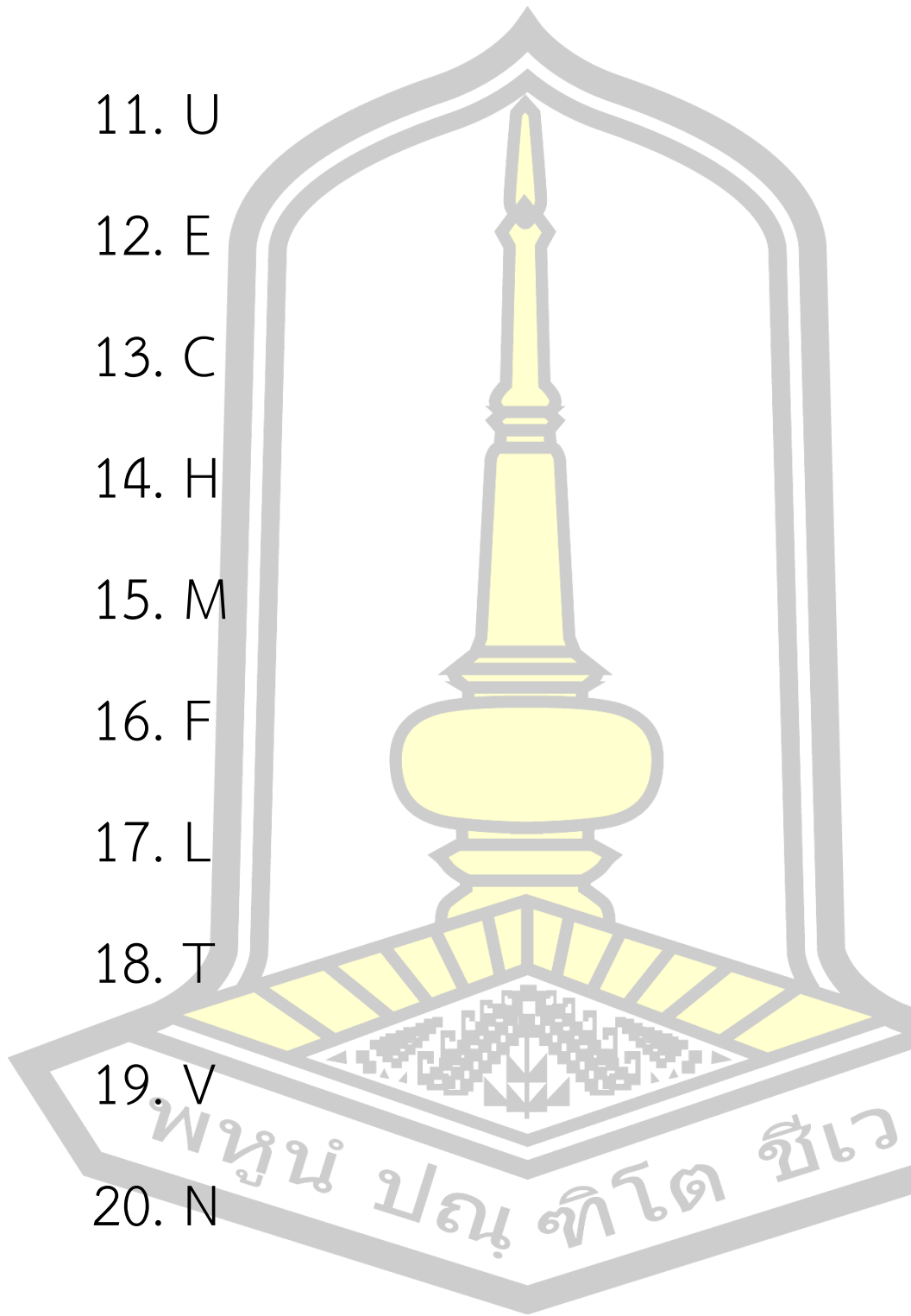
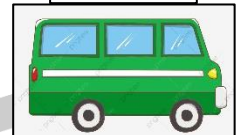
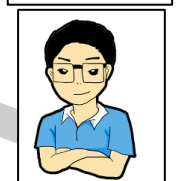
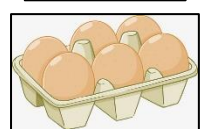
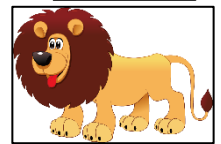
16. F

17. L

18. T

19. V

20. N

ใบเก็บคะแนนหลังเรียน ครั้งที่ 1

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ..... วันที่ ...../...../.....

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียง					รวม
		5	4	3	2	1	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
	รวม						

ลงชื่อ .....

(นางสาวเนตรศิริ สิงห์ถิน)

ครูผู้สอน

พหุบัณฑิต ชีวะ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

คำสั่ง : จงให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

B	C	F	H	S
X	Red	Pink	Green	Yellow

blue	white	black	gray	dog
cat	fish	cow	bird	duck

piggy	kitten	apple	banana	grape
orange	mango	lemon	pine apple	papaya

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์

แบบทดสอบ Pre-Post test	
วิชาภาษาอังกฤษ	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2563
จำนวน 30 ข้อ	คะแนนเต็ม 30 คะแนน
ชื่อ.....	เลขที่.....

คำสั่ง : จงให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ลงในข้อที่

ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "ที"

- a. N   b. T
c. A   d. F

2. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "บี"

- a. B   b. J
c. S   d. Q

3. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "ไอ"

- a. V   b. R
c. O   d. P

4. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "ยู"

- a. M   b. A
c. O   d. U

5. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "อาร์"

- a. D   b. R
c. M   d. S

6. ตัวอักษรใดที่อ่านออกเสียงว่า "วี"

- a. E   b. V
c. L   d. W

7. "Pink" มีความหมายว่าอย่างไร

- a. สีฟ้า   b. สีม่วง
c. สีชมพู   d. สีแดง

8. "Red" มีความหมายว่าอย่างไร

- a. สีฟ้า   b. สีม่วง
c. สีชมพู   d. สีแดง

9. "Pulper" มีความหมายว่าอย่างไร

- a. สีฟ้า   b. สีม่วง
c. สีชมพู   d. สีแดง

10. ตรงกับข้อใด

- a. blue   b. red
c. pink   d. green

11. ตรงกับข้อใด

- a. orange   b. green
c. brown   d. red

12. ตรงกับข้อใด

- a. orange   b. green
c. brown   d. red

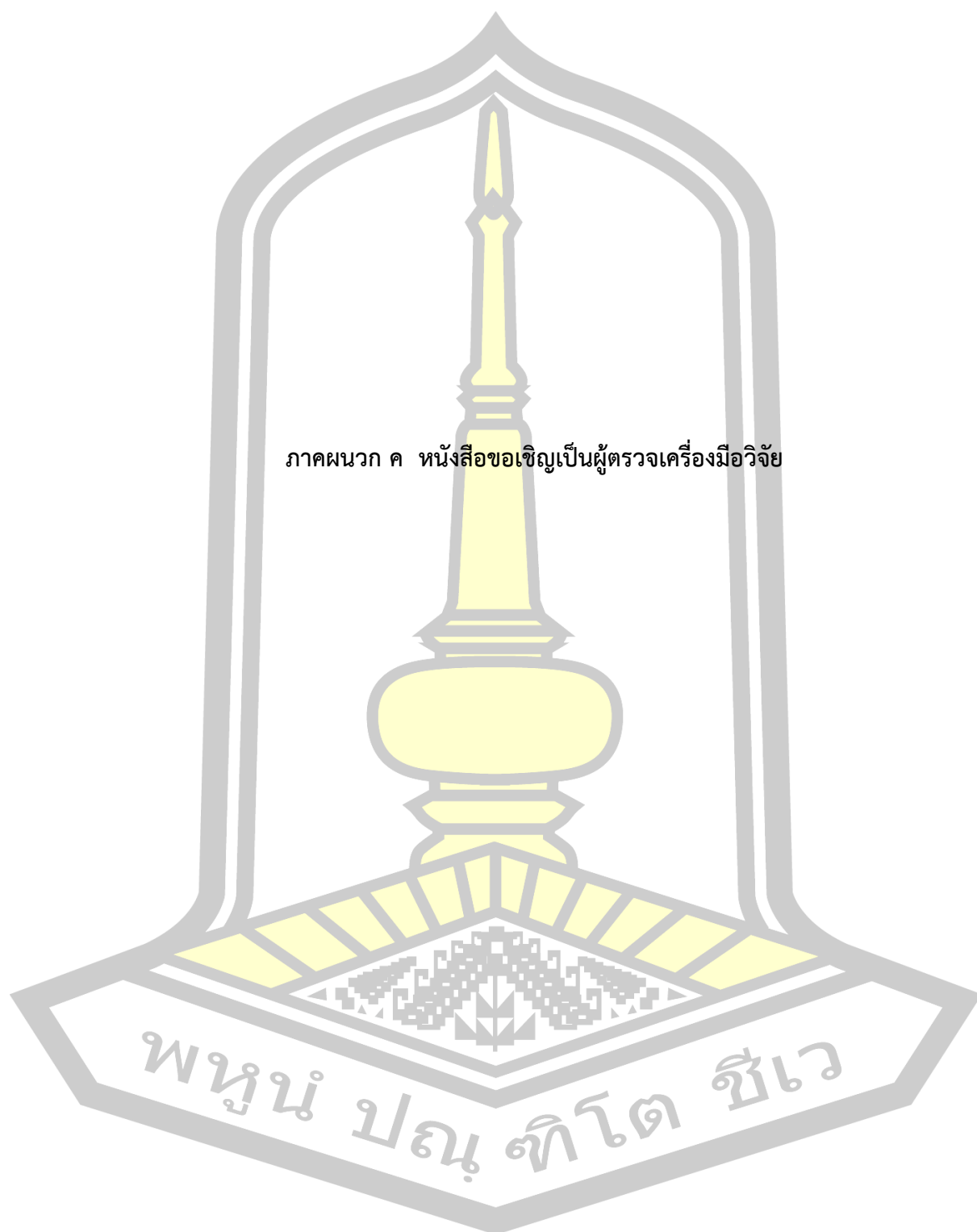
13. ตรงกับข้อใด

- a. orange   b. green
c. pink   d. red

14. ตรงกับข้อใด

- a. black   b. green
c. yellow   d. white

15. คือสัตว์ชนิดใด
a. cat   b. elephant
c. fish   d. duck
16. คือสัตว์ชนิดใด
a. duck   b. elephant
c. sheep   d. fish
17. คือสัตว์ชนิดใด
a. duck   b. elephant
c. ant   d. dog
18. คือสัตว์ชนิดใด
a. duck   b. elephant
c. ant   d. dog
19. "dog" มีความหมายว่าอย่างไร
a. แมว   b. เบ็ด
c. แกะ   d. สุนัข
20. "monkey" มีความหมายว่าอย่างไร
a. เบ็ด   b. ลิง
c. แมว   d. จิว
21. "bird" มีความหมายว่าอย่างไร
a. นก   b. ปลา
c. ลิง   d. แกะ
22. "rabbit" มีความหมายว่าอย่างไร
a. ช้าง   b. ปู
c. จิว   d. กระต่าย
23. คือผลไม้ชนิดใด
a. banana   b. apple
c. grape   d. watermelon
24. คือผลไม้ชนิดใด
a. banana   b. apple
c. grape   d. watermelon
25. คือผลไม้ชนิดใด
a. coconut   b. orange
c. guava   d. kiwi
26. คือผลไม้ชนิดใด
a. cherry   b. banana
c. rose apple   d. durian
27. "durian" คือผลไม้ชนิดใด
a.   b.
c.   d.
28. "pineapple" คือผลไม้ชนิดใด
a.   b.
c.   d.
29. "ส้ม" มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร
a. orange   b. coconut
c. banana   d. apple
30. "องุ่น" มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่าอย่างไร
a. guava   b. strawberry
c. coconut   d. grape

ภาคผนวก ค หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

พูน ปณฺ ทิโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ ฮว 0605.5(2)/ว3422 วันที่ 9 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อพันธ์วี พูลพุกษา

ด้วย นางสาวเนตรศิริ สิงห์ถิ่น นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิงพร ฆะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อยินดีจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิงพร ฆะโน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว3422

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐธิดา กลางประชา

ด้วย นางสาวเนตรศิริ สิงหนิน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อผลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956646737

ที่ อว 0605.5(2)/ว3422

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ด้วย นางสาวเนตรศิริ สิงหนิน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียง-มีดัดมีนเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0956646737

ที่ อว 0605.5(2)/ว3422

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์อุทก พิเคราะห์ฤกษ์

ด้วย นางสาวเนตรศิริ สิงหนิน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956646737

ที่ อว 0605.5(2)/ว3558

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ชั้นแก้ว มาพรม

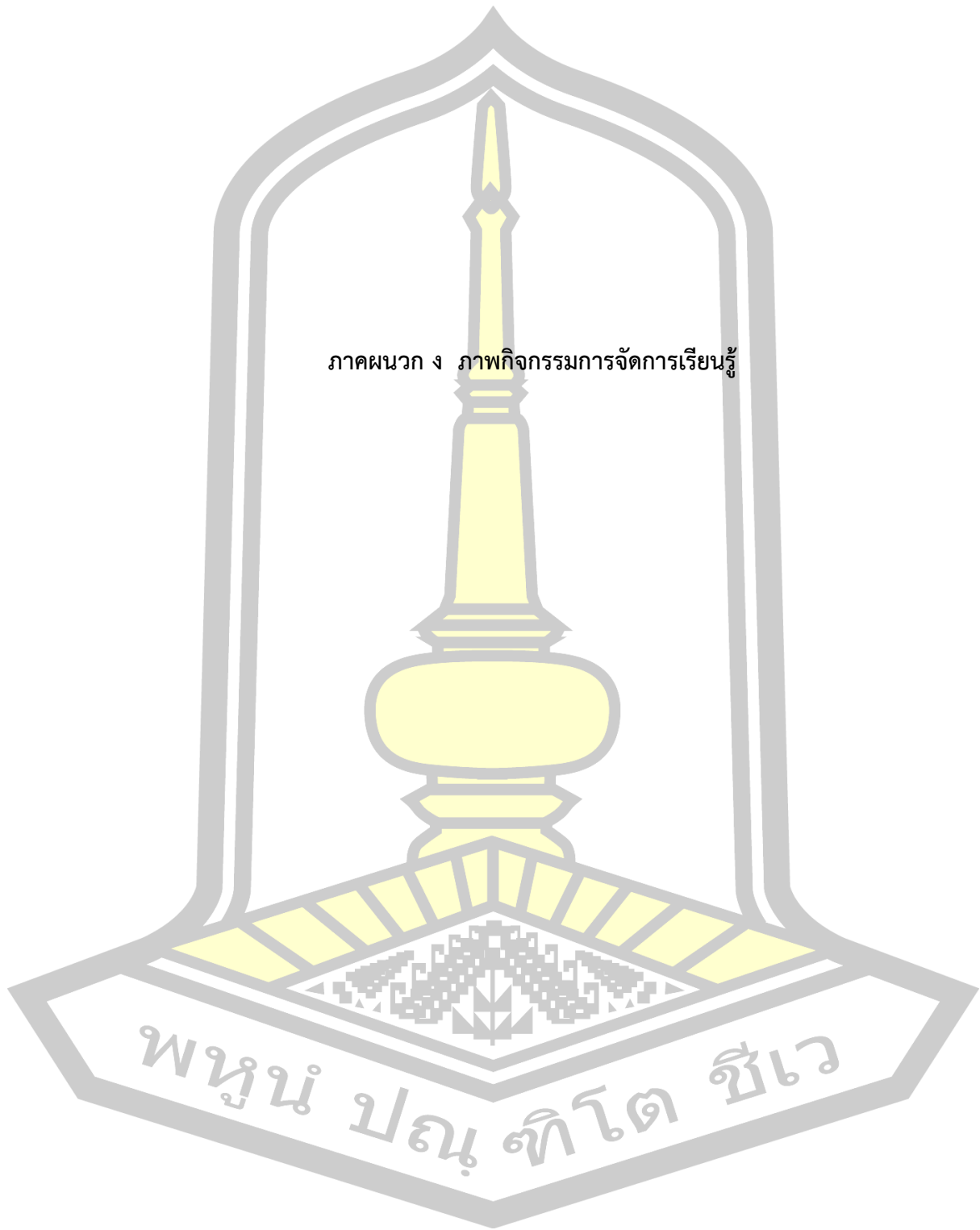
ด้วย นางสาวเนตรศิริ สิงห์ดิน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารประกอบชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงมัลติมีเดีย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ก.ศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956646737

ภาคผนวก ง ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

พหุบัณฑิต วิไล

พหุ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวเนตรศิริ สิงห์ถิ่น
วันเกิด	วันอังคารที่ 1 กันยายน พ.ศ.2535
สถานที่เกิด	อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 123 หมู่ที่ 3 ตำบลวังใหม่ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 67110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2553 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2559 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณฺ ทิโต ชีเว